

ATHENS voice

BILLY G & ALEXANDER MARTINEZ

Ένα γιγάντιο mural για την Αθήνα με αφορμή τα 15 χρόνια της ATHENS VOICE

**ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΚΗΦΙΣΙΑ -
ΝΕΑ ΕΡΥΘΡΑΙΑ**

**Τα καλύτερα
μέρη στα ΒΠ**

Των Μανίνας
Ζουμπουλάκη,
Κρίστυς Περρή

**6η
ΜΠΙΕΝΑΛΕ
ΑΘΗΝΑΣ**

**Μιλήσαμε με
τον Ροκα Υίο
για το «ΑΝΤΙ»
που ξεκινάει**

Του Στέφανου
Τσιτσόπουλου

GOODY'S
★ BURGER HOUSE ★

THE ORIGINAL
HELLMANN'S
EST. 1913
BBQ PULLED
— BURGERS —

ΓΕΥΣΗ ΠΟΥ
ΘΑ ΣΕ ΤΡΑΒΗΣΕΙ

Αργομαγειρεμένα τρυφερά κομμάτια μοσχαρίσιου ή χοιρινού κρέατος αρωματισμένα με μυρωδικά, προσεγμένα από τους ανθρώπους μας και συνδυασμένα με τη μοναδική **Hellmann's Original BBQ sauce.**

DELIVERY

18365 ★ **goodysapp** ★ **goodysdelivery.gr**

Η ATHENS VOICE πάντα στην κορυφή

Ένα μοναδικό εκδοτικό φαινόμενο: 15 χρόνια κυκλοφορίας,
πάντα πρώτη στην αγάπη των αναγνώστών

No

ATHENS voice

FREE PRESS της Ελλάδας

Σύμφωνα με την τελευταία μέτρηση
Focus Bari για το 2018,
η ATHENS VOICE βρίσκεται στην
πρώτη θέση της κατηγορίας της:

ATHENS VOICE

136,2 χιλ. αναγνώστες

LIFO

121,7 χιλ. αναγνώστες

Λεκανοπέδιο Αττικής

Στον Νομό Αττικής, εκεί που κυρίως κυκλοφορεί και εκεί όπου
κατοικεί ο μισός ελληνικός πληθυσμός, η ATHENS VOICE βρίσκεται
μέσα στις 5 μεγαλύτερες εφημερίδες της Ελλάδας, αμέσως μετά
τις μεγάλες Κυριακάτικες και είναι η πρώτη στο νεανικό κοινό

1. Καθημερινή Κυριακής
2. Βήμα
3. ΘΕΜΑ
4. REAL
5. ATHENS VOICE

Ηλικίες 25-34

No **1** ATHENS
VOICE

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

Καφετέρια γεμάτη κόσμο. Περνάει αυτοκίνητο με τσίτα μουσική καφουροτράγουδα. Ακούγεται φωνή: «Καλά, δεν θα περάσει ποτέ ένα κωλοφτιαγμένο να παίζει τσίτα Μπούου;»
(Περιστέρι, Παρασκευή βράδυ)

«Ένα μπουκλάκι νερό, παρακαλώ».

(Διψασμένη αλλοδαπή κυρία σε περίπτερο στην Κοραή, Σάββατο πρωί)

«28η Οκτωβρίου είναι 1821 ή 1940;»

(Άλλη μία χαρούμενη μέρα στο γραφείο της ATHENS VOICE)

-Τι θα δούμε;
-Τη ζωή του Μπερλουσκόνι.
-Του;
-ΜΠΕΡ-ΛΟΥ-ΣΚΟΝΙ!
-Α, του Βισκόντι;

(Γηραιές κυρίες, πριν την προβολή του «Logo», Κινησ Δαναός, Τρίτη βράδυ)

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ

Σε παραλία κάθεται μία παρέα, ενώ καταφθάνει ένας από Θεσσαλονίκη:

-Πώς ήταν η διαδρομή;
τον ρωτάνε.

-Ε, δίοδια, δίοδια, δίοδια και λίγο δρόμος.

(Βουλαγμένη, Σάββατο απόγευμα)

«Εμένα με κουρεύει ο Μάρκης στο μπαλκόνι».

(20άρηδες με κουλ κουρέματα, Starbucks, Αμπελόκηποι, Σάββατο πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη Athens Voices στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Γιάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο Athens Voice Radio 102.5

2 0 ΛΕΞΕΙΣ

~ ΠΕΣ ΤΟ ΜΕΛΟΣ ~

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ
«Link Link Circus»
Isabella Rossellini, Μέγαρο Μουσικής

Αγελάδες με μαύρες κηλίδες, λευκά πρόβατα, σέξι έντομα. Μία pop διάλεξη, one-woman-show. Υπέροχη Ιζαμπέλα, χαριτωμένο σκυλάκι, σε σημεία ελαφρώς βαρετή.
-Γιάννης Νένες

2 0 ΛΕΞΕΙΣ

~ ΠΕΣ ΤΟ ΜΕΛΟΣ ~

ΣΕΙΡΑ
«Maniac»
στο Netflix, με Έμμα Στόουν και Τζόνα Χιλ

Παραισθισιγόνα χάπια, τεχνητή νοημοσύνη, προβληματικές οικογένειες σε δυστοπικό παράλληλο παρόν. Βρες πόσα κινηματογραφικά είδη εμφανίζονται και κέρδισε το χάπι Α.
- Ελένη Μπεζιριάνογλου

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΙΠΑΣ

Έφυγε νωρίς για τη Νότια Γαλλία και πολύ καλά έκανε.
(όπως δείχνουν τα τρόπαια)

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

Η επιστροφή ενός ρόκερ που αγαπάμε.

ACTION 24

Μετά τις 9 το βράδυ έχει τις καλύτερες εκπομπές πολιτικών αναλύσεων με σοβαρούς και ήρεμους ομιλητές.

«Η ΚΟΥΖΙΝΑ»

Το φετινό θεατρικό σουξέ σε σκηνοθεσία Γιώργου Νανούρη.
(στο θέατρο Αποθήκη)

ΑΚΟΥΣΤΗΚΕ

«Πανεπιστημιακό Άσυλο Ανιάτων».

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟ ΘΕΟ

Θα ήθελα να μην πεθάνουν ποτέ ο πατέρας μου και ο Ντέιβιντ Ατένμπορο.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΟΥΓΓΑΡΕΖΟΣ

Ψευδοαστείο, ψευδοέξυπνος, ψευδορεπόρτερ, ψευδορόζ κουτσομπόλης, τον προσπερνάμε.

ΤΟ HARDCORE ΠΟΡΝΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Ο Γαβρόγλου και τα Γαβρουγιάκια.

ΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ ΕΙΔΟΣ ΟΠΙΣΘΟΔΡΟΜΙΣΗΣ

Συνδικαλιστές μαθητές-φοιτητές.
(απομακρύνετε τα παιδιά σας)

ΤΑ ΕΧΟΥΜΕ «ΦΤΥΣΕΙ» ΕΝΤΕΛΩΣ

Ως παιδεία, ως πατρίδα και ως οικογένεια.

ΘΑ ΜΑΣ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ

210 6515.600, η γραμμή επικοινωνίας για τους καταθλιπτικούς.

Η ΛΕΞΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Μακεδονοκλάστες.
(περιγράφει ακριβώς την κατάσταση)

ΑΘΗΝΑ•ID

ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ ΑΛΕΙΦΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Επιμέλεια: Γιώργος Δημητρακόπουλος

Τι σου λείπει από την Αθήνα της παιδικής σου ηλικίας; Η γειτονιά μου στη Δάφνη, οι Λουκουμάδες Αιγαίων, το Μινιόν, τα Wendy's στο κέντρο, οι βόλτες με τον παππού μου στον Εθνικό Κήπο. Όλα μοιάζουν τόσο συναρπαστικά, όταν είσαι παιδί.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη Η αίσθηση ότι είναι μια αρχαία πόλη, η νύχτα, τα θερινά σινεμά.

Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Η Βουλή των Ελλήνων, τα αυτοκίνητα από το κέντρο, οι κλούβες των ΜΑΤ.

Η πρώτη σου δουλειά; Μπάρμαν σε ένα ημι-νόμιμο μπαρ με ηλεκτρονική μουσική στην Ερμού. After parties κάθε Σάββατο μέχρι Κυριακή μεσημέρι. Έτσι έβγαλα το πρώτο έτος της σχολής μου.

Το πρώτο σου διαμέρισμα; Παγκράτι, γκαρσονιέρα 20 τ.μ. με στρώμα στο πάτωμα. Τους γείτονές μου δεν τους γνώρισα ποτέ γιατί κυκλοφορούσα μόνο τη νύχτα.

Τι είναι αυτό που κάνει κάποιον Αθηναίο; Το να οδηγεί μέσα στην κίνηση ή να περπατά μέσα στην πολυκοσμία και να νιώθει άνετα, να προσγειώνεται στο Ελ. Βενιζέλος και να νιώθει ότι επέστρεψε, να σπκώνει το βλέμμα προς την Ακρόπολη και δυστυχώς τις περισσότερες φορές να μη νιώθει δέος.

Το καλύτερο σύνθημα που έχεις δει σε αθηναϊκό τοίχο; «Όσα ρούχα κι αν αγοράσεις εγώ θα σε σκέφτομαι πάντα γυμνή».

Ο μεγαλύτερος αθηναϊκός φόβος σου; Να κολλήσω στην κίνηση και να αργήσω στην παράσταση.

Σε ποιες πόλεις του εξωτερικού έχεις ζήσει; Ένα μειονέκτημα και ένα πλεονέκτημά τους σε σχέση με την Αθήνα; Έχω ζήσει μερικά χρόνια στο Λονδίνο. Πλεονέκτημα η πολυπολιτισμικότητά του. Μειονέκτημα ο καιρός και οι Άγγλοι.

Το αγαπημένο σου αθηναϊκό θέατρο; Παρότι χρήζει σοβαρής ανακαίνισης, παραμένει το Υπόγειο του θεάτρου Τέχνης. Η τριφασική σκηνή του και η συγκέντρωση που επιβάλλει στο θεατή ακόμη με μαγεύουν.

Η πιο τυπική αθηναϊκή ταινία που έχεις δει; «Φτηνά τσιγάρα» του Ρένου Χαραλαμπίδη.

Μια συναυλία στην Αθήνα που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Rage Against the Machine στην Πετρούπολη το 2000, ότι πιο δυνατό έχω ζήσει σε συναυλία μέχρι να αρχίσουν τα επεισόδια από κουκουλοφόρους που δεν ήταν καν στη συναυλία.

Ποιος μουσικός δικαιοσύνη και να γράψει το σάουντρακ της Αθήνας; The Boy - Αλέξανδρος Βούλγαρης.

Πού αλλού θα μπορούσες να ζήσεις στην Ελλάδα; Έχω περάσει φράσεις που σκεφτόμουν ότι θα μπορούσα να ζήσω στην Κρήτη, να ζω πιο ήρεμα, πιο αργά. Στα αλήθεια, όμως, νομίζω πως δεν μπορώ. Είμαι Αθηναίος.

Ο Π.Α. είναι ηθοποιός. Πρωταγωνιστεί στην παράσταση «Ο Φάρος» σε σκην. Κωνσταντίνου Μαρκοπούλα, που παίζεται για δεύτερη χρονιά στο Θέατρο Αθηνών (Βουκουρεστίου 10).

60
ΧΡΟΝΙΑ

ΑΝΤΕΧΕΙΣ ΟΣΑ ΦΕΡΝΕΙ ΤΟ 1.000.000€;

Με το νέο ΣΚΡΑΤΣ «7άρι του Εκατομμυρίου» μπορείς να κερδίσεις ως 1.000.000€ στη στιγμή και να πραγματοποιήσεις όλες σου τις επιθυμίες.

ΣΚΡΑΤΣ
Τύχη στη στιγμή

ΤΟ ΣΚΡΑΤΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ Α.Ε. - ΜΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΠΑΠ.

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΡΥΘΜΙΣΤΗΣ: ΕΣΕΠ - Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΕ ΤΥΧΕΡΑ ΠΑΙΓΝΙΑ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΑΠΟ ΤΩΝ 18 ΕΤΩΝ. Η ΣΥΧΝΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΝΕΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ ΕΘΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΛΕΙΑΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ - ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ: 1114

ΠΑΙΞΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

ΖΩΝΤΑΣ ΚΑΙ ΠΕΘΑΙΝΟΝΤΑΣ ΣΤΟΝ ΛΥΚΑΒΗΤΤΟ

Το παρόν και το μέλλον του αστικού δάσους της Αθήνας

Εχθές το πρωί πήγα μια βόλτα στον γειτονικό μου λόφο. Στη μέση της διαδρομής περίπου ξετύλιξα μια καραμέλα και έψαξα ένα καλάθι αχρήστων, για να πετάξω το σελοφάν. Αυτή είναι η πορεία αναζήτησης του κάδου, αποτυπωμένη με τη φωτογραφική μου μηχανή, στο μισό (όχι ολόκληρο) της κυκλικής διαδρομής του λόφου.

Της ΤΑΝΙΑΣ ΔΕΛΗ

Μη σας μπερδέψουν αυτές οι φωτογραφίες. Δεν είναι ίδιες. Είναι κάθε φωτογραφία και διαφορετικό θραύσμα κάδου.

Στην πορεία της διαδρομής συνάντησα και άλλα είδη κάδων. Κάδους όρθιους, ελαφρώς πλαγιαστούς, τρία τέταρτα, προφίλ, εντελώς οριζόντιους, ετοιμόρροπους, με λίγο πάτο, ξεπατωμένους, αφημένους στα μονοπα-

τάκια ή πεταμένους στη ρεματιά. Όσο οι κάδοι παραμένουν σαν τους ρινόκερους, είδος προς εξαφάνιση, εμφανίζονται μπροστά σου και σκέτες σακούλες, άλλες δεμένες στα δέντρα, άλλες αφημένες κατάχαμα.

Τα παγκάκια του λόφου έχουν γίνει «ένα με το χώμα». Ποιος ξέρει ποια καταιγίδα κάποτε τα έθαψε και έμειναν εκεί, σφηνωμένα. Τώρα εξυπηρετούν τοπικές διαφημίσεις «6934..... Μασάζ για γυναίκες.»

Σαν βγεις στον πηγαϊμό για τον Λυκαβηττό, να εύχεσαι να μην είναι μακρύς ο δρόμος με τις σωληνώσεις...

Πριν από λίγες ημέρες ο δήμαρχος Αθηναίων ανακοίνωσε την έναρξη του προγράμματος για την ανακαίνιση του Λυκαβηττού. Τα έργα που αναμένεται να δημοπρατηθούν μέσα στο 2018, με εκτιμώμενο προϋπολογισμό 3 εκατομμύρια ευρώ από ίδιους πόρους του δήμου, αφορούν στη βελτίωση

υφιστάμενων υποδομών ώστε να συμβάλουν στην αντιπλημμυρική προστασία του λόφου, ενώ θα αποτυπώσουν το στίγμα της νέας ταυτότητας του Λυκαβηττού. Μέχρι να αρχίσουν οι εργασίες (και κυρίως μέχρι να τελειώσουν) θα κρατήσουμε αυτή τη σελίδα και την αναπνοή μας.

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΑΣ ΧΤΥΠΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ ΟΠΑΠ» ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

...όπως και του **Σάκη Ρουβά**
που μας ζητά να κάνουμε
download την εφαρμογή

Ο Σάκης Ρουβάς δεν ψάχνει μόνο για καλούς τραγουδιστές στην ομάδα του στο "The Voice". Αναζητά και δραστήριους παίκτες για την ομάδα του στην «Ομάδα Προσφοράς ΟΠΑΠ» που θα σαρώσουν στις δοκιμασίες και φέρουν την #SakisRouvas_forthekids στην κορυφή σε πόντους και συνεισφορά για τα παιδιά. Ο δημοφιλής τραγουδιστής είναι ένας από τους χιλιάδες υποστηρικτές της πρωτοβουλίας του ΟΠΑΠ, ο οποίος και εφέτος δίνει τη δυνατότητα σε όλους μας μέσω της εφαρμογής «Ομάδα Προσφοράς» να συμβάλουμε στην ανακαίνιση των παιδιατρικών νοσοκομείων «Η Αγία Σοφία» και «Παναγιώτης & Αγλαΐα Κυριακού». Η εφαρμογή διατίθεται δωρεάν μέσω Google Play και App Store. Εμείς, αυτό που έχουμε να κάνουμε είναι ένα απλό download, να ακολουθήσουμε την ομάδα του Σάκη και να συμμετέχουμε στις δοκιμασίες του app, που «ξεκλειδώνουν» σταδιακά μέχρι την ημέρα διεξαγωγής του Μαραθωνίου. Όσο περισσότερο παίζουμε, τόσο ο ΟΠΑΠ αυξάνει το ποσό που θα προσφέρει στην ανακαίνιση των παιδιατρικών νοσοκομείων, το οποίο αποτελεί ένα μόνο μέρος της συνολικής επένδυσής του στο έργο.

Πώς θα μπει στην «Ομάδα Προσφοράς ΟΠΑΠ»

Παίρνεις το κινητό ή το tablet σου ανά χείρας και ακολουθείς τα εξής απλά βήματα:

- Κατεβάζεις την εφαρμογή
- Παίζεις στις δοκιμασίες
- Ο ΟΠΑΠ προσφέρει

Παίζοντας συγκεντρώνεις πόντους, οι οποίοι αυξάνονται απαντώντας σωστά στις ερωτήσεις στο Quiz και το Do You Know?, προσπερνώντας εμπόδια και συλλέγοντας μπλε καρδιές στο Jump και το Fast Run, βρίσκοντας τις διαφορές στο Spot it και συμμετέχοντας σε εικονικές κούρσες στο My Runner και το Run the Race.

Παίζαμε και πέρυσι και ιδού τα αποτελέσματα

Πέρυσι από το σύνολο των δράσεων συγκεντρώθηκαν 3.642.845 ευρώ εικονικής προσφοράς, τα οποία ο ΟΠΑΠ μετέτρεψε αυτόματα σε οικονομική ενίσχυση. Με το ποσό αυτό ανακαινίστηκαν πλήρως η Μονάδα Ημερήσιας Νοσηλείας και η Κεντρική Αποστείρωση του νοσοκομείου «Η Αγία Σοφία», καθώς και η Β' Παιδιατρική Νοσηλευτική Μονάδα του νοσοκομείου «Παναγιώτης & Αγλαΐα Κυριακού». Ο ΟΠΑΠ, στο πλαίσιο του προγράμματος Εταιρικής Υπευθυνότητάς του, έχει ολοκληρώσει από το 2014 έως σήμερα το 50% της ανακαίνισης των δύο μεγαλύτερων παιδιατρικών νοσοκομείων της χώρας. Συνολικά έχουν παραδοθεί 22 έργα ανακαίνισης, μεταξύ των οποίων 15 νοσηλευτικές μονάδες, συνολικής έκτασης 9.230 τ.μ. και δυναμικής 321 κλινών.

Για περισσότερες πληροφορίες επισκεφτείτε το <https://www.opapcsr.gr/omada-prosforas/>

ΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για τη θέσπιση μέγιστου χρόνου χρήσης του ATM από το ίδιο άτομο)

Κύριε Γαβρόγλου, ταιριάζετε περισσότερο στο Next Top Model!

Δεν σας ειρωνεύομαι, πρίγκιπα της απο-εντατικοποίησης και της χαλαρότητας. Το αντίθετο! Μπορεί να νομίζετε ότι πρόκειται για πρόταση που σας υποτιμά, αλλά πριν την απορρίψετε, δείτε τη γενική εικόνα. Η τουλάχιστον σκεφτείτε το σοκ που ζήσατε, όταν οι «ντουντουκοφόροι» μπήκαν στο γραφείο σας...

Και δεν αναφέρομαι στο σοκ να κλωτσάει κάποιος την πόρτα σου και να μπαίνει μέσα φωνάζοντας. Αυτά είμαι σίγουρος ότι τα έχετε ξεπεράσει. Για να μην πω ότι κάπου τους βλέπατε σαν παιδιά σας. Και σίγουρα σκεφτήκατε ότι αν αυτοί κρατήσουν τον δυναμισμό τους μέχρι το Πανεπιστήμιο, έχετε επιτέλους τα «Τάγματα Εκκαθάρισης Ρουβίκωνα» που ονειρεύεστε. Αυτά, δηλαδή, που εσείς ονομάζετε κατ' ευφημισμό «Ρωμαιο Φοιτητικό Κίνημα». Και που θα βγάλουν το φίδι από την τρύπα, χωρίς εσείς να χρειαστεί να γίνετε «κακός». Αρκεί να τους εκπαιδεύσετε λίγο στις μάχες σώμα με σώμα εντός εκπαιδευτικών κτιρίων.

Το μεγάλο σοκ για εσάς πρέπει να ήρθε μόλις καταλάβατε ότι σκοπός της επίσκεψής τους δεν ήταν να σας αποθεώσουν. Ούτε να σας σφίξουν το χέρι από ευγνωμοσύνη επειδή κάνατε το μόνιμο όραμα της «μη εντατικοποίησης» πραγματικότητα. Ελάτε, μην το αρνείστε. Σας είδα στο video να τους κοιτάζετε με κρυφό καμάρι. Και να περιμένετε να έρθουν κοντά σας έχοντας το ύφος κάποιου που περιμένει να ανακοινώσουν το όνομά του σε βραβεία.

Και αντί γι' αυτό άρχισαν να σας φωνάζουν, οι ακάριστοι. Καμία εκτίμηση για την κατάργηση των λατινικών, για την έναρξη των μαθημάτων μια ώρα αργότερα. Σας μιλούσαν για διάλυση του Πανεπιστημίου, λες και είναι κάτι κακό! Μέχρι και το πόρισμα Παρασκευόπουλου, το «άγιο Δικοπότηρο» που λέει ξεκάθαρα «κάντε ό,τι θέλετε δεν θα αλλάξουμε τίποτα», έπιασαν στο στόμα τους! Που εσείς το έχετε, όπως έχει ο Παναθηναϊκός το Γουέμπλεϊ. Τιμή σας και καμάρι σας. Ναι, σε εκείνο το σημείο δείξατε πραγματικά ενοχλημένος...

Κατά τα άλλα τους αντιμετώπισατε με στοργή. Με αλληπάλληλα «συμφωνώ μαζί σας». Ενώ τους λέγατε με νόημα ότι «δεν έχουν καταλάβει το νομοσχέδιο»... Αλλά τα νέα παιδιά έχουν αυτό τον ενθουσιασμό που τα εμποδίζει να πιάσουν τα υπονοούμενα. Τι ήθελαν, δηλαδή; Να τους πείτε ευθέως ότι μόνο ένας τρόπος υπάρχει να συνδεθεί το πτυχίο με την αγορά εργασίας και ταυτόχρονα και να μην υπάρχει εντατικοποίηση των σπουδών και να μην αποτελούν ένα «φτηνό εργατικό δυναμικό που καλύπτει τις ανάγκες των επιχειρήσεων και των εφοπλιστών», όπως έλεγαν. Είναι ο τρόπος που εφαρμόζετε ήδη: να προσληφθούν στο Δημόσιο! Κρίμα που υπήρχαν οι κάμερες και δεν μπορούσατε να μιλήσετε ανοιχτά.

Τι θέλουν, δηλαδή; Να βγουν στην ανταγωνιστική αγορά εργασίας και να πληρώνουν φόρους σαν κορόιδα αντί να είναι εκείνοι που πληρώνονται από τους φόρους των άλλων; Εσείς φροντίζετε γι' αυτούς. Ωστε η πορεία τους προς το δημόσιο να γίνει μονόδρομος. Μάλλον γι' αυτό τους αντιμετωπίζατε λίγο με στοργή και συγκατάβαση. Σαν μελλοντικούς σας «πελάτες». Δηλαδή, ψηφοφόρους σας. Που θα εξαρτώνται από εσάς για πάντα αφού το πτυχίο τους δεν θα τους δίνει άλλη

λύση. Δεν φτάνει που τους βοηθάτε να αποφύγουν τον πονοκέφαλο και τους μπελάδες στο μέλλον, σας φωνάζουν κιάλας. Κανονικά έπρεπε να τους βάλετε να δουν το Greece's Next Top Model για να καταλάβουν τι θα τους περίμενε, αν δεν είχαν εσάς! Μια Καγιά θα τους περίμενε. Φανταστείτε, δηλαδή, να ήταν η Βίκυ Καγιά υπουργός Παιδείας. Και να τους μιλάει σκληρά χωρίς να τους χαϊδεύει, όπως εσείς. Και να τους λέει ότι πρέπει να κάνουν θυσίες και γενικά να ξεβουλευτούν και να ιδρώσουν (δηλαδή να κόψουν τα μαλλιά τους!) αν θέλουν να γίνουν επαγγελματίες μοντέλα και να μην μείνουν για πάντα «οι ωραίες τις γειτονιάς».

Δηλαδή, εσείς να προσπαθείτε να απαλλαγείτε από αυτούς με τις φιλοδοξίες περί αριστείας και περί καριέρας για να εξασφαλίσετε τους μελλοντικούς σας ψηφοφόρους που ονειρεύονται το βόλεμα ± άσχετα αν καμιά φορά πετάτε και καμιά κατάρα για το brain drain, έτσι, για τα μάτια του κόσμου, και να έχετε την Καγιά να σας κάνει χαλάστρα. Λες και δεν μας έχει πει ο Καρανίκας τι σημαίνει καριέρα. Χολέρα! Μάλιστα. Και σημαίνει επίσης άνθρωποι που στέκονται στα πόδια τους και δεν έχουν καμιά ανάγκη να σας ακολουθούν πιστά. Με άλλα λόγια, ο βασικός σας εφιάλης!

Γι' αυτό θα έπρεπε να σκεφτείτε σοβαρά, μήπως ταιριάζατε καλύτερα στο Greece's Next Top Model... Γιατί εκεί τα παιδιά σας χρειάζονται περισσότερο. Να τα καθουσιάζετε και να τους λέτε ότι όλα είναι ΟΚ. Και ότι καλύτερα να είναι οι ωραίοι της γειτονιάς δηλαδή της φοιτητικής παράταξης παρά να τρελαίνονται με διαγωνισμούς και αριστείες. Αφήστε που, όπως απαιτήσαν και οι «επισκέπτες» σας «να μην πετιέται κανένα παιδί εκτός Πανεπιστημίου» (δηλαδή να περνάνε όλα, άσχετα αν αυτό δεν είναι πολύ καλό για την ανταγωνιστικότητα του πτυχίου...), θα μπορούσατε να εφαρμόσετε το ίδιο και στα μοντέλα της εκπομπής. Να μη φεύγει καμία εκτός παιχνιδιού. Και βοηθήστε τις, όταν τελειώσουν, να μην ψάχνουν τι θα κάνουν μετά. Αρκεί να ξεχάσουν τα συμβόλαια στο Παρίσι και να περιμένουν κι αυτές τον διορισμό τους στο δημόσιο. Αφού, όπως φάνηκε, είναι κι αυτές σαν τους μαθητές που σας επισκέφθηκαν: Δεν θέλουν την εντατικοποίηση. Και θέλουν η αγορά εργασίας να τις δεχθεί χωρίς να χρειαστεί να αλλάξουν και να γίνουν καλύτερες. Σα να λέμε, είστε φτιαγμένοι ο ένας για τον άλλον... Σκεφτείτε το.

Υ.Γ. Τι φάση αυτή με το γραφείο σας; Κι εμείς καμιά φορά κάνουμε τέτοιο μπάχαλο να φανεί ότι δουλεύουμε, αλλά εσείς το παρακάνετε. Αφήστε που δίνετε κακό παράδειγμα εντατικοποίησης!

Απάνθρωπη θέση εργασίας της εβδομάδας

Διερμηνέας του νέου υπουργού Εξωτερικών...

που πρέπει να βρει πώς θα μεταφράζει όλα εκείνα τα σχήματα λόγου και τις παροιμίες που χρησιμοποιεί ο νέος του προϊστάμενος

Θα έπρεπε να υπάρχει μια λέξη για...

«Νιππηρεζίλεμα»

Οι σταγόνες από τους νιπτήρες με μεγάλη πίεση νερού που καταλήγουν στο ανοιχτόχρωμο παντελόνι, στο σημείο εκείνο που δημιουργεί υποψίες ότι κάτι άλλο έχει συμβεί

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Ρένα Δούρου

«Χρησιμοποιούν την εθνική τραγωδία στην ανατολική Αττική ως εργαλείο πολιτικής εξόντωσης».

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

«Είναι άδικο να χρησιμοποιούν την πραγματικότητα που ανέδειξε την ανεπάρκειά μου για να με χαρακτηρίσουν ανεπαρκή! Πατί, προφανώς, αυτό είναι το μόνο που με ενδιαφέρει από την τραγωδία στο Μάτι.

Φανταστείτε, δηλαδή, να ήταν η Βίκυ Καγιά υπουργός Παιδείας. Και να τους λέει ότι πρέπει να κάνουν θυσίες, αν θέλουν να γίνουν επαγγελματίες μοντέλα και να μην μείνουν για πάντα «οι ωραίες τις γειτονιάς». Ενώ εσείς θα τους λέγατε ότι πρέπει να μείνουν όπως είναι...

Μία έντιμη συμφωνία

Νομίζω ότι δεν χρειάζεται να συστηθούμε από την αρχή. Κατά τη γνώμη μου η κυβέρνηση Τσίπρα είναι η χειρότερη της Μεταπολίτευσης. Μία τυχοδιωκτική νομενκλατούρα αρχαρίων που βρέθηκε στη σωστή στιγμή στο λάθος σημείο, θέτοντας υπό αμφισβήτηση πυλώνες που ορίζουν την υπαρξιακή υπόσταση της χώρας. Ακόμα και αν τους αναγνωρίσουμε καλές προθέσεις, η άρνηση να αποδεχθούν την ανεπάρκειά τους, η έπαρση, η αλαζονεία και η νοοτροπία Βενεζουέλας υπονόμισαν με τριτοκοσμικά στοιχεία τον δημόσιο βίο. Αυτό, φυσικά, δεν απαλλάσσει τους προηγούμενους από τις ευθύνες τους. Όμως τώρα έχουμε μπροστά μας τον Αλέξη Τσίπρα, τον πρωθυπουργό που έρχεται έσχατος στην ιεράρχηση των ομολόγων του στην περίοδο της Μεταπολίτευσης. Και αυτό μόνο παράλογο δεν είναι καθώς κλήθηκε να αναλάβει τα νιάτα της χώρας σε μία δύσκολη περίοδο, χωρίς ο ίδιος να έχει επάρκεια γνώσεων, εμπειρίας και πολιτικής συγκρότησης. Ωστόσο αν ο Αλέξης Τσίπρας ολοκληρώσει τη συμφωνία του Μακεδονικού θα κληροδοτήσει στη χώρα μία σημαντική ιστορική παρακαταθήκη. Και νομίζω ότι όταν ο άνθρωπος που θα θέλαμε όλοι να γνωρίσουμε, ο ιστορικός του μέλλοντος, σπκώσει στο φως το έργο του Αλέξη Τσίπρα, θα προσθέσει θετικό πρόσημο μόνο στη συμφωνία για το Μακεδονικό και στους νόμους για τα κοινωνικά δικαιώματα, σύμφωνο συμβίωσης ομοφύλων και νομικό προσδιορισμό φύλου. Η συμφωνία για το Μακεδονικό, ειδικά μετά από αυτά που ακούσαμε για τα μυστικά κονδύλια και εκείνα που έγιναν στο Κοινοβούλιο των Σκοπίων, κουβαλάει επάνω της πολλή βρώμα. Την ακουμπάς και λερώνεσαι. Έγιναν πράγματα για τα οποία η Δύση πρέπει να ντρέπεται. Επίσης δεν αρέσει στην κοινή γνώμη και των δύο χωρών. Λογικό. Τα στερεότυπα γενεών δεν αλλάζουν τόσο εύκολα. Εγώ τη βλέπω ως μία έντιμη συμφωνία και ας μου πουν ότι μου κάνει ο Σόρος εξοχικό και τα μυστικά κονδύλια μου πληρώνουν την Εφορία.

Ας υποθέσουμε ότι το θέμα έμενε ανέγγιχτο. Θα είχαμε στα βόρεια σύνορά μας μία χώρα ευάλωτη στην επιρροή της Μόσχας και στις διαλυτικές τάσεις από τη σύγκρουση εθνικών ομάδων, κυρίως με την πίεση των αλβανόφωνων. Η χώρα αυτή θα συνέχιζε να ενισχύει την εθνική της ταυτότητα με το αρχαίο μακεδονικό αφήγημα και αλυτρωτικές βλέψεις. Εννοείται ότι για όλο τον πλανήτη πλην Ελλάδας και Κύπρου, το όνομα της χώρας θα ήταν «Μακεδονία» και, φυσικά, οι κάτοικοί της θα εθεωρούντο «Μακεδόνας» που ομιλούν τη «μακεδονική» γλώσσα. Η δε Ελλάδα θα παρέμενε υπόλογη έναντι της διεθνούς κοινότητας για ένα θέμα που οι περισσότεροι αδυνατούν να κατανοήσουν. Ταυτοχρόνως θα κατηγορείτο ότι παίζει το παιχνίδι της Μόσχας, μην επιτρέποντας την εδραίωση του ΝΑΤΟ στα Βαλκάνια. Η συμφωνία των Τσίπρα-Κοτζιά επιτρέπει στη χώρα να διαχειριστεί την ήττα σε ένα παιχνίδι που χάθηκε πριν τριάντα χρόνια, ίσως και νωρίτερα, όταν δημιουργήθηκε η Δημοκρατία της Μακεδονίας μέσα στην ομόσπονδη Γιουγκοσλαβία. Το «Βόρεια Μακεδονία» υποδηλώνει τον γεωγραφικό προσδιορισμό. Ναι, είναι στο βόρειο σημείο της Μακεδονίας. Δεν υπάρχει μία Μακεδονία. Εμείς έχουμε το νότιο κομμάτι της. Η αφαίρεση των αλυτρωτικών και των Μεγαλέξανδρων από το σύνταγμα απαντούν σε ελληνικές ανησυχίες για το μέλλον. Η γλώσσα προσδιορίζεται ως σλαβικής προέλευσης. Και στην εθνότητα «χάσαμε», αφού δεν θα προσδιορίζονται ως «Βορειομακεδόνας» κατά το πρότυπο του «Βορειοκορεάτη». Η συμφωνία δίνει στη ζωή την ευκαιρία να λύσει αυτά που ενοχλούν το συναίσθημα. Μετά από μία γενιά η Βόρεια Μακεδονία θα είναι μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πιθανότατα έχοντας κοινό νόμισμα με μας, δημιουργώντας οικονομική ενδοχώρα για την Ελλάδα. Στην πραγματικότητα θα προτιμούσαν να είναι Έλληνες από το να παριστάνουν τους απόγονους του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Ας το κλείσουμε να τελειώνουμε. Εννοείται ότι όλο αυτό έχει και την πλάκα του ως ένα inceptio παραλογισμού. Διότι ακούγεται παράλογο η χειρότερη κυβέρνηση να φέρνει μία καλή συμφωνία που απαλλάσσει τη χώρα από έναν παραλογισμό. Το ζήσαμε και αυτό με ΣΥΡΙΖΑ. ●

→ kostas@giannakidis.com

ONASSIS
STEGI
ΜΟΥΣΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ
ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

T H I N K I N G
K I N G
T H I N G
S

03.11.2018
Γιώργος Απέρρης

Ο άνθρωπος ως ρομπότ. Το ρομπότ ως άνθρωπος.
 Ο ιδιοφυής συνθέτης Γιώργος Απέρρης φέρνει
 το μουσικό θέατρο από το Centre Pompidou του Παρισιού,
 στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση.

sgt.gr

ΑΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΟΥΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΝΝΑΒΗ

Θα ήταν απολύτως λογικό να κάνει η Ελλάδα ό,τι έκανε και ο Καναδάς

Του Περικλή Δημητρολόπουλου

Την επομένη της νομιμοποίησης της ψυχαγωγικής κάνναβης στον Καναδά, οι εφημερίδες φιλοξένησαν την είδηση μαζί με τις σχετικές οδηγίες χρήσης – πώς στρίβεις σωστά ένα τρίφυλλο; Όχι πως υπήρχε ιδιαίτερος λόγος: η καλύτερη φοιτήτρια που θυμόμουν στο πανεπιστήμιο, ας πούμε το «σπασικλάκι» της σχολής, ήταν εξίσου καλή και σε αυτή τη δουλειά.

Στην Ελλάδα τα «χαρτάκια» είχαν νομιμοποιηθεί λίγα χρόνια νωρίτερα. Στην Ιταλία, όπου σπούδασα, δεν ξέρω εάν η απαγορευμένη κάνναβη είχε τραβήξει στην παρανομία και τα αθώα τσιγαρόχαρτα. Η Κάτια πάντως είχε πάντα στην τσάντα της ένα πακετάκι για να κάνει ό,τι ήξεραν να κάνουν όλοι. Και όπως πολλοί άλλοι, σε κοιτούσε έκπληκτη εάν της έλεγες ότι είχες πει μερικά ποτήρια παραπάνω ουίσκι. Η Ιταλίδα Κάτια πίστευε ακράδαντα ότι το βαρύ αλκοόλ που δεν έπινε ήταν πολύ πιο επιζήμιο για την υγεία από την κάνναβη που κάπνιζε. Και για το τσιγάρο, το οποίο απέφευγε, δεν είχε λιγότερες αμφιβολίες.

Οι ειδικοί σήμερα θα συμφωνούσαν μαζί της. Η ίδια, και πολλοί ακόμη, θα έλεγε ότι η κάνναβη δεν την οδήγησε στα σκληρά ναρκωτικά, ότι δεν χάζεψε, θα ορκιζόταν πως δεν κάρκε ο εγκέφαλός της, πως ποτέ δεν σκέφτηκε να πηδήξει από το παράθυρο πιστεύοντας πως μπορεί να πετάξει. Δεν της συνέβη τίποτε απ' όλα αυτά που ορκίζονται οι μη ειδικοί ότι συμβαίνουν παριστάνοντας τους ειδικούς. Καμία νεολαία που κάπνιζε παράνομα δεν καταστράφηκε. Αντίθετα, απόλαυσε την αίσθηση του απαγορευμένου σε μια ηλικία που τίποτε δεν σε ηδονίζει περισσότερο από το απαγορευμένο. Και αναζήτησε μια ευφορία που τουλάχιστον δεν καταστρέφει σκώτια ούτε μαυρίζει πνευμόνια. Οι νεαροί Καναδοί θα καπνίζουν κάνναβη στο εξής χωρίς να δοκιμάζουν αυτή την αίσθηση της γλυκιάς παρανομίας. Δεν έχει και πολλή σημασία. Η κάνναβη εξάλλου έχει χάσει τον ισχυρό συμβολισμό που απέκτησε αμέσως με την εμφάνισή της στα τέλη της δεκαετί-

ας του '60 ως πράξη αμφισβήτησης στο σύστημα. Η Κάτια την εποχή που σπούδαζε, στις αρχές της δεκαετίας του '90, δεν αμφισβητούσε κανένα σύστημα πίνοντας τον μπάφο της. Δεν φανταζόταν την αντιστασιακή απέναντι στον κόσμο των ενηλίκων, δεν ήθελε να αλλάξει κανέναν κόσμο, μπορεί να προσευχόταν και το βράδυ σαν πιστή καθολική που ενδεχομένως ήταν. Ο κόσμος εξάλλου είχε αλλάξει από μόνος του και όπως πάντα άλλαζε με ορμή – ασφαλώς και με τη βοήθεια της Κάτιας που μπορεί να μην ήταν επαναστάτρια, να μην κατήγγειλε τον κομφορμισμό της μεγαλύτερης γενιάς ή τη μαλλιαρή υποκρισία της ακατάσχετης ηθικολογίας, αλλά απολάμβανε και την κάνναβη και το σεξ και τον χορό στις ντισκοτέκ χωρίς τα συμπλέγματα που βασάνιζαν τους συντηρητικούς της γενιάς του πατέρα της.

Σήμερα δεν ξέρω αν η Κάτια πίνει πού και πού κανέναν μπάφο. Κι εγώ έχω να πω χρόνια, από τότε που ανακάλυψα ότι η κάνναβη δεν μου πηγαίνει, δεν μου είναι απαραίτητη η ευφορία της, ενώ αυτό το είδος ζαλάδας που προκαλεί μου είναι μάλλον δυσάρεστο. Αν πάντως η προσωπική μου μαρτυρία έχει κάποια αξία είναι γι' αυτό: Είχα περάσει πολλά βράδια λιώμα στα φοιτητικά μου χρόνια, θυμάμαι να στρίβουμε τρίφυλλα για να κάνουν τον γύρο από στόμα σε στόμα πριν πάμε ακόμη και για να παίξουμε μπάλα. Αλλά δεν δυσκολεύτηκα καθόλου να σταματήσω να στρίβω και να καπνίζω την παράνομη κάνναβη, αντίθετα με το νόμιμο τσιγάρο που κάπνιζα από σακουλάκια καπνού και βασανίστηκα απίστευτα για να κόψω. Έχω φίλους, πάντως, που εξακολουθούν να καπνίζουν κάνναβη. Το κάνουν όταν γυρίζουν στο σπίτι έπειτα από μια εξαντλητική ημέρα στη δουλειά και αφού βάλουν τα παιδιά για ύπνο, τα φιλήσουν τρυφερά και τα σκεπάσουν για

να μην τους κρυώσουν. Είναι οι φίλοι που σαν την Κάτια δεν επαναστάτησαν ποτέ ή άφησαν τις επαναστάσεις τους και όλες τους τις ψευδαισθήσεις και τις μεγάλες τους επιθυμίες στα νεανικά τους χρόνια. Δεν έπαψαν ποτέ όμως να φροντίζουν τις μικρές τους επιθυμίες και να απολαμβάνουν αυτή την επικουρική πλευρά της ζωής, την απόλαυση μιας βαθιάς τζούρας στο μπαλκόνι, το κράτημα του καπνού στα πνευμόνια, τη χαλαρωτική επίδραση στο σώμα και το νου, αυτή τη στιγμή της μοναχικής ευφορίας πριν εμφανιστεί ξανά το άγχος της επόμενης μέρας.

Πάντα σκεπτόμουν ότι είναι τρελό να είναι παράνομοι αυτοί οι ήσυχτοι φίλοι μου όταν άλλοι, φίλοι και γνωστοί που έχει σίγουρα ο καθένας από εμάς, κατεβάζουν τόνους αλκοόλ σκοτώνοντας τον εαυτό τους ή σκοτώνοντας άλλους οδηγώντας μεθυσμένοι. Μου φαίνεται εξίσου τρελό να σκίζουν τα ρούχα τους οι μη ειδικοί που κάνουν τους ειδικούς για τη σχεδόν ανύπαρκτη εξάρτηση από την κάνναβη, όταν

δεν υπάρχει χειρότερη εξάρτηση από τη νικοτίνη. Αντίθετα, θα μου φαινόταν απολύτως λογικό να κάνει και η Ελλάδα ό,τι έκανε και ο Καναδάς: να νομιμοποιήσει επιτέλους την κάνναβη. Γιατί έχω και φίλους που πάσχιζαν επί χρόνια να αποδείξουν στα δικαστήρια ότι τα προϊόντα από κάνναβη που πουλούσαν στο μαγαζί τους δεν σε μαστουρώνουν, ότι η κάνναβη δεν είναι μόνο το «άγιο χασισάκι» του Πετρόπουλου που καπνίζαμε με την Κάτια, αλλά ότι έχει χιλιάδες χρήσεις και στη βιομηχανία και την ιατρική.

Δεν ξέρω αν καπνίζει σήμερα η Κάτια. Ξέρω όμως ότι το μυαλό της δεν κόλλησε ποτέ από τους μπάφους. Και ξέρω και τι θα έλεγε εάν είχε μπροστά της έστω και έναν μη ειδικό που παριστάνει τον ειδικό: «Έλα, ξεκόλλα». ▣

Η ΚΑΤΙΑ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΟΙ ΑΚΟΜΗ, ΘΑ ΕΛΕΓΕ ΟΤΙ Η ΚΑΝΝΑΒΗ ΔΕΝ ΤΗΝ ΟΔΗΓΗΣΕ ΣΤΑ ΣΚΛΗΡΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΧΑΖΕΨΕ, ΘΑ ΟΡΚΙΖΟΤΑΝ ΠΩΣ ΔΕΝ ΚΑΡΚΕ Ο ΕΓΚΕΦΑΛΟΣ ΤΗΣ, ΠΩΣ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΝΑ ΠΗΔΗΞΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΠΙΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΕΤΑΞΕΙ.

Η «ΑΓΙΑ» ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΙΟΔΡΑ

Τον Δεκέμβριο του 2014, η ψηφοφορία για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας βρισκόταν σε πλήρη εξέλιξη. Από την εκλογή ή όχι του Σταύρου Δήμα εξαρτιόταν αν η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου θα ολοκλήρωνε τη θητεία της και θα βγαίναμε από το 2ο Μνημόνιο ή αν η χώρα θα οδηγείτο σε εκλογές. Όλοι «μετρούσαν κεφάλια». Ο τάδε θα ψηφίσει, ο δείνα το σκέφτεται, ο τρίτος θα προτιμήσει την αποχή...

Το κλίμα ήταν το πιο τοξικό των τελευταίων χρόνων. Βουλευτές των ΑΝΕΛ κατήγγελλαν απόπειρες εξαγοράς, εθνικοί προπαγανδιστές επικαλούνταν ηχητικό υλικό, πρωτοσέλιδα έκαναν λόγο για βαλίτσες και ποσά. Σε αυτή την ατμόσφαιρα ακόμη και κάποιοι που σκέφτονταν να ψηφίσουν τον Σταύρο Δήμα προκειμένου να συμπληρωθούν οι 180, να τελειώνουμε με το 2ο Πρόγραμμα και να μην μπει η χώρα σε περιπέτειες, δεν το έκαναν αναλογιζόμενοι την κατακραυγή του τότε αντιμνημονιακού εσμού, περί προδοτών, πουλημένων, αποστατών κλπ. Θυμάμαι βουλευτή που είχε αποχωρήσει από τον ΣΥΡΙΖΑ να διαβεβαιώνει από τηλεοράσεως προσωπικά τον Π. Σκουρλέτη ότι δεν θα ψηφίσει Δήμα, παρότι δεν ήθελε ανατροπή της κυβέρνησης. Σήμερα, με αφορμή τη Συμφωνία των Πρεσπών, έχει επανέλθει στο προσκήνιο το ενδεχόμενο πτώσης της κυβέρνησης σε περίπτωση που (λέμε τώρα...) οι ΑΝΕΛ αποσύρουν την υποστήριξή τους. Όμως αυτή τη φορά στην εξουσία είναι ο ΣΥΡΙΖΑ, της αριστεράς και της προόδου. Με το πιο φυσιολογικό ύφος του κόσμου, λοιπόν, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος μιλάει για κυβερνητική πλειοψηφία που μπορεί να σχηματι-

σθει, όχι από τη στήριξη κάποιου κόμματος γιατί τέτοιο δεν υπάρχει, αλλά από σκόρπιους βουλευτές κομμάτων. Από κάποιους, δηλαδή, που εκλέχτηκαν με τη σημαία άλλου κόμματος για να εκπροσωπήσουν τους ψηφοφόρους της περιφέρειάς τους στη Βουλή, αλλά ξαφνικά θα βρεθούν στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και οι ψηφοφόροι θα μείνουν «μπουκάλια»! Αλλά ούτε γάτα, ούτε ζημιά!

Ψιλά γράμματα για εκείνους που είχαν κάνει κάποτε σημαία το «ηθικό πλεονέκτημα» πριν χαθεί κάπου ανάμεσα στο Μάτι, στη Μάνδρα, στις κάλπικες υποσχέσεις και στα ρουσφέτια κάθε είδους. Τώρα όλα ανάγονται σε απλούς αριθμητικούς υπολογισμούς. Ο ένας από δω, ο άλλος από κει, ορίστε, βγαίνουν 151. Μια κυβέρνηση, δηλαδή, η οποία θα στηρίζεται από αποστάτες διαφόρων χώρων αλλά η ιδέα και μόνον δεν προκαλεί, δεν ξεσηκώνει θυέλλα αντιδράσεων, δεν δημιουργεί πρωτοσέλιδα περί αποστασίας. Φαντασθείτε στην κυβέρνηση να ήταν η ΝΔ ή το ΠΑΣΟΚ και

στην αξιωμακή αντιπολίτευση ο ΣΥΡΙΖΑ, τι θα γινόταν! Θα είχαν ξεσηκωθεί και οι πέτρες. Η Πλατεία Συντάγματος θα ήταν γεμάτη από «αγανακτισμένους», μεγάλα πλακάτ με φωτογραφίες των αποστατών θα υψώνονταν, κρεμάλες θα ανέμιζαν στον αέρα και διευθύνσεις σπιτών και αριθμοί αυτοκινήτων θα «έκαναν βόλτες» στο διαδίκτυο. Αλλά είπαμε. Όταν η αποστασία στηρίζει την κυβέρνηση της Αριστεράς, τότε είναι καθαγιασμένη. Γίνεται για καλό σκοπό. Κι όταν ο σκοπός είναι καλός, κάθε μέσον πρέπει να τίθεται στην υπηρεσία του. **Α**

ΟΤΑΝ Η ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΤΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΕΝΗ. ΓΙΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΚΑΛΟ ΣΚΟΠΟ.

ΤΖΕΝΗ ΜΕΛΙΤΑ VS ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ποιος φτιάχνει τον καλύτερο καφέ;
Ψήφισε στο www.athensvoice.gr και κέρδισε!

Στα γραφεία του Athens Voice Radio έγινε μεγάλη μάχη - με την καλή έννοια. Η Τζένη Μελίτα, η οποία ελπίζει ότι την έχουν όλοι οι barista κι ότι φτιάχνει τον καλύτερο καφέ, το έβαλε με τον Θεσσαλονικιό Στέφανο Τσιτσόπουλο, για το ποιος είναι τελικά ο καλύτερος! Διαιτητής και εκπαιδευτής μαζί ήταν ο Παναγιώτης Σπυρόπουλος, Coffee Ambassador των Starbucks, ειδικός στον καφέ (ήταν τίμιος, βοήθησε και τους δύο και πρότεινε να χρησιμοποιήσουν τις Starbucks espresso κάψουλες, που περιέχουν καφέ από 100% Arabica κόκκους).

Και το challenge ξεκινά. Η Τζένη ανέλαβε να φτιάξει ένα Iced Caramel Macchiato, καθώς είναι μεγάλη λάτρης της καραμέλας. Η συνταγή της: Σε μια κούπα γεμάτη πάγο έριξε παγωμένο γάλα, στη συνέχεια 2 δόσεις espresso με κάψουλες Guatemala (μονοποικιλιακός με νότες κακάο, λεμονιού και μπαχαρικών) και ολοκλήρωσε με μπλόκ καραμέλα γάλακτος από πάνω! Ο Στέφανος, από την άλλη, διάλεξε να κάνει Freddo Cappuccino. Η συνταγή του: Έβαλε πρώτα το γάλα μέσα στη γαλλική πρέσα και το πίεσε 6-7 φορές μέχρι να γίνει αφρώδες. Έπειτα τοποθέτησε το αφρώδες στο ποτήρι με τον πάγο και τελείωσε προσθέτοντας 3 κανονικές δόσεις espresso της ποικιλίας Colombia (μονοποικιλιακός με ισορροπημένη γεύση, γεμάτο σώμα και νότες ξηρών καρπών). Εσύ αποφασίζεις!

Και τώρα ήρθε η σειρά σας! Μπείτε στο www.athensvoice.gr, ψηφίστε τον καλύτερο καφέ, συμπληρώστε τη στρεϊκία σου στη φόρμα και θα μιλήσει σε κλήρωση για:

- 1 συσκευασία καφέ σε κόκκους Starbucks Anniversary Blend
- 1 συσκευασία Starbucks VIA (ιστιγμιαίος καφέ) Anniversary Blend
- 1 συσκευασία Starbucks Espresso κάψουλες
- Μια γαλλική πρέσα, ένα θερμός και μια κούπα από τα αγαπημένα μιας Starbucks

STARBUCKS®

Η ψηφοφορία λήγει στις 31 Οκτωβρίου και οι τρεις τυχεροί νικητές της κλήρωσης θα ανακοινωθούν την Πέμπτη 1η Νοεμβρίου.

Ο Muhammed Muheisen έχει κερδίσει δύο βραβεία Πούλιτζερ

Και εκθέτει τις φωτογραφίες του με θέμα το προσφυγικό στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Muhammed Muheisen

Είναι επαγγελματίας φωτορεπόρτερ εδώ και 17 χρόνια. Αν και η ιδιότητά του είναι πιο σύνθετη: ο γεννημένος στην Ιερουσαλήμ, Ιορδανός, βραβευμένος δυο φορές με το Πούλιτζερ της κατηγορίας Photojournalism, στα 37 του χρόνια, καταγράφει με τις εικόνες του τη ζωή και τον θάνατο στις εύφλεκτες ζώνες του πλανήτη.

Το πρώτο Πούλιτζερ το πήρε στο Ιράκ, το δεύτερο στον εμφύλιο πόλεμο της Συρίας. Μετά, μάλλον κάτι άστραψε μέσα του και αποφάσισε να επικεντρώσει αποκλειστικά στην προσφυγική κρίση. Αυτή είναι που τον έφερε πριν έξι μήνες στην Ελλάδα. Αλλά και μια έκθεση φωτογραφίας στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης, «Light on the Move». Από τις 26 έως και τις 31 Οκτωβρίου, σε συνεργασία με το ελληνικό παράρτημα του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης, του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ο Muhammed, ψυχή και ο ίδιος του Everyday Refugees Foundation, πουσάρει τη φωτογραφία πιο πέρα από την ντοκουμενταριστική καταγραφή της Ιστορίας, επικεντρώνοντας σε πιο «πρακτικά» θέματα: βοήθεια, παρηγοριά, κατανόηση, αλληλεγγύη. Για τους ανθρώπους. Από όπου κι αν προέρχονται.

Θυμάσαι την πρώτη σου φορά που τρόμαξες πολύ; Στο Ιράκ. Εκεί που ήταν και η πρώτη μου αποστολή. Στην καρδιά του κτήνους και με φοβερό μεν εξοπλισμό, αλλά εντελώς απροετοίμαστος σε πνευματικό επίπεδο, για να μη με καταπιεί αυτή η κόλαση. Ήμουν ανέτοιμος ψυχικά.

Μετριάστηκε ο φόβος σου με την πάροδο του χρόνου και την εμπειρία; Τώρα, να μην το πω εύκολα, είναι διαφορετικά τα πράγματα. Καλύπτω πολέμους, αλλά από τη ματιά των θυμάτων και των συντριμμιών που αφήνουν οι μάχες. Δεν με ενδιαφέρει πλέον η «πράξη» σαν γεγονός, αλλά οι επιπλοκές και τα αποτελέσματα που αφήνει. Ακολουθώ το δρόμο και τους «μικρούς» πρωταγωνιστές, στα σύνορα ή στα βουνά, στα στρατόπεδα ή στο ταξίδι για την ελευθερία. Όμως αυτό που μου έμαθε η παλιά, πιο επικίνδυνη εμπειρία, αλλά και η νέα, είναι πως κάθε πλευρά έχει και τη δική της

κηδεία, κηδείες αριστερά, κηδείες και δεξιά. Γι' αυτό και αποφάσισα να κάνω φόκους στους ανθρώπους. Να τους δώσω φωνή και υπόβαθρο, πρόσωπο και ονοματεπώνυμο, πέρα από τα στοιχεία των αριθμών γενικής καταμέτρησης θυμάτων. Στο τέλος της ημέρας όλοι είναι άνθρωποι. Έχουν παρελθόν, τραύμα, ελπίδα, φόβο, όνειρα, επιθυμίες, έχουν ιστορία. Η τελευταία πάντως εμπειρία φόβου και πόνου ήταν το 2015 στο Αφγανιστάν. Έχασα εκεί τον καλύτερό μου φίλο...

Οι Ευρωπαίοι, μερικές φορές, μισούν την Ευρώπη, ενώ η πλειοψηφία των κατατρεγμένων εδώ ψάχνουν μια νέα γη ελευθερίας και προκοπής. Τους ρώτησες ποτέ γιατί; Ναι, έκανα πολλές φορές την ερώτηση και πήρα σχεδόν πάντα την ίδια απάντηση: ασφαλέστερο μέρος. Αυτό είναι η Ευρώπη για εκείνους. Το αίσιο τέλος μιας οδοντηρής πορείας για επιβίωση.

Πόσο εύκολο ή δύσκολο είναι όχι μόνο να μην ταυτιστείς με το «θέμα» σου, αλλά και μετά να αποφορτιστείς από το φορτίο του πόνου ή του ονείρου τους; Με τίποτα! Γίνονται μέρος της ζωής μου, το πήρα απόφαση. Γι' αυτό και επιστρέφω σ' αυτούς.

Στην Ελλάδα; Πηγές στη Μόρια; Δυστυχώς μόνο για μία μέρα και σε κακές συνθήκες φωτός, οπότε μου ήταν πολύ δύσκολο και να φωτογραφίσω αλλά και να σπασώ τον πάγο. Όμως έχω φωτογραφίσει πολλούς πρόσφυγες σε άλλα ελληνικά καμπ. Και θα μείνω μερικές εβδομάδες ακόμα, για να ολοκληρώσω κάποια πορτρέτα τους, οικογενειακά και αναμνηστικά, που μετά την εκτύπωση θα τους τα χαρίσω. Σκέφτηκα πως, αφού εδώ κάνουν μια νέα ζωή βρίσκοντας σπίτι και δουλειά, γιατί να μην είναι αυτοί συμβολικά κάποιοι, χμ, διακοσμητικοί πίνακες(;) , εικόνες ελπίδας τέλος πάντων που να συμβολίζουν το ξεκίνημα, αλλά και να γλυκάνουν τα άδεια δωμάτια. Όλα όσα είχαν τα άφησαν πίσω... **A**

www.athensvoice.gr

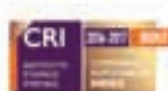
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Ανοίγουμε τις πόρτες μας στους νέους για 4η χρονιά.

Στη Roche Hellas εμπιστευόμαστε τους νέους. Γι' αυτό πραγματοποιούμε για 4η χρονιά το βραβευμένο πρόγραμμα έμμοιθης επαγγελματικής εξειδίκευσης διάρκειας 18 μηνών. Ανοίγουμε και πάλι τις πόρτες της εταιρίας μας και υποδεχόμαστε 11 νέους πτυχιούχους για να ξεκινήσουν την καριέρα τους σε ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζεται ιδανικό από τους ίδιους τους εργαζομένους. Ξεκίνα την καριέρα σου σε μια εταιρία 94.000 ανθρώπων σε 150 χώρες του κόσμου, που εργάζονται με **ακεραιότητα, τόλμη και πάθος** για την ανάπτυξη καινοτόμων θεραπειών.

Roche Management Trainee Program 2019

Θέσεις: 1. HR Trainee 2. External Affairs-Communications Trainee 3. Finance Trainee 4. Business Analytics Trainee 5. Finance & Business Operations Trainee 6. Digital Marketing Trainee 7. Marketing Management Trainee 8. Sales Management Trainee 9. Medical Affairs Trainee - Clinical Operations 10. Medical Affairs Trainee - Drug Safety, Regulatory & Medical Information 11. Compliance & Quality Trainee

Ελάχιστες απαιτήσεις για όλες τις θέσεις:

- Πτυχίο από ελληνικό Πανεπιστήμιο με βαθμό 7 και άνω ή ισότιμο από Πανεπιστήμιο του εξωτερικού
- Μεταπτυχιακό σε αντικείμενο ανάλογο με τη θέση του ενδιαφέροντος (βαθμός, έτος αποφοίτησης θα πρέπει να αναφέρονται στο βιογραφικό σημείωμα)
- Μέγιστη εργασιακή εμπειρία στο αντικείμενο ενός χρόνου
- Άριστη γνώση ελληνικής και αγγλικής γλώσσας πιστοποιημένη με Cambridge/Michigan Proficiency (αν οι σπουδές δεν έχουν πραγματοποιηθεί στην Αγγλία ή στις ΗΠΑ)
- Γνώσεις MS Office
- Εκπληρωμένη στρατιωτική θητεία

PH/04/2018/21

Για περισσότερες πληροφορίες και για να κάνετε αίτηση επισκεφθείτε τη σελίδα www.roche.gr μέχρι 9 Νοεμβρίου 2018.

*Με την υποστήριξη της Randstad

Ο BILLY G. Ο ALEXANDER MARTINEZ, η Αθήνα και τα 15 χρόνια της ATHENS VOICE.

Σε έναν τοίχο της πόλης ζωντάνεψε η Αθήνα. Κτίρια, δέντρα, ο Λυκαβηττός στο βάθος. Ένας γκριζος τοίχος μιας πολυκατοικίας παίρνει ζωή, γίνεται έργο τέχνης, μια οφθαλμαπάτη, ένα παράθυρο που «βγάζει» στην πόλη. Όπως βλέπεις τον Λυκαβηττό από μακριά, ανάμεσα στα κτίρια, έτσι τον βλέπεις κοιτάζοντας κι έναν τοίχο. Η τέχνη ομορφαίνει, δίνει ζωή στα γκριζα κτίρια. Οι περαστικοί σηκώνουν τα μάτια και αντικρίζουν μια πόλη μέσα στην πόλη.

Δύο γνωστοί καλλιτέχνες, ο Billy G και ο Alexander Martinez, ανεβασμένοι σε ένα γερανό στο πάρκινγκ της Χαριλάου Τρικούπη επί δύο συνεχόμενα σαββατοκύριακα, ζωγραφίζουν ένα γιγάντιο mural. Αιτία η αγάπη μας για την πόλη, αφορμή τα 15 χρόνια που η ATHENS VOICE, η Φωνή της Αθήνας, η εφημερίδα της πόλης, κυκλοφορεί παντού, αναμεταδίδει και δημιουργεί γεγονότα.

Φωτό: SIMPLE G

BILLY G

Το έργο που ζωγραφίσατε για τα 15 χρόνια της ATHENS VOICE απεικονίζει την Αθήνα. Τι σηματοδοτεί για σένα αυτή η πόλη; Η Αθήνα είναι η αρχή και το τέλος, είναι η έμπνευσή για ό,τι και αν έχω δημιουργήσει μέχρι σήμερα σε προσωπικό ή επαγγελματικό επίπεδο.

Ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που αντιμετώπισες προχωρώντας το συγκεκριμένο έργο μαζί με τον Alex; Όταν ξεκινάμε ένα mural είμαστε αρκετά διαβασμένοι για το πώς πρέπει να δουλέψουμε, ειδικά σε αυτό το project που ήρθε τελευταία στιγμή. Βέβαια είμαστε συνηθισμένοι να δουλεύουμε με πίεση χρόνου, γι' αυτό δουλέψαμε άψογα και ακαριαία φέρνοντας το αποτέλεσμα που θέλαμε. Από μεριά μου δεν υπήρχε αρκετός χρόνος και λόγω του ότι ετοιμάζω μια ατομική έκθεση στο Παρίσι στις 8 Νοεμβρίου.

Δεν είναι η πρώτη φορά που δουλεύετε μαζί. Τι βρίσκεis εσύ σε αυτόν και τι αυτός σε εσένα; Με τον Alex δουλεύουμε μαζί και χιώρια εδώ και μια δεκαετία. Έχουμε μεγαλώσει σε διαφορετικά σημεία του πλανήτη, μας ένωσαν όμως τα ίδια μουσικά ακούσματα, οι τρελές graffiti ιστορίες από την εφηβεία μας, που, μαζί με το skateboarding, ένα βασικό στοιχείο εκείνη την εποχή, ένωνε όλες τις κουλτούρες. Μεγαλώσαμε με διαφορετικά street rules, δεν έχει καμία σχέση το πώς είναι σήμερα τα πράγματα εκεί έξω. Επίσης, δεν έχουμε εγωισμούς όταν δουλεύουμε, μας ενδιαφέρει μόνο το καλύτερο αποτέλεσμα.

Billy, είσαι στην ATHENS VOICE από την πρώτη μέρα. Τι άλλαξε από τότε σε σένα; Εκτός από τη βελτίωση της προσωπικότητάς μου και την ηλικία μου, δεν νομίζω να έχει αλλάξει κάτι σε μένα. Συνεχίζω να ακούω wu-tang, κάνω skate με τους φίλους μου, ζωγραφίζω τοίχους, μισώ τα ρεβίθια, φοράω καπέλο κ.ά. Ωρίμασε απλά το έργο μου... Όλα super!

Μέσα από τη στήλη σου Skate & Graffiti, την πρώτη στα ελληνικά μίντια για αυτές τις μορφές άθλησης και τέχνης, έχουν μεγαλώσει αναγνώστες, skaters και writers. Πώς αισθάνεσαι γι' αυτό; Τα συναισθήματα είναι αρκετά έντονα και συγκινητικά. Η ευκαιρία να μπορώ να έχω μια στήλη που αφορά το skateboarding & το graffiti ήταν κάτι που μου προκάλούσε αρκετή ανασφάλεια όταν μου προτάθηκε. Σήμερα, μετά από 15 χρόνια, βλέποντας όλα αυτά τα κείμενα μαζεμένα στο παιδικό μου δωμάτιο, μου δίνουν υπερηφάνεια για το πόσο αληθινός είμαι απέναντι και στον εαυτό μου και στις κουλτούρες του δρόμου που εντάχτηκα πριν 25 χρόνια.

Σε ποιο σημείο της πόλης που δεν έχεις αφήσει κάτι δικό σου, θα ήθελες να το κάνεις; Το μόνο απωθημένο που έχω μέχρι σήμερα είναι να μπορέσω να κάνω ένα skate session με την παρέα μου στα πανέμορφα μάρμαρα της Βουλής. Είναι το τέλειο skate spot!

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

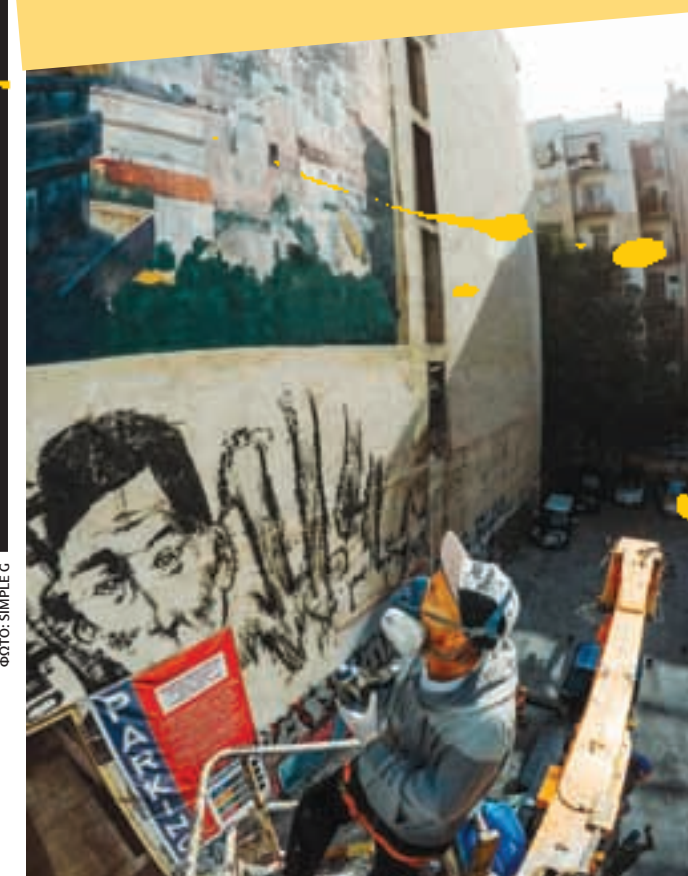
ΦΩΤΟ: SIMPLE G

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζουν ο Billy Gee και ο Alex Martinez.

Ο **Billy Gee** μετά από 24 χρόνια ως street artist έχει παρουσιάσει τη δουλειά του σε μουσεία, γκαλερί & στην Art Athina, έχοντας δημιουργήσει τοιχογραφίες στην Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Στις 8/11 παρουσιάζει την πρώτη του ατομική έκθεση στο Παρίσι. (www.billygee.gr).

Ο **Alex Martinez** γεννήθηκε στο Reading της Πενσυλβάνια (μεξικανο-ελληνικής καταγωγής). Αυτοδίδακτος, τα έργα του φιγουράρουν σε πολλά έντυπα ανά τον κόσμο, ενώ εξακολουθεί να ζωγραφίζει από τη Νέα Υόρκη, την Αθήνα και το Λονδίνο, ως την Μπανγκόκ. Έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις, σε μουσεία και γκαλερί.

ΦΩΤΟ: SIMPLE G

Ευχαριστούμε τον Γαβριήλ, ιδιοκτήτη του πάρκινγκ, για την πολύτιμη βοήθειά του και την υπομονή του, κατά τη δημιουργία του έργου

ALEXANDER MARTINEZ

Alex, επιλέξατε με τον Billy G να ζωγραφίσετε την Αθήνα για τα 15 χρόνια της ATHENS VOICE.

Γιατί; Αγαπώ την Αθήνα γιατί μου έχει δώσει την ευκαιρία να δημιουργήσω και να δώσω ό,τι καλύτερο μπορώ στους τοίχους της όλα αυτά τα χρόνια.

Ποια ήταν η μεγαλύτερη δυσκολία που είχατε να αντιμετωπίσετε προχωρώντας το συγκεκριμένο έργο με τον Billy; Επειδή ο χώρος που βάφαμε βρισκόταν σε ένα πάρκινγκ που ήταν σε λειτουργία, ήμασταν περιορισμένοι με το χρόνο. Ευτυχώς με τον Billy έχουμε συνεργαστεί σε πολλά projects στην Ελλάδα και το εξωτερικό, οπότε υπάρχει συνεννόηση και λόγω εμπειρίας και λόγω ηλικίας!

Δεν είναι η πρώτη φορά που δουλεύετε μαζί. Τι βρίσκεις εσύ σε αυτόν και τι αυτός σε εσένα; Επειδή ξεκινήσαμε και οι δυο από τη φάση του graffiti, έχουμε τον ίδιο τρόπο σκέψης και δίνει αμέσως ο ένας στον άλλο να καταλάβει τι θέλει όσον αφορά την εκτέλεση ενός mural.

Πού γεννήθηκες, πόσο καιρό ασχολείσαι με το γκράφιτι και πόσο νομίζεις ότι προχώρησε η φάση στην Αθήνα; Γεννήθηκα στην Αμερική, είμαι ελληνομεξικάνος, ξεκίνησα τα πρώτα μου tags στους δρόμους το 1993 και νιώθω πολύ τυχερός που το κάνω ακόμα. Που βάφω! Έχω δει διάφορα κύματα γκραφιτάδων και street artists να 'ρχονται και να φεύγουν και για μένα προσωπικά έχει ενδιαφέρον να παρακολουθείς την εξέλιξη (ή όχι!) των διαφόρων καλλιτεχνών.

Σε ποιο σημείο της Αθήνας που δεν έχει αφήσει κάτι δικό σου, θα ήθελες να το κάνεις; Ευτυχώς η πόλη ακόμα διαθέτει αρκετούς τοίχους για όλους, αλλά νομίζω ότι θα ήθελα την ευκαιρία να βάψουμε τους σταθμούς των τρένων μετρό μέσα-έξω ή όπου έχουν χώρο!

Η 6η
ΜΠΙΕΝΑΛΕ
ΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΣ
ΞΕΚΙΝΑΕΙ.
ΡοκαΥιο,
ΕΙΣΑΙ
ΑΝΤΙ;

Από αριστερά: Κωστής Σταφυλάκης, Stefanie Hessler, Poka-Yio

Πάνος Σκλαβενίτης,
Cargo, 2018

υμπυκνωμένη ως προς τους χώρους τέλεσης και επίδειξης, η φετινή Μπιενάλε, με κόνσεπτ το πρόθεμα «ΑΝΤΙ», θα τρέξει τις δράσεις της στο τρίγωνο του κέντρου. Στα 3T της Σταδίου, πρώην κτίριο δηλαδή με χρήση Ταχυδρομείου, Τηλέγραφου και Τηλεφωνίας – σταθερής, εννοείται, στα χρόνια πριν το ψηφιακό ροκ εν ρολ, που τα συμπύκνωσε και τα τρία μέσα σε ένα σμάρτφον. Στην Μπιενάκειο Βιβλιοθήκη της Βουλής και στους χώρους του κάποτε κραταιού ξενοδοχείου «Εσπέρια». Υπάρχει επί τούτου τούτη η χωροσήμανση; «Είναι η περιοχή της Αθήνας που αλλάζει κατακλυσμιαία, σχεδόν βίαια η πόλη μεταλλάσσεται σε ένα τεράστιο airbnb-άδικο, εδώ πλέον χτυπάει χρόνια τώρα και η καρδιά της διασκεδαστούπολης. Και τα παλιά, τα εγκαταλειμμένα κτίρια βλέπουν την ιστορία τους να τελειώνει. Στη θέση τους θα συναρμολογηθούν νέα, πεντάστερα ξενοδοχεία». Το θέμα της φετινής Μπιενάλε συνοδεύεται από μια βαθιά κοινωνικοπολιτική και βιοπολιτική παρατήρηση εκ μέρους των τριών επιμελητών της. Οι **Κωστής Σταφυλάκης**, **Stefanie Hessler** και **Poka-Yio** στρέφουν το βλέμμα προς μια ποικιλία στάσεων αντίθεσης και αντί-δρασης, που βλέπουμε να σαρώνουν την πόλη. Στο κύμα της μη συμμόρφωσης, στην απόλαυση της δυσφορίας και της εξέγερσης. Όσο και της καταγεγραμμένης, πλέον, αντίδρασης για την αντίδραση.

«Παρατηρήσαμε πως οι ταυτότητες των ανθρώπων, πλέον, προσδιορίζονται από αυτό το αρνητικό πρόσημο. Είναι αντιτάδε ή αντιδείνα. Πιο εύκολα λέμε τι δεν είμαστε, παρά τι είμαστε. Το βλέπω και στο timeline μου. Οι φίλοι και γνωστοί περισσότερο λένε τι δεν τους αρέσει, παρά τι τους ευχαριστεί. Καταφέρονται συνεχώς, δείχνοντας κάποιον υπαίτιο. Ακόμα και όταν μιλάνε για την πολιτική ή τη φιλοσοφική τους τοποθέτηση, διαλέγουν να το κάνουν με αρνητικά παραδείγματα. Παλιά αυτό το έκανες πολύ σπάνια, όταν βρισκόσουν σε μια ιδιαίτερη κατάσταση. Εκφραζόμασταν προσπαθώντας να συνθέσουμε, να χτίσουμε. Υπάρχει μια διαφορετική προσέγγιση στα πράγματα. Παρατηρήσαμε πως το “αντί” έγινε η νέα συστημικότητα. Η άρνηση κανονικοποιήθηκε. Εξού και στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και στην Αμερική, περιθωριακές κάποτε ρητορικές έγιναν ή γίνονται εξουσία. Αλλά ακόμα κι όταν αποκτήσουν την εξουσία, πάλι επιμένουν να χρησιμοποιούν έναν αντισυστημικό λόγο.

» Το ANTI είναι μια ευκαιρία να δούμε τον εκθεσιακό μηχανισμό σαν καθαρτήριο χωρίς κάθαρση. Περισσότεροι από 100 καλλιτέχνες, δημιουργοί πολυμέσων και θεωρητικοί θα διερευνήσουν τη νέα φάση του κόσμου. Που κοχλάζει σαν καζάνι.

» Παλιότερα η δεξιά υπερασπιζόταν την αστική κουλτούρα. Και η αριστερά είχε έναν λόγο υπεράσπισης του κοινωνικού κράτους. Ο αριστερός λόγος πόνταρε στο να φτιάξουμε, να καλλιεργή-

σουμε, όχι να αντιμαχόμαστε απλά για να αντιμαχόμαστε. Το “αντί” η αριστερά το χρησιμοποιούσε σε στιγμές που ήταν εκτός κοινοβουλίου. Πλέον ο “αντί” λόγος συνεχίζει διεθνώς και εντός της εξουσίας. Αλλά και σε ατομικό επίπεδο το “αντί” δημιουργεί μια κατάσταση μόνιμης έξαψης στους ανθρώπους. Αυτός ο ερεθισμός μεταβλήθηκε σε βιοπολιτικό εργαλείο. Προβλήθηκε, προκλήθηκε και τεσταρίστηκε σε μεγάλη κλίμακα στις πλατείες των Αγανακτισμένων. Ξεπέρασε όμως το συμβάν της Πλατείας Συντάγματος, έγινε μοχλός όχι μιας κινητοποίησης για να επιλύσουμε προβλήματα, αλλά μόνο για να αντιδράσουμε σε έναν πόνο, σε ένα τραύμα. Όμως μοιάζει σαν να μη θέλουμε να το επουλώσου-

**100 καλλιτέχνες
και θεωρητικοί
θα διερευνήσουν
τη νέα φάση
του κόσμου που κοχλάζει.
Ζητήσαμε σε έναν
από τους επιμελητές
να μας εξηγήσει.**

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ
Φωτό: ΝΥΣΟΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

με. Σαν να το απολαμβάνουμε ή να θέλουμε να ζούμε διαρκώς τραυματισμένοι.

» Αυτή η επιτάχυνση για ανατροπή, όπως τη βιώσαμε εκείνες τις μέρες, ήταν κάτι που υπερέβη τη σκέτη αντίδραση, τον φόβο για την επερχόμενη οικονομική μας κατάσταση. Ξαφνικά ήταν σαν να αναγνωρίσαμε και να βρήκαμε ικανοποίηση σε αυτήν την άλλη πλευρά του εαυτού μας. Πάθαμε κάτι και μας άρεσε τόσο πολύ, η αντίδραση ως υπερδιέγερση, που μετά, σαν το πείραμα με τα ποντίκια που τα βομβάρδισαν με ηλεκτρισμό προκειμένου να μελετήσουν πώς συμπεριφέρονται κι εκείνα άρχισαν να τρώνε το ένα το άλλο, έτσι και εμείς, κανιβαλίζουμε και ταυτόχρονα ετεροπροσδιοριζόμαστε.

» Επίσης φάνηκε πια το ψέμα πως είναι μόνο οι φτωχοί που αντιδρούν. Την ίδια αντιδραστική πορεία μπορεί να έχουν και οι φιλήσυχες κυρίες του Ψυχικού ή της Κηφισιάς. Αστοί που

βασική τους ανάγκη, για παράδειγμα, είναι το να τρώνε βιολογικά. Δεν τους νοιάζει τι γίνεται παρά έξω, ενώ βγαίνουν στο μείντάνι του “αντί” γιατί κάποιος τους στερεί το δικαίωμα στη γιόγκα και την “απεντόμωση”- καθαρισμό από την κακή ενέργεια ή από το να φτιάξουν το σώμα τους, η κουλτούρα της ευζωίας.

» Αυτό θέλουμε να διερευνήσουμε στην Μπενάλε. Τι είναι αυτό που φέρνει τον καθένα μας σε αυτή τη στάση; Δουλεύεις σε πολυεθνική με καλά λεφτά, αλλά είσαι ενάντια στα κυριλέ ξενοδοχεία και πας μόνο ελεύθερο κάμπινγκ, βρίζοντας online τα φιλαράκια σου που προτίμησαν Πάρο. Και ανεξαρτήτως του πόση βλάβη προκαλεί στο περιβάλλον ή την κοινωνία η εταιρεία σου, εσύ επιθυμείς διαρκώς να είσαι σύμφωνος με την τάση του healthy living». ▣

*Όλη η συνέντευξη του Poka Yio στο athensvoice.gr

Ivana Basic
Stay inside or perish,
2016

Rachel Mc Lean
Eyes 2 Me, 2015, video

Marianna Simnett
Worst Gift (still), 2017

COURTESY: THE ARTIST AND MATT'S GALLERY

The Agency
Medusa Bionic Rise,
2018, performance
installation

PHOTO: COURTESY OF ANIKA KULTYSGALLERY
GERMAN PALOMIQUE

COURTESY OF THE ARTIST AND CLEARING NEW YORK, BRUSSELS

**Φάνηκε πια
το ψέμα πως
είναι μόνο
οι φτωχοί που
αντιδρούν.
Την ίδια
αντιδραστική
πορεία μπορεί
να έχουν και
οι φιλήσυχες
κυρίες του
Ψυχικού ή της
Κηφισιάς.
Αυτό θέλουμε
να διερευνή-
σουμε στην
Μπιενάλε.**

**Korakrit
Arunanondchai
There's a word I'm
trying to remember
from a feeling I'm
about to have (let the
song hold us),
2018**

ΑΚΟΥ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ Ελπίδας

Η αγαπημένη τραγουδίστρια
σε μία μουσική παράσταση για
τον εαυτό μας, τότε και τώρα

Κείμενο - Φωτό: ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

«**Ονειρα γλυκά**» είναι ο τίτλος της μουσικής παράστασης που σκηνοθετεί ο Αντώνης Λουδάρος, σε κείμενα της Σαλίνας Γαβαλά, που ερμηνεύουν και τραγουδούν η ίδια η Σαλίνα και η γνωστή τραγουδίστρια Ελπίδα στον ρόλο του «μεγαλύτερου εαυτού». Σκέψεις, συμβουλές, διάλογος και γνωστά τραγούδια σαν σχόλια. Και μόνο το όνομα Ελπίδα, όταν μιλάς για το μέλλον, είναι μία αισιόδοξη σκέψη. Ακόμα καλύτερα, όταν αυτή η Ελπίδα είναι η ίδια αγαπημένη μας ερμηνεύτρια. Το κορίτσι από τα 70s που επιβίωσε σαν μία αξιοπρεπής, εγκάρδια παρουσία ανάμεσα στην pop και το λαϊκό «χωρίς μπουζούκι». Χαρούμενη, θετική πάντα, το κορίτσι της διπλανής πόρτας που τραγούδησε από τον «Σωκράτη» στη Eurovision μέχρι την «Παλιά ντισκοτέκ». Μία παρουσία που με ακολουθεί ακόμα. Με είχαν αγαπήσει πολύ, είμαι πολύ χαρούμενη γι' αυτό».

«**Είμαι καλεσμένη στις 12 Ιανουαρίου** στο Ισραήλ, στο μεγάλο event για τη Eurovision. Σαράντα χρόνια από τότε που πήγα με το «Σωκράτη εσύ, σούπερσταρ». Μια ιστορία που με ακολουθεί ακόμα. Με είχαν αγαπήσει πολύ, είμαι πολύ χαρούμενη γι' αυτό».

«**Ξεκίνησα σαν pop τραγουδίστρια το '70** αλλά με το άλλο πόδι ήμουν «εκεί», στο λαϊκό. Είχα πει το «*Άλλη μια μέρα (τραγουδάει) δίχως σκοπό, μια καλημέρα τι να την πω...*». Φοβερό τραγούδι και καθόλου pop. Απλά εγώ δεν χρησιμοποιούσα το μπουζούκι. Αλλάστε είχα κάνει και δύο δισκογραφικές δουλειές με τον Κώστα Χατζή. Ή, έχω πει τραγούδια του Λάκη Παπαδόπουλου. Έχω τραγουδήσει τα πρώτα τραγούδια πολλών συνθετών που μεσουρανούν τώρα. Ήταν δική μου επιλογή να μη χρησιμοποιώ μπουζούκι. Έκανα λάθος ίσως. Μπορούσα να είχα ενταχθεί σε αυτή τη μεγάλη κατηγορία και τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά για μένα, οικονομικά εννοώ (γελώντας). Με την pop ήσουν πάντα στην αρχή του προγράμματος, όχι στην «ουσία», εκεί που παίρνανε και τα πολλά χρήματα. Αλλά, να πω την αλήθεια, ποτέ δεν ασχολήθηκα με τα χρήματα. Η δουλειά ήταν αγάπη. Έκανα αυτό που αγαπούσα. Αυτό ήταν το μυστικό. Το χόμπι μου, δουλειά μου».

«**Οι δισκογραφικές είχαν πολλή άποψη** από κάποια στιγμή και μετά. Κακή άποψη. Ζητούσαν το pop από μένα, ήθελαν να καλύψουν αυτό τον χώρο. Αλλά εγώ μόνη μου ασχο-

λιόμουν με το τι θα πω. Δεν είχα μεγάλη βοήθεια από τις εταιρείες. Τότε δεν είχαμε ούτε μάνατζερ, ούτε προμόσιον».

«**Κάποια στιγμή έγινε ένα comeback** με το «*Ζήλια, της καρδιάς μου ζήλια*», τραγούδι των Θανάση Καργίδη και Πάνου Φαλάρα. Ήταν ένα μεγάλο άλμα στον πιο λαϊκό χώρο, μετά από αρκετά μεγάλη απουσία. Η συνέχεια αυτού ήταν η «*Παλιά ντισκοτέκ*» που κάναμε με τα Ημισκούμπρια. Δισκογραφικά τελευταία έχω κάνει απλώς κάποιες συμμετοχές στον δίσκο του Πάνη Ζουγανέλη, σε στίχους του Αντώνη Ανδρικήκη, μία συμμετοχή με τους Ονειράμα, ένα τραγούδι για τους τίτλους αρχής σε ένα σήριαλ στον Αντένα που το είπαμε μαζί με τον Πύργο τον Καραδήμο «*Το σήμα*». Τώρα κάνουμε το CD με τα τραγούδια που λέω στην παράσταση. Τραγούδια που δεν τα έχω πει εγώ και τα έχουμε αγαπήσει, όπως το «*Δυο μέρες μόνο*», τη «*Σωτηρία της ψυχής*», το «*Εγώ μιλάω για δύναμη*», «*Ο άνθρωπός μου*»... Τραγούδια που έχουν να κάνουν με την ενηλικίωση και το όλο θέμα του έργου μας, ώστε να δένουν με τα κείμενα. Είναι κομμάτια που έχω αγαπήσει κι εγώ και θα ήθελα να έχω πει».

«**Η συμμετοχή μου στο έργο αυτό** ήταν μία απόφαση της στιγμής – έτσι αποφασίζω εγώ. Το λέμε και στο έργο. Ξαφνικές αποφάσεις, στιγμές που τις ζεις. Αυτό είναι η ευτυχία. Η αιώνια ευτυχία θα ήταν κάτι ανιαρό. Έτσι, λοιπόν, με πήρε ο Αντώνης Λουδάρος στα καλά καθούμενα και μιλήσαμε. Σκέφτηκα, ας δοκιμάσω, να δω, να ακούσω. Όταν διάβασα το κείμενο της Σελίνας Γαβαλά κατάλαβα ότι είχε ζουμί όλο αυτό το πράγμα. Κόβοντας, δένοντας, μαζεύοντας, προσαρμόζοντας, ήρθε στα μέτρα μας. Είναι ένας ρόλος που με εκφράζει απόλυτα. Στην αρχή φοβήθηκα, λέω... τι δουλειά έχω εγώ σε ξένα χωράφια. Αλλά δεν παίζω καθαρά, είναι σαν να εκφράζω τον εαυτό μου. Δεν έχω πρόγραμμα να γίνω ηθοποιός. Απλώς εάν κάτι μου ταιριάζει και με εκφράζει, μου δίνει ψυχή. Όπως και με τα τραγούδια που ερμηνεύω. Αν ένας άνθρωπος είναι ερμηνευτής μπαίνει στον ρόλο. Σε τρία λεπτά πρέπει να αποδώσεις κάτι. Το ότι υπάρχουν τραγούδια σε αυτό τον ρόλο ήταν κίνητρο για μένα. Αν δεν υπήρχαν τραγούδια δεν θα το έκανα, για να πω την αλήθεια. Βέβαια, τώρα, αν μου προτείνουν κάτι που να κάνει προς τον βλάχο, θα το έκανα (γελώντας). Είμαι Λαμιώτισσα, βλέπετε, και μιλάω πολύ καλά τα βλάχικα. Είμαι αυτό που βλέπετε, δεν έχω άλλο. Όπως είμαι σπίτι μου είμαι και μαζί σας».

«**Ένα από τα αγαπημένα μου σημεία** στο έργο είναι όταν, σαν μεγαλύτερη πια, συμβουλευώ τον παλιό μου εαυτό –τη Σαλίνα– που είναι νέο κορίτσι, να δείχνει σεβασμό προς τους μεγαλύτερους. Δεν τη συμβουλευώ ακριβώς, της λέω τι θα της συμβεί. Υπάρχουν και σκηνές κόντρας. Εκείνη επιμένει σε αυτά που νομίζει κι εγώ της λέω «καλά, περίμενε και θα δεις σε είκοσι, τριάντα χρόνια». Τη συμβουλευώ να έχει αυτογνωσία, να αγαπήσει τον εαυτό της για να αγαπήσει τη ζωή και τους άλλους ανθρώπους».

«**Δεν ήμουν πολύ δικτυωμένη** με το pop κύκλωμα. Με τον μόνο άνθρωπο που έχω κρατήσει επαφή και μας συνδέει μία πολύ μεγάλη φίλη, είναι ο Κώστας Τουρνάς. Είμαστε σαν αδέρφια. Μου έχει γράψει πολύ ωραία τραγούδια. Και όχι μόνο εμένα, φυσικά. Είναι σπουδαίος. Όταν ξεκίνησα το '70 είχαμε φιλική σχέση και με τον Πασχάλη, που ξεκινούσε κι αυτός τότε σαν σόλο. Ήμουν μέσα στην εποχή, τη ζρούσα, αλλά δεν είχα πολλά-πολλά, ήμουν άβγαλο πλάσμα. Δεν έβγαινα, δεν έτρεχα στα συγκροτήματα... Δεν μ'ένοιαζε. Το 'χω ακόμα αυτό».

«**Στη νυχτερινή Αθήνα τότε**, δεν υπήρχε ακριβώς «ρατσισμός» εναντίον των pop τραγουδιστών, αν και κυκλοφορούν ιστορίες για λαϊκούς τραγουδιστές που έκλειναν τα μικρόφωνα κ.λπ. Εγώ δεν είχα πολλά τέτοια δείγματα. Πάντα υπάρχουν κάποιες εξαιρέσεις... Να σας πω την αλήθεια, έκανα την πονηριά, επειδή είχα δύναμη στη φωνή, όταν μου χαμήλωναν την ένταση κατέβαζα το μικρόφωνο κάτω και τραγουδούσα, οπότε, σου λέει, ας μην της το κάνουμε – λέω, τώρα, εγώ με το μυαλό μου (γελώντας). Επίσης, δεν ήμουν πάντα στην pop. Μόνο τα δύο πρώτα χρόνια. Μετά ήμουν στο «ενδιάμεσο», δηλαδή έβγαινα και δεύτερο πρόγραμμα. Έλεγα και άλλα τραγούδια ή μαζί με κάποιους συναδέλφους».

«**Η μόδα; Εγώ είχα το δικό μου στιλ.** Έκανα δική μου μόδα, στα μαλλιά, στα ρούχα... Στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης παρουσιάστηκα με ανδρικό κοστούμι. Σμόκιν. Με παπιγιόν και μαλλιά ως τον ποπό. Τελείως γυναικεία παρουσία με ανδρικά ρούχα. Ήταν τρελό για εκείνη την εποχή. Αργότερα «έγραψε» πολύ και η άσπρο-μπεζ κελεμπία στον «*Σωκράτη εσύ, σούπερσταρ*». Με εκείνο το κοστούμι ακολούθησα τον τίτλο, σαν σεβασμός προς τον Σωκράτη και την ελληνικότητα του πράγματος». **A**

Ποτέ δεν ασχολήθηκα με τα χρήματα. Η δουλειά ήταν αγάπη. Έκανα αυτό που αγαπούσα. Αυτό ήταν το μυστικό. Το χόμπι μου, δουλειά μου...

INFO
Γυάλινο Μουσικό
Θέατρο (2109315600).
Κάθε Δευτ. & Τρ., από
22/10, στις 22.00, €13
εισιτήριο εισόδου σάλας
- €10 εισιτήριο εξώστη,
Ελάχιστη υποχρεωτική
κατανάλωση €8 με
μπύρα ή κρασί
www.gialino.gr

AbbVie

Σταθερά στις πρώτες θέσεις των εταιρειών
με το καλύτερο εργασιακό περιβάλλον

«Το κλειδί της επιτυχίας μας είναι οι άνθρωποί μας»

Το να πηγαίνει κανείς κάθε μέρα στη δουλειά με καλή διάθεση, να εισπράττει και να ανταποδίδει σεβασμό, να έχει προοπτικές εξέλιξης και να απολαμβάνει παροχές είναι σίγουρα ότι καλύτερο μπορεί να τύχει σε κάθε εργαζόμενο. Όπως ακριβώς συμβαίνει με τους εργαζόμενους της AbbVie, η οποία για τέταρτη συνεχόμενη χρονιά ανέβηκε στο βάθρο των εταιρειών με το καλύτερο εργασιακό περιβάλλον τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Ευρώπη.

Η AbbVie, βιοφαρμακευτική εταιρεία προσπλωμένη στην έρευνα και την καινοτομία, κατατάχθηκε στην 3η θέση της έρευνας «Best Place to Work 2018», για την κατηγορία των επιχειρήσεων με 50 έως 250 εργαζόμενους. Είχε κατακτήσει την πρώτη θέση το 2015 και το 2017 και τη δεύτερη το 2016. Το πώς τα καταφέρνει φαίνεται και από μία μόνο φράση του Γενικού Διευθυντή της εταιρείας, Πασχάλη Αποστολίδη: «Το κλειδί της επιτυχίας μας είναι οι άνθρωποί μας». Παρόμοια τοποθέτηση και από τον Θωμά Κούγκουλο, Διευθυντή Ανθρώπινου Δυναμικού: «Οι άνθρωποί μας αποτελούν το πολυτιμότερο κεφάλαιό μας».

AbbVies Voices

Από τους ανθρώπους λοιπόν ξεκινάμε όλα, γι' αυτό αφησούμε τους ίδιους τους εργαζόμενους να μιλήσουν.

Δεν έχω ακούσει πολλές εταιρείες να προσφέρουν δωρεάν μαθήματα ξένων γλωσσών στους εργαζόμενους τους. Να σέβονται επί της ουσίας την ισορροπία ανάμεσα στην επαγγελματική και την προσωπική ζωή. Να μη χρειάζεσαι χαρτί γιατρού, αν αρρωστήσεις δυο μέρες. Να προσφέρεται πρωινό και να γίνονται μαθήματα τάτσι. Μέχρι και ομάδα τρεξίματος έχουμε!

Μπορείς να δουλεύεις απεριόσπαστος. Ανεξάρτητα από τις προσωπικές φιλοδοξίες, όλοι αντιλαμβάνονται τον κοινό στόχο, που δεν είναι άλλος από το να δίνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε για τον ασθενή.

Υπάρχει ανοικτή πρόσβαση στη διοικητική ομάδα και τον Γενικό Διευθυντή. Δεν υπάρχουν κλειστές πόρτες και στεγανά. Σου δίνουν κίνητρα να αναλάβεις ευθύνες, να εξελιχθείς, να νιώσεις και να είσαι σημαντικός. Σε όλα αυτά, βέβαια, βοηθούν η συνεχής εκπαίδευση και η κατάρτιση.

Το κλίμα είναι πραγματικά οικογενειακό. Υπάρχει σεβασμός από όλους, ένα αίσθημα ισότητας, από συναδέλφους και ανωτέρους, ένα περιβάλλον που εννοεί τις διαπροσωπικές σχέσεις.

Μεγάλος επαγγελματισμός σε όλα τα επίπεδα. Καινοτομία και επιστημονικότητα. Προνόμια και αποδοχές πάνω από το μέσο όρο. Εγκαταστάσεις και χώροι γραφείων που χαίρεσαι και απολαμβάνεις.

Είναι υπέροχο το συναίσθημα να πηγαίνεις στη δουλειά σου και να ξέρεις ότι σε αντιμετωπίζουν πάνω απ' όλα σαν άνθρωπο. Υπάρχει αληθινό νοιάξιμο και προσπάθεια ώστε όλοι να αισθανόμαστε ασφάλεια, υλική και συναισθηματική, κάτι που είναι πολύ σημαντικό στις δύσκολες εποχές που διανύουμε. Κι εμείς οι ίδιοι με άλλη διάθεση και άλλη όρεξη για δημιουργία ξεκινάμε να βρούμε λύσεις για τους ασθενείς.

ΚΗΦΙΣΙΑ

Επόμενη στάση: Βόρεια προάστια

Με τι ακριβώς μοιάζει η Κηφισιά; Παλιά αρχοντικά, πρασινάδες, μελετημένη ρυμοτομία και ωραίες βιτρίνες: αυτά είναι τα χαρακτηριστικά της με μια πρώτη ματιά... και πολλά άλλα με δεύτερη ματιά.

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ, Φωτο : ΣΟΦΙΑ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΗ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΤΑΤΣΗΣ

«**Ε**ίναι ακριβώς σαν την Σαβάννα!» λέει φίλη Καναδέζα κοιτάζοντας φωτογραφίες της Κηφισιάς. Σαβάννα είναι η ιστορική πόλη της Αμερικής, με τις τεράστιες επαύλεις του 19ου αιώνα, τις παρατημένες φυτείες και τους ευγενικούς παλιομοδίτικους τζέντλεμεν-του-Νότου (Τζόρτζια). Η Κηφισιά, όταν την βλέπεις με ξένο μάτι, είναι «η πατρίδα του ευπατρίδη» – αν εξαιρέσουμε τις φυτείες, που δεν έχει, κατά τα άλλα θυμίζει πράγματι Σαβάννα: πέρυσι ο Δήμος οργάνωσε ένα Open House Athens πάρα πολύ ωραίο, με επισκέψεις σε υπέροχα παλιά σπίτια της Κηφισιάς τα οποία, μάλιστα, θα μπορούσαν να είχαν ξεκολλήσει, ως σκηνικά, από το «Όσα παίρνει ο Άνεμος», ή από την Σαβάννα την ίδια.

Εδώ βρίσκεται το εξοχικό του Άγγελου Σικελιανού, η Βίλλα Δροσίνη, η έπαυλις Χρήστου Αποστολίδη κι ένα σωρό άλλα παλατο-ειδή σπίτια που μακάρι να ξαναγίνει περιήγηση και να πάτε όλοι να τα δείτε, δυστυχώς μου έχουν μείνει ως σέπια επιμороφωτική ανάμνηση χωρίς πολλές λεπτομέρειες. Το 1960 ένα σωρό αιγυπτιώτες Έλληνες ήρθαν και εγκαταστάθηκαν στην Κηφισιά, με τα βαμβακερά τους προικιά, τα καλύτερα του κόσμου, τα ασπμικά και χρυσαφικά, με τις ανοιχτές ιδέες τους για τον κόσμο και τις τρεις-τέσσερις γλώσσες τους, με τις γαλλίδες νταντάδες και τις αγγλίδες γκουβερνάντες... ή μπορεί να τα φαντάζομαι όλα αυτά επειδή έχω διαβάσει πολλή Πηνελόπη Δέλτα. Πάντως οι Αιγυπτιώτες αναβάθμισαν την ήδη εξοχική και όμορφη Κηφισιά κάνοντάς την ακόμα ομορφότερη. Το Άλσος υπήρχε από το 1885, και από το 1937 κάθε Μάιο οργανώνεται με πολύ σουξέ η Ανθοκομική Έκθεση. Άρχισα να πηγαίνω στην Κηφισιά, όταν μπήκε εκεί η γιαγιά μου σε έναν ωραίο οικό ευηρίας – λέω «ωραίο» γιατί ήταν σούπερ σε σχέση με τον προηγούμενο οίκο, σε άλλο, όχι-τόσο-σένιο κομμάτι της Αθήνας. Έβγαινα από τον Ηλεκτρικό και σκυλο-χανόμουν μέχρι να βρω τον καταπράσινο δρόμο που έψαχνα, και μετά επειδή ήμουν ντάουν (οι οίκοι ευηρίας δεν είναι ακριβώς τσίρκο Μεντράνο...) μετά πήγαινα βόλτα στην Κασσαβέτη, στην αγορά, ή στην γραφική «Πλάκα της Κηφισιάς» στον λόφο Αγίου Δημητρίου, στους μεγάλους δρόμους (Πεσματζόγλου, Μπενάκη, Τσαλδάρη, Ραγκαβή κ.λπ.) και όπου αλλού θα πήγαινε ο Κοντορεβιθούλης. Αν τον έβγαζε ο δρόμος του στην Κηφισιά, που γιατί θα τον έβγαζε, θεός κι η ψυχή του. Πατί όχι, όμως; Στα Νάιντις η Κηφισιά ήταν ένα τεχνικό καταπληκτικό μέρος που

μοσχοβολούσε Αρμάνι και κανελωμένο ριζόγαλο. Το περίεργο είναι ότι δεν έχει αλλάξει και πολύ: άρχισα να πηγαίνω σε μια τέλεια σχολή συγγραφής από πέρυσι, με το (καταραμένο πλιν όμως χρησιμούλι) λεωφορείο 550, και είναι ακόμα σχεδόν έτσι. Τα μαγαζιά έχουν λαμπερές βιτρίνες, και κόσμο. Οι ταμίες στον «Θανόπουλο» θα μπορούσαν να κάνουνε πασαρέλα. Οι πωλήτριες στα μαγαζιά, επίσης. Τα αγόρια στα καφέ έχουνε μούσκουλα, τα κορίτσια μακριά ξανθά μαλλιά, και για κάποιο λόγο μου έρχεται η λέξη «λουστρίνι» συνέχεια, έστω κι αν δεν ισχύει. Όλα τα παπούτσια είναι διακριτικά πανάκριβα, και όχι απαραίτητα λουστρίνια, δεν ξέρω γιατί μου κόλλησε αυτό, ειδικά μετά τον ακόμα πιο άσχετο Κοντορεβιθούλη.

Φυσικά όλα όσα τρωσ και πίνεις στην Κηφισιά είναι λίγο ως πολύ ακριβότερα από ότι στην υπόλοιπη Αθήνα – είναι πρώτης ποιότητας, καταρχήν, και δεύτερον, τα τρωσ και τα πίνεις σε ένα ανθισμένο, ασφαλές περιβάλλον, χωρίς τίποτε άσχημο να σπάει την εικόνα. Υπομονετικοί υπάλληλοι σου εξηγούν γιατί

Στα Νάιντις η Κηφισιά ήταν ένα τεχνικό καταπληκτικό μέρος που μοσχοβολούσε Αρμάνι και κανελωμένο ριζόγαλο. Το περίεργο είναι ότι δεν έχει αλλάξει και πολύ.

η τρούφα είναι λεπτή και το χοντρό πιπέρι μωρωδάτο και το παστράμι αριστούργημα και αν θέλεις κεχριμπαρένιο αυγοτάραχο θα το βρεις στο τάδε ράφι, και τα εγγλέζικα μπισκότα με βιολογικό βούτυρο χωρίς γλουτένη είναι δίπλα στα καπέικ χωρίς ζάχαρη. Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία είναι ευγενέστατοι, όπως (υποθέτω) οι τζέντλεμεν στην Σαβάννα της Τζόρτζια. Η οποία ιδρύθηκε το

1733, ενώ η Κηφισιά, υπάρχει από την εποχή του Κλεισθένη (6ος π.Χ. αιώνας!) Στους σύγχρονους χρόνους, άρχισε να ξεπετιέται από το 1882, που συνδέθηκε με την Αθήνα με το «Θηρίο», το πρώτο ατμοκίνητο τρένο.

Τότε ακόμα, είχε αμπέλια, κερασιές και μπουστάνια στα 26.000 στρέμματά της... τα οποία σήμερα κατοικούνται από 50.000 ανθρώπους.

Έχω συμπεριλάβει τις απαραίτητες πληροφορίες για την Κηφισιά αλλά κάτι λείπει: η ατμόσφαιρα, ασφάλειας και σχετικής ευημερίας, η καθαριότητα, τα φροντισμένα τα-πάντα-όλα, και κάτι ακόμα, η ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΤΗΤΑ, μια αίσθηση που δεν συναντάς πια στις περιοχές της Αθήνας όπου η φθορά σου κλείνει το μάτι, ή και τα δύο μάτια μαζί. Η Κηφισιά, με όλα τα ωραία παλιά σπίτια της και την Ιστορία και την γειτνίασή της με τη Σαβάννα, μοσχοβολάει ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ. Ιδέαν δεν έχω τι. Αναφέρομαι στη δροσιά, φρεσκάδα, γυαλάδα και ομορφιά που αναδίδει κάτι το οποίο δεν έχει κοπανηθεί στο μίξερ του Χρόνου και της Ταλαιπωρίας – όπως, καλή ώρα, η Κηφισιά...

Λένε πως χρειάζεσαι τουλάχιστον εκατό μέρες για να περιηγηθείς στο μουσείο του Λούβρου κι αυτό μόνο αν σπαταλήσεις 30 δευτερόλεπτα σε κάθε έκθεμα. Τόσες περίπου μέρες χρειάζονται για να ανακαλύψει κανείς μέχρι και το τελευταίο μικροσκοπικό κομμάτι από την τεράστια συλλογή παλαιών αντικειμένων στην τριών στρεμμάτων μάντρα του παλαιοπώλη κυρίου Αντώνη Σαρρή.

«**Το Μοναστηράκι της Ν. Κηφισιάς**», όπως ο ίδιος αποκαλεί τη μάντρα του, δεν ήταν πάντα ο παράδεισος κάθε λάτρη της vintage κουλτούρας. Ο κ. Αντώνης εργαζόταν από 1985 ως έμπορος πετρωμάτων και οικοδομικών υλικών. Θιασώτης των παλαιών αντικειμένων ο ίδιος, το 2007, λίγο πριν το ξέσπασμα της κρίσης και παράλληλα με την έκρηξη της «ρετρολαγνείας» συνειδητοποίησε ότι πρέπει να κάνει μία αλλαγή στην ταμπέλα του (ή μάλλον σε μία από τις πολλές ευφάνταστες που διαθέτει το κατάστημα) και δίπλα στη λέξη ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ ΥΛΙΚΑ πρόσθεσε τον όρο ΠΑΛΑΙΟΠΩΛΕΙΟ.

«Είκοσι χρόνια στα οικοδομικά υλικά δεν είχα να πω καμία αξιόλογη ιστορία στην παρέα, απλώς ζούσα αξιοπρεπώς. Τώρα με το παλαιοπωλείο όμως έχω ατελείωτες ιστορίες» λέει ο κ. Αντώνης με το προσπνές χαμόγελο που τον χαρακτηρίζει. Ο ευγενικός παλαιοπώλης αδειάζει σπίτια, αποθήκες και υπόγεια στην Αθήνα. Επισκέπτεται δηλαδή τον χώρο σας σαν τυπικός παλιατζής, ωστόσο ενδιαφέρεται «μόνο για παλαιά», όπως τονίζει σε ένα από τα φυλλάδια που μοιράζει, και πιο συγκεκριμένα αναζητά αντικείμενα συλλεκτικής αξίας, όπως μολυβένια ή πλαστικά στρατιωτάκια, σερβίτσια με «βασιλιάδες - Βενιζέλο κ.λπ.», κομπολόγια καραμάν - φατουράν - κεχρμπάρι, σιδηρότε έχει σχέση με την Ολυμπιακή Αεροπορία, επιστολές, μέχρι και αυτοκίνητα. Για του λόγου το αληθές, κάποτε εμπορεύτηκε μία Πόρσε. Φυσικά μπορεί κανείς να επισκεφτεί ο ίδιος τη μάντρα της Κηφισιάς και να πουλήσει στον ίδιο, ότι δεν χρειάζεται. Πάνω απ' όλα, όμως, ο καθένας μπορεί να περάσει ατελείωτες ώρες στο «Μοναστηράκι των βορειών προαστίων» ανακαλύπτοντας θησαυρούς σε απίστευτα χαμηλές τιμές. Βινύλια με 2 ευρώ το πολύ, πινακίδες αυτοκινήτων από διάφορες χώρες με 3 ευρώ, παλιά περιδικά από 1 ευρώ, καρτ ποστάλ από μισό και η λίστα θα μπορούσε να συνεχιστεί για πάντα.

Στη 10χρονη πορεία του ο κ. Σαρρής έχει έρθει σε επαφή με ιδιαίτερα σπάνια αντικείμενα. «*Βρήκα τα πιο συλλεκτικά ακροκέραμα και σπάνια σκυριανά πιάτα. Συνάντησα κλεμμένο μπρούτζινο άγαλμα από την πλατεία της Νίκαιας και με οικονομική μου χασούρα, αλλά τεράστια ψυχική ευχαρίστηση, κανόνισα να επιστραφεί, έναν αυθεντικό κινέζικο Βούδα και μία μοτοσυκλέτα Zundapp την οποία ανακάλυψε στη μάντρα μου ο αδερφός του πρώτου ιδιοκτήτη της, ο οποίος και την αγόρασε για να επιστρέψει και πάλι στην οικογένεια*». Ανάμεσα στα αντικείμενα της αχανούς συλλογής του και παλιά παιχνίδια Lyra και El Greco τα οποία κοστολογούνται ανάλογα με τη συλλεκτική τους αξία. «*Η μόνη δυσκολία που αντιμετωπίζω είναι όταν συναντώ ένα αντικείμενο που δεν το έχω ξαναδεί ή δεν γνωρίζω την αξία του σήμερα, έτσι ώστε να το αγοράσω για να το πουλήσω έντιμα. Εκεί, παίρνω τη βοήθεια των επαϊόντων, καθώς έχω δικτυωθεί και γνωρίζω τους κατάλληλους ανθρώπους για να μου το εκτιμήσουν*».

Όσο γυρνάμε εκστασιασμένοι στη μάντρα και τρυπώνουμε μέσα στα μικρά παραπήγματα της που είναι γεμάτα αντικείμενα μέχρι το ταβάνι, έχουν έρθει τουλάχιστον τρεις ρακοσυλλέκτες με ιδιαίτερα ευρήματα. Το πιο ξεχωριστό, το εμβληματικό ρομπότ Emiglio της Giochi Preziosi. Ο συγκεκριμένος φίλος, αν και σε εξαιρετική κατάσταση, φαίνεται να έχει έρθει από τα μακρινά 80s.

«**Αν και ξεκίνησα το 2007, μόνο τα τελευταία πέντε χρόνια** λέω ότι είμαι παλαιοπώλης. Πριν ντρεπόμουν, γιατί δεν είχα τέτοια τεράστια ποικιλία. Χαρά μου είναι όταν οι πελάτες βρίσκουν στο μαγαζί μου αυτό που ψάχνουν και, πιο πολύ, όταν δεν το έβρισκαν πουθενά αλλού» καταλήγει ο κύριος Αντώνης, λίγο πριν πάρει το ρομπότ Emiglio για να το εξετάσει καλύτερα.

Τατοίου 69, Ν. Κηφισιά, 6973540492

Πήγαμε στο «Μοναστηράκι» της Κηφισιάς

Ο κ. Αντώνης Σαρρής διαθέτει 3 στρέμματα γεμάτα θησαυρούς περασμένων δεκαετιών

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η εντυπωσιακή «φάτσα» της μάντρας του κ. Αντώνη

Ο κ. Αντώνης Σαρρής ποζάρει δίπλα σε ένα παλιό γραμμόφωνο που λειτουργεί άψογα

Τρία στρέμματα γεμάτα ό,τι μπορεί να βάλει ο νους

Διάφορα μεταλλικά κουτιά

Η κότα, το pet του Μοναστηρακιού της Κηφισιάς

Επιπλώστε το σπίτι σας με ιδιαίτερα κομμάτια από το Μοναστηράκι της Κηφισιάς

ΝΕΑ ΕΡΥΘΡΑΙΑ

Το προάστιο που νόμιζες δορυφόρο της Κηφισιάς έγινε hot spot. Το έμαθες;

Τα καλύτερα στέκια για να τελειώσεις τη βόλτα στα ΒΠ

Της ΚΡΙΣΤΥΣ ΠΕΡΡΗ

Η Νέα Ερυθραία είναι μία περίεργη περίπτωση. Αν δεν μένεις στα ΒΠ, το μόνο πράγμα που ακούς τα τελευταία χρόνια για εκείνη είναι πως κάπου μετά την Κηφισιά γίνεται χαμός. Αν δεν έτυχε να περάσεις ποτέ από εκεί για να αράξεις, να πιεις καφέ, να πας για παγωτό και brunch και φαγητό, να γυμναστείς, να ξενυχτήσεις, εσύ χάνεις. Στην επόμενη εκδρομή σου προς Κηφισιά, λοιπόν, συνέχισε ευθεία!

Το πρώτο πράγμα που σκέφτεσαι με το που φτάσεις στη Νέα Ερυθραία είναι πως ίσως έχεις ταξιδέψει πιο μακριά από ό,τι νόμιζες γιατί ξαφνικά έχεις επιστρέψει στις καλοκαιρινές διακοπές και στα νησιώτικα βράδια, έτσι στα καλά καθούμενα.

Κάνοντας τα πρώτα βήματα σε δρόμους όπως η Χαριλάου Τρικούπη, η Ελευθερίου Βενιζέλου, η Στροφυλίου και τα γύρω στενά, οι ιδέες σου περί δορυφόρου της Κηφισιάς εξατμίζονται με τη μία. Παντού υπάρχουν μαγαζιά με όμορφα ρούχα, street food spots πολλά υποσχόμενα για τους πεινασμένους (και εγώ μαζί, που μονίμως πεινάω), ευχάριστα καφέ, μπαράκια γεμάτα κόσμο και κέφι, μέχρι το high tech σούπερ μάρκετ του Θανόπουλου. Είναι τόσο πολλά που δεν θα σου φτάσει μία μόνο βόλτα για να τα ανακαλύψεις όλα.

Μπορείς να περάσεις όλη τη μέρα σου εδώ. Για όσους προτιμούν τα αλμυρά υπάρχουν άπειρες επιλογές, ανάλογα με τα γούστα. Μπορείς να βρεις τα πάντα από κρέπα μέχρι αυθεντικά ινδικά πιάτα ή απλά μπορείς να φας λίγο από όλα. Η απαραίτητη στάση για γλυκά και παγωτό θα γίνει σε ένα από πολλά γλυκά στέκια της γειτονιάς (δεν είμαι η μόνη γλυκατζού της παρέας, δικαίωση!), ενώ καθώς βραδιάζει θα πας σε ένα από τα υπέροχα μπαρ της περιοχής και θα βρεθείς με ένα ποτό στο χέρι, μπλεγμένες μουσικές στ' αυτιά σου και

την αίσθηση πως είναι όλοι μια μεγάλη παρέα. Από τις «παλιές караβάνες» μέχρι τις τελευταίες αφίξεις, δεν θέλει και πολύ για να βρεθείς πίσω από τη γωνία της Χαριλάου Τρικούπη με τη Στροφυλίου, στο μικροσκοπικό πεζόδρομο να πίνεις μέχρι πρωίας, παρέα με τον πανέμορφο κόσμο που μαζεύεται εκεί και να αναρωτιέσαι πόσα μπαράκια ακόμα μπορούν να χωρέσουν σ' ένα τόσο δα μικρό δρομάκι! Και μιας και το θίξαμε το θέμα, είχα να δω τόσο ωραίες υπάρξεις συγκεντρωμένες στο ίδιο σημείο από το Άμστερνταμ και στην Νέα Ερυθραία μιλούσαμε την ίδια γλώσσα! Με βλέπω να την κάνω στέκι.

Θα φύγεις από τη Νέα Ερυθραία κουβαλώντας μια γλύκα και μία ευχάριστη ζαλάδα που σίγουρα θυμίζει καλοκαιρινό έρωτα. Και σαν καλοκαιρινό έρωτα θα τη σκέφτεσαι μέχρι να ξαναπάς.

Πού θα κάνεις βόλτες

Το πρωί στους δρόμους πάνω από τη Βενιζέλου, προς Καστρί και Εκάλη. Οι ποδηλάτες θα κάνουν βόλτες, η Πολιτεία θα φαίνεται καταπράσινη στο βάθος, στη Ρωμυλίας το σπίτι όπου ο Γ. Παπανδρέου τέθηκε υπό περιορισμό θα είναι στη θέση του και στη Λουκή Ακρίτα το πνευματικό κέντρο της Βίλλας Κώνστα όλο και κάτι ενδιαφέρον θα φιλοξενεί.

Το απόγευμα στα δρομάκια πίσω από την Ευαγγελίστρια. Τα παιδιά θα παίζουν στο προαύλιο της ιστορικής εκκλησίας, στην Κρήνης όλο και κάποιο πουλάκι θα κελαηδάει μέσα από το κλουβί, στις αυλές της οδού Μικράς Ασίας θα κάθονται γιαγιάδες, το ρολόι θα κάνει δυο στροφές ανάποδα κι εσύ θα προσγειωθείς σε σκηνικό από έργο του Καμπανέλλη.

Το βράδυ, τα είπαμε, στο «Τρίγωνο των Βερμούδων», Χαριλάου Τρικούπη και Στροφυλίου, για μουσική, ποτό, κουβεντούλα και φλερτ. ►

Το απόλυτο σημείο συνάντησης στην Κηφισιά

Τι κι αν ήρθε ο χειμώνας, στην Κηφισιά όλα είναι τόσο όμορφα κάθε εποχή του χρόνου. Βόλτες με τις φίλες για window shopping και σκανάρισμα στα νέα trends που θα φορέσουμε φέτος και στη συνέχεια ραντεβού στο πιο αγαπημένο μας σημείο συνάντησης. Το TGI Fridays έχει την αυθεντική αμερικάνικη ατμόσφαιρα που μας φτιάχνει τη διάθεση και το κεφάλι το προσωπικό είναι εδώ με σκοπό να την απογειώσει! Κι εδώ ανακαλύπτουμε τα νέα trends, αυτή τη φορά δοκιμάζοντας τις νέες προτάσεις από τον ανανεωμένο τους κατάλογο. Όλες τους δίνουν έμφαση στις πρώτες ύλες, κάθε τόσο υπάρχει και κάποιος καινούργιος γευστικός συνδυασμός, ενώ δεν λείπουν ποτέ οι εναλλακτικές προτάσεις με την υψηλή διατροφική αξία και την εξίσου λαχταριστή γεύση. Οι νέες αφίξεις καλύπτουν όλα τα γούστα και τις επιθυμίες: δροσερές σαλάτες όπως η Orange&Walnut Salad και η Quinoa Super Salad. Για όσους λατρεύουμε τις μεξικάνικες γεύσεις υπάρχουν η Chicken Quesadilla με πικάντικο κοτόπουλο, πολύχρωμες πιπεριές, φρέσκο αβοκάντο και λιωμένα τυριά Colby και Monterey Jack, αλλά και τη γευστική Veggie Fajitas με σοταρισμένες πιπεριές, κρεμμύδια,

τριλογία μανιταριών, κόκκινα φασόλια και καλαμπόκι που συνοδεύεται με φρέσκο guacamole – πρόταση για vegetarian και όχι μόνο. Οι πιο γκουρμέ θα ενθουσιαστούν με το Goat Cheese&Truffle Burger με τον μοναδικό γαστρονομικό συνδυασμό από μανιτάρια σοτέ, balsamic grilled onions και κατσικίσιο τυρί πανέ, σεβισμένα σε 100% φρέσκο μοσχάρι μπιφτέκι, με φρεσκοψημένο burger bun και μαγιονέζα αρωματισμένη με λάδι τρούφας. Όλοι θα υποκύψουν στα Loaded Buffalo Fries, με πικάντικο κοτόπουλο, Blue Cheese και λιωμένο τυρί Colby που περικλύονται πάνω από τραγανές τηγανιτές πατάτες! Τα νέα cocktails Banoffee Margarita και Blood Orange Margarita απλά χαρίζουν νέα διάσταση στη θρυλική Margarita, ενώ το Cucumber Mule, Forest Gin N' Tonic ή το φρουτώδες Brumble είναι τα new entries στην κατηγορία των funky cocktails. Αυτό είναι το κηφισιώτικο TGI Fridays, μια απογειωτική αμερικάνικη εμπειρία, μια αυθεντική μεξικάνικη βραδιά, μια τυχαία καθημερινή που –πώς τα καταφέρνουν– μεταμορφώνεται πάντα σε γιορτινή Παρασκευή!

● Κολοκοτρώνη 35, Κηφισιά, 2106233947

Nice n Easy

Μας έχει καλομάθει και μας αρέσει

Το βραβευμένο και ανακαινισμένο all day organic bistro - restaurant της Κηφισιάς, αδελφάκι του Nice n Easy του Κολωνακίου, αποτελεί ένα γευστικό θαύμα για όσους θέλουν να τρώνε υγιεινά και νόστιμα. Ακολουθώντας πιστά τη farm-to-table φιλοσοφία που εφαρμόζει σε όλα του τα εστιατόρια ο Όμιλος nice n easy, η κουζίνα θα σας προτείνει κλασικές μεσογειακές συνταγές με μια σύγχρονη ματιά αλλά και γευστικές comfort food προτάσεις, φτιαγμένες αποκλειστικά με οργανικές πρώτες ύλες και προϊόντα εποχής. Θα ανακαλύψετε απολαυστικά signature dishes, healthy πρωινό και brunch, vegetarian επιλογές, πιάτα με συστατικά χωρίς γλουτένη αλλά και super foods, με πληροφορίες για κάθε πιάτο, για την προέλευση των υλικών, τις θερμίδες και τη διατροφική του αξία. Μαζί με όλα αυτά τα ωραία, detox ροφήματα, χυμοί, καφέδες, τσάι, smoothies αλλά και μία πλήρης λίστα κρασιών, βιολογικά αλλά και δυσεύρετα ελληνικά κρασιά, καθώς και δημιουργικά κοκτέιλ ολοκληρώνουν τις γευστικές σας επιλογές. Σε έναν μοντέρνο, φιλόξενο και ζεστό χώρο. ● **Παπαδιαμάντη 7, Κηφισιά, 2108082014, www.niceneasy.gr, fb/insta: @niceneasyKifisia**

Buffalo Wings & Rings

Επιτέλους, μπορείς να τα έχεις όλα

Το πρώτο American Sports & Lifestyle Restaurant στην Ελλάδα λειτουργεί εδώ και λίγους μήνες στη Νέα Ερυθραία και μας έχει κλέψει τις καρδιές. 32 οθόνες, η μία εκ των οποίων 81 ιντσών, μεταδίδουν κάθε αθλητικό γεγονός που συμβαίνει στον πλανήτη, για να απολαμβάνεις με τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτό που θες! Το θέαμα συνδυάζεται άψογα με την εξαιρετική του κουζίνα, η οποία αγαπάει τις κλασικές αμερικάνικες και μεξικάνικες συνταγές. Τα wings και τα onion rings του φημίζονται παγκοσμίως. Τα burgers χορταστικά όπως τα ονειρεύεσαι, το μενού φτιαγμένο με προσοχή στη λεπτομέρεια με έμφαση στα φρέσκα ποιοτικά υλικά και με πληθώρα επιλογών. Μαζί με αυτά σας περιμένουν καθημερινά στον χώρο του μπαρ μοναδικά κοκτέιλ από τους βραβευμένους bartenders του Buffalo Wings & Rings. Όλα αυτά σε ένα χώρο που είναι φιλικός για την οικογένεια, με πολλές εκπλήξεις για τους μικρούς μας φίλους, ιδιαίτερα τα μεσημέρια της Κυριακής.

● **Χαριλάου Τρικούπη 127, Νέα Ερυθραία, 2106206625, www.buffalowingsandrings.gr, fb: BuffaloAthens**

Πικ νικ bar

Multi ethnic κουζίνα και τα καλύτερα κοκτέιλ

Λόγος από μόνος του να ανέβεις στα βόρεια προάστια το ΠΙΚ ΝΙΚ, ένας πολύ ζεστός και φιλόξενος χώρος, διακοσμημένος με πολύ ιδιαίτερη αισθητική και φαντασία. Το ΠΙΚ ΝΙΚ, λοιπόν, είναι διάσημο για τα κοκτέιλ του και τη multi ethnic κουζίνα του, η οποία αγαπάει τις ανατολίτικες και ασιατικές γεύσεις. Θα ανακαλύψετε αυθεντικές συνταγές από την Ινδία, την Ταϊλάνδη, την Ιαπωνία, την Τουρκία και αλλού (οπωσδήποτε δοκιμάστε το φανταστικό γιαπωνέζικο πιάτο σολομό τεριγιάκι και θα μας θυμηθείτε!), τις οποίες μπορείτε να συνοδεύσετε με ένα καλό κρασί, σε φιάλη ή ποτήρι, ή με ένα κοκτέιλ. Classic,

modern, house κοκτέιλ, όλα τους θα σας πάρουν το μυαλό και δεν είναι απαραίτητο να τα συνδυάσετε με γέυμα, μπορείτε να τα απολαύσετε και στο μπαρ. Το ΠΙΚ ΝΙΚ αρχίζει τις επόμενες ημέρες και τις βραδιές live, παράλληλα με την καθημερινή επιλογή μουσικών από djs. Τι μουσικές; Οτιδήποτε alternative, που μπορεί να είναι ροκ, τζαζ, φάνκι κ.λπ. και σίγουρα θα σας αρέσει! Να γίνετε φίλοι στο Facebook να τα μαθαίνετε όλα αυτά τα ωραία που θα γίνονται. Κάθε Δευτέρα κλειστά.

● **Πλατεία Ν. Πλαστήρα 1, Νέα Ερυθραία, 2108077501, fb: ΠΙΚ ΝΙΚ eat & swing bar**

"Making sushi is an art, and experience is everything".

Το εστιατόριο που έκανε το sushi προσιτό

Στα Ιαπωνικά "Sakana" σημαίνει ιωμό ψάρι. Είναι η μόνιμη λέξη που ψιθυρίζουν οι κάτοικοι της Νέας Ερυθραίας από τον Ιούλιο του 2015, όταν και άνοιξε το πρώτο κατάστημα. Ο χώρος του εστιατορίου είναι minimal, εμπνευσμένος από την Ιαπωνική αρχιτεκτονική, ενώ η διακόσμηση παραπέμπει στο origami, στην αρχαία τεχνική διπλώματος του χαρτιού. Ο απαλός φωτισμός, η χαμηλή μουσική και ο γυάλινος κήπος συνθέτουν το ιδανικό περιβάλλον για να απολαύσεις τα καλύτερα της Ιαπωνικής κουζίνας.

Η ιδέα για το SAKANA προέκυψε μετά από ένα ταξίδι των ιδιοκτητών στην Ιαπωνία. Εκεί αναρωτήθηκαν γιατί να μην υπάρχει στην Ελλάδα οικονομικό και ποιοτικό sushi. Έτσι, όταν επέστρεψαν, αποφάσισαν να ανοίξουν αυτό το εστιατόριο. Μέσα σε λίγους μήνες το SAKANA κατάφερε να γίνει το No1 value for money στα βόρεια προάστια! Ο λόγος; Για πρώτη φορά, ένα εστιατόριο Ιαπωνικής κουζίνας προσφέρει τόσο ποιοτικό sushi σε

τόσο καλές τιμές, γεγονός που σε βάζει στον πειρασμό της δοκιμής, ακόμα και αν δεν είσαι φαν της Ιαπωνικής κουζίνας. Ευτυχώς, γιατί οι δημιουργίες των εμπειρών σερβ του SAKANA είναι κάτι που κανείς δεν πρέπει να χάσει. Η απόλυτη σπεσιαλιτέ είναι το salmon teriyaki roll, ένα signature πιάτο με ρολάκια που περιέχουν γαρίδα tempura και σολομό teriyaki, περασμένο από το φλόγιστρο. Μη μείνεις μόνο σε αυτό. Την προσοχή σου σίγουρα αξίζει το Kani Roll με γαρίδα tempura, ψίχα καβουριού και tempura flakes, αλλά και τα fried rolls, πιθανότατα τα πιο νόστιμα ρολάκια που έχεις δοκιμάσει ποτέ! Κι επειδή το SAKANA δεν σταματά να πρωτοπορεί, δοκίμασε τα soya paper rolls, δύο διαφορετικά rolls με ροζ και κίτρινο φύκι! Όλα αυτά μπορείς να τα συνοδέψεις με sake, κρασί και εκλεκτικά signature cocktails.

● **Χ. Τρικούπη 146& Στροφυλιού, Νέα Ερυθραία, 210 6200017/ Fb: @SakanaSushiGr**

Ο πιο ιστορικός φούρνος της Κηφισιάς

Δεν είναι πολλοί οι φούρνοι της Αθήνας όπου το ψωμί θυμίζει εκείνη τη γέυση μιας αγνότερης, νοστιμότερης εποχής. Τα Αλώνια όμως είναι σίγουρα ένας από αυτούς. Χτισμένος ολόκληρος από πέτρα το 1932 είναι ο πιο παλιός φούρνος της Κηφισιάς και το όνομά του δεν είναι τυχαίο. «Αλώνια» λέγανε οι παλιοί την περιοχή όπου βρίσκεται ο φούρνος και που άλλοτε βρίσκονταν τα αλώνια της Κηφισιάς. Εδώ γίνονταν η διαλογή του σιταριού πριν αλεστεί στους μύλους. Κουβαλάει μια ιστορία λοιπόν αυτός ο φούρνος, μια όμορφη ιστορία που θα την καταλάβεις μόλις γευτείς το υπέροχο ψωμί τους, φτιαγμένο με αλεύρι από τον αρχαίο σπόρο Ζέας, μόλις κόψεις μια μπουκιά από το γερμανικό ή μόλις αλείψεις βούτυρο σε μια φέτα από το

ζυμωτό ψωμί, με προζύμι που φτιάχνεται εδώ με τον παραδοσιακό τρόπο. Κι επειδή, μόλις μπαίνεις στον φούρνο η μυρωδιά αυτή του φρέσκου ψωμιού σου ανοίγει πέρα για πέρα την όρεξη, θα σου πούμε ακόμα ότι εδώ θα βρεις επίσης πίτες με χειροποίητο φύλλο (άπαιχτη η πρασόπιτα!), αλλά και απίθανα σπιτικά γλυκά (αδύνατον να αντισταθείς στη μυρωδάτη πορτοκαλόπιτα και τη ζουμερή σοκολατόπιτα). Για το δρόμο πάρε και μερικά κουλουράκια χωρίς ζάχαρη, για τα πρωινά ένα πολιτικό τσουρέκι με μαχλέπι.

● **Αγίου Τρύφωνος 24, Κηφισιά, 2106230020 και Αισώπου 21 & Μ. Αλεξάνδρου, Περιστέρι, 2105729377**

Το ιστορικό εστιατόριο της Κηφισιάς πάει την ελληνική κουζίνα σε άλλα επίπεδα

Το ιστορικό εστιατόριο του Σαλματάνη κλείνει 100 χρόνια ιστορίας, την οποία συνεχίζει η τέταρτη γενιά της οικογένειας, πάντα με σεβασμό στο καλό φαγητό και όλους εμάς που το επισκεπτόμαστε. Η απολαυστική ελληνική κουζίνα πάντα με ποιοτικές και εποχιακές πρώτες ύλες είναι το σήμα κατατεθέν του εστιατορίου, οι άνθρωποι του οποίου ψάχνουν, βρίσκουν και φέρνουν στο τραπέζι μας προϊόντα που δύσκολα θα βρείτε αλλού: φρέσκα άγρια μανιτάρια (βασιλομανιτάρια, καισαρικά, τρούφα κ.λπ.), κυνήγι (μπεκάτσες, φράσες κ.ά.), εκλεκτά κρέατα σε διάφορες κοπές (δοκιμάστε τη φανταστική βοδινή σπαλομπριζόλα) και άλλα πολλά. Όλα αυτά

μπορείτε να τα συνοδεύσετε με κάποιο ελληνικό κρασί από την καλά ενημερωμένη κάβα ή με το εξαιρετικό χύμα κρασί του φημισμένου Μίγα και κάθε Παρασκευή και Σάββατο βράδυ, καθώς και την Κυριακή το μεσημέρι κάποιες από τις εντυπώσεις της κουζίνας καταφέρνει να κλέψει η ζωντανή μουσική με μπουζούκι, κιθάρα και τραγούδι. Κι αν πάλι προτιμάτε να απολαύσετε το φαγητό σας χωρίς μουσική, το πλήρως ανακαινισμένο εστιατόριο διαθέτει και ένα καταπληκτικό αίθριο ακριβώς για εσάς. Με δωρεάν θέσεις στάθμευσης για τους πελάτες του.

● **Συγγρού 18, Κηφισιά, 2108015394, www.salamatani.gr**

Το πιο αυθεντικό μεξικάνικο της πόλης

Κάπου σε αυτή την πόλη υπάρχει μια γυάλινη πόρτα. Αν την ανοίξεις θα σε πάει σε μια χώρα πολύ μακρινή από τη δικιά μας, που τη λένε Μεξικό. Το Dos Hermanos, το πρώτο μεξικάνικο της Αθήνας, δεν είναι απλά ένα εστιατόριο. Περισσότερο μοιάζει με μια τυπική γειτονιά του Μεξικού. Εδώ οι άνθρωποι γελάνε, χορεύουν και απολαμβάνουν ένα μουσικό της ευτυχίας: το νόστιμο φαγητό. Με φόντο το βλέμμα της φρίντας Κάλο, κάτσε στην πολύχρωμη σάλα και ανακάλυψε όλη τη μαγεία της αυθεντικής μεξικάνικης κουζίνας. Άρχισε με ό,τι δεν πρέπει ποτέ να λείπει από ένα μεξικάνικο γεύμα: Fajitas! Μαριναρισμένα σε chili μοσχαρίσια φιλετάκια, ψημένα στη σκάρα με τρίχρωμες πιπεριές, σερβίρονται σε καυτό μαντεμένιο σκεύος μαζί

με μαλακές tortillas και πολλά μυστικά. Αν σου αρέσουν οι φλογερές γεύσεις, όμως, διάλεξε τις ζουμερές enchiladas με γέμιση από πικάντικο κιμά και ψημένες στον φούρνο. Και μετά; Τι θα έλεγες για ένα κοτόπουλο με σοκολάτα και chili; Το Mole de Poblano είναι ένα παραδοσιακό μεξικάνικο πιάτο, σωστή υπερπαραγωγή! Ταίριαζει υπέροχα με μια (ή και δυο!) από τις καλύτερες Margaritas της πόλης. Αλλά, αν θες ένα cocktail που δεν μοιάζει με κανένα, πιασε το "Los Muertos" με παλαιωμένη tequila ή την πατροπαράδοτη Paloma. Tip: Η ψυχή του Dos Hermanos είναι τα live salsa parties του. Και, πραγματικά, δεν θες να τα χάσεις.
● Κυριακή 24, Κηφισιά, 2108087906, www.doshermanos.gr, fb: doshermanos.gr, insta: doshermanos.gr

Ατμοσφαιρικό και φιλόξενο, θα σου προσφέρει τα καλύτερα

Φαντάσου να είχες μια μεγάλη καρδιά και κάποια στιγμή αποφάσισες να ανοίξεις το σαλόνι του σπιτιού σου για όλους! Να το στολίσεις με όμορφα έπιπλα και πολλά χρώματα, να το κάνεις ζεστό, οικείο και φιλόξενο, να προσφέρεις στους καλεσμένους σου τα καλύτερα. Αυτό είναι το πολύ ιδιαίτερο Bistrot Des Pantones, το οποίο, εκτός των άλλων, έχει διακοσμηθεί με ιστορική αξία εκτυπώσεις της εταιρείας Ασπιώτη, κάποιες από τις οποίες χρονολογούνται από το 1873! Σε αυτό τον all day χώρο, ο οποίος ακούει jazz, κλασική μουσική, blues, soul, ethnic, latin, funky, rock, ρετρό ελληνικά, θα βρεις μια μεγάλη ποικιλία προτάσεων για vegan και vegetarian (και όχι μόνο) από τα βιολογικά ροφήματα και καφέ, τα πεντανόστιμα σπι-

τικά γλυκά ως τα φανταστικά ζεστά finger foods, burgers για όλα τα γούστα με ψωμί ζυμωμένο στο χέρι, αλμυρές τάρτες και μπρουσκέτες μαζί με aréritif εμπνευσμένα και από τις πέντε ηπείρους, ελληνικά κρασιά και μπίρες από μικρές ελληνικές ζυθοποιίες! Μην παραλείψετε να δοκιμάσετε τα μοναδικά cocktails εμπνευσμένα από τη χρωματική παλέτα (pantone)! Να θυμάστε ότι κάθε Πέμπτη έχει live jazz και κάθε δεύτερο Σάββατο μουσικά σχήματα με μοναδικές διασκευές σε αγαπημένα ελληνικά και ξένα τραγούδια. Θα το λατρέψετε και είναι σίγουρο ότι θα γίνει το σαλόνι σας!

● Στροφιλιού & Χαριλάου Τρικούπη 146, Νέα Ερυθραία, 2130904040, fb: Bistrot des Pantones

Δεν είναι όλες Chiara Ferragni και Olivia Palermo

Όλες βρισκόμαστε στην ίδια όχθη. Happyfluff κόμικς για τα βάσανα των σύγχρονων κοριτσιών.

Της ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Στον απόλυτα πλαστικό κόσμο των διαφημίσεων αλλά και του Instagram, με τις τόσες λαμπερές ή τάχα μου λαμπερές influencers, δεν υπάρχουν αζύριστες γυναίκες γάμπες, κανονικές αγουροξυρισμένες γκριμάτσες, κιτρινωμένα δόντια, άβαφα μαδημένα νύχια και πάει λέγοντας. Τα πρόσωπα και τα σώματα είναι αιφελάδιαστα. Δεν φαίνονται οι κορσέδες, τα καλσόν με υποστήριξη, τα στράπλες που δεν κάθονται καλά, τα βασιανιστικά ψηλοτάκουνα, οι ψεύτικες βλεφαρίδες που μαδάνε, οι τρέσες και οι ανταύγειες που έχουν γίνει σαν ξασμένο σύρμα. Η ακμή είναι άγνωστη λέξη, τα ψαροpuffy χείλια είναι must, αλλά τόσο ψεύτικα και λιγάκι φοβιστικά, όταν έρχεσαι πρόσωπο με πρόσωπο με την κάτοχό τους. -Πατί το κάνεις; -Για τον έρωτα, απαντά. -Κι αν ξεφουσκώσει; (ο έρωτας)

Από τους φανταστικούς ψηφιακούς κόσμους της μόδας, της ομορφιάς και του στιλ, έχει απαλειφθεί η μουντή πραγματικότητα. Λάμπη, γκλίτερ και αστραφτερά χαμόγελα. Όλα και όλες αγγίζουν την τελειότητα. Στο «κόκκινο χαλί» από το πρωί. Χαλαρές στιγμές μεν, με τέλειο μακιγιάζ δε με τις απίστευτα «hot right now» σκιές huda beauty (της beauty blogger Huda Kattan) στα βλέφαρα.

Δείτε περισσότερες εικονογραφημένες Akshara Ashok στον λογαριασμό της στο Instagram @happyfluffcomics

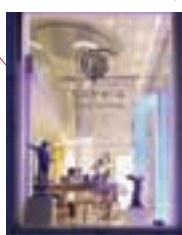
Πόσο high maintance έχουμε γίνει, κορίτσια; Πόσες ψεύτικες ανάγκες έχουν δημιουργηθεί και πόσες ανασφάλειες πυροδοτούν; Το πορτοφόλι ρηγμαμένο. Υπάρχει κι αυτό το άτιμο το ageism... Δείτε *Big little lies* και αναθαρρήστε.

Καλημέρα, πραγματικότητα. Τόσο πεζή αλλά και τόσο ζεστή αληθινή. Σαν χνουδωτή παντόφλα που σέρνεται για να συναντήσει τον διπλό εσπρέσο και όχι μισουλ με τακουνάκι και αυθάδικο πον-πον. Παρηγορητική προσγγίωση. Ιδίως όταν βλέπεις τις υπέροχες εικόνες τις Akshara Ashok. Η εικονογράφος από την Ινδία δημιουργεί κόμικς, παιχνιδιάρικα, κεφάτα και αισιόδοξα. Κόμικς για τα βάσανα των σύγχρονων κοριτσιών και την αλήθεια πίσω από τις σκηνοθετημένες σέλφις και την απατηλή λάμπη της τελειότητας. Η άλλη όψη. Τα σκίτσα δεν είναι παρανοϊκά ούτε πιάνεται η ψυχή σου. Έχουν πλάκα και η εικονογράφος αυτοσαρκάζεται.

Καλύτερα να βλέπεις το ποτήρι μισογεμάτο και να χαμογελάς με τη χιουμοριστική απεικόνιση των καθημερινών γυναικείων «ταλαιπωριών». Παρά να νομίζεις ότι εσύ είσαι κάπως, ενώ όλες οι άλλες είναι Κιάρα Φεράνι και Ολίβια Παλέρμω. Όλες βρισκόμαστε στην ίδια όχθη.

ΕΜΑΘΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ DESIGN STORE ΣΤΟ ΚΟΛΩΝΑΚΙ:

Το Sophia Enjoy Thinking Live είναι ένας νέος χώρος όπου η τέχνη συναντά το design και μας καλεί να σκεφτούμε, να ονειρευτούμε, να εμπνευστούμε και να δημιουργήσουμε. Εδώ θα βρεις ιδιαίτερες συλλογές αντικειμένων μόδας και lifestyle αλλά και θα συμμετέχεις σε events και εργαστήρια με καλλιτέχνες, designers και επιχειρηματίες. Πινδάρου 15, Κολωνάκι, 2103606930, sophia.com.gr, fb: Sophia Enjoy Thinking Live

NIVEA
Gel Ξυρίσματος €4,70

SPRINGFIELD
Minougav puffer €59,99

TEZENIS
Πιτζάμα με τον Mickey Mouse €20,99

SOPHIA
Τσαντάκι με βούλες €37

ΟΠΤΙΚΑ ΟΦΘΑΛΜΟΣ
Γυαλιά ηλίου Oliver Peoples, σχέδιο Gregory Peck

CARPISA
Σακίδιο πλάτης €29,95

ESSENCE
Ευδαιτικό κραγιόν με βιταμίνη €2,50

HUSH PUPPIES
Δερμάτινο μποτάκι €115

SWATCH
Ρολόι Trico pink, από τη συλλογή Worldhood €50

TOM TAILOR
Φούτερ με λεπτομέρεια βολάν στα μανίκια €49,99

THE BODY SHOP
Βούτυρο σώματος από τη special edition σειρά Vanilla Pumpkin €15

Το Escoba σας προτείνει:
Escoba Margaritas,
Daquiries,
Γκί cocktails και
νέες Tex-Mex γιούστες.
Escoba στο Κεφαλάρι.

Café Escoba
THE BEST TOWN

Πατριάρχου Μαρτίνου 1
Τ: 210 6233550 | cafeescoba

2 μεγάλοι Διαγωνισμοί για τα 15 χρόνια ATHENS VOICE

1 Σχεδίασε
το επετειακό
εξώφυλλο
με θέμα
15 χρόνια
ATHENS voice

**HIMALAYA
TRAVEL**

Ο πρώτος νικητής κερδίζει
ένα ταξίδι για δύο άτομα στη Ρώμη

Ο ταξιδιωτικός οργανισμός **HIMALAYA TRAVEL** (Φιλελλήνων 4, Σύνταγμα, 2103225159, www.himalayatravel.gr) προσφέρει ένα τριήμερο ταξίδι στη Ρώμη (2 διανυκτερεύσεις) για 2 άτομα με απευθείας πτήσεις και διαμονή σε ξενοδοχείο 4 αστέρων με πρωινό στο κέντρο της πόλης (πρέπει να πραγματοποιηθεί έως τις 31/3/2019).

Ο δεύτερος νικητής κερδίζει
ένα tablet της Samsung

Samsung Galaxy Tab A SM-T580 (32G WiFi), μαύρο, με οθόνη 10,1 ίντσες και 8πύρνηνο επεξεργαστή, προηγμένη πίσω κάμερα στα 8MP και λειτουργία Quick Connect για επικοινωνία με τη Smart TV σου. Δώρο αξίας €199. Προσφορά από το **Πλαίσιο**.

πλαίσιο

2 Φωτογράφησε
την Αθήνα
& ανέβασε
τη φωτογραφία
στο Instagram
με hashtag
#av15photo

**Μπορεί να είσαι
εσύ ο μεγάλος
νικητής!**

ΠΡΟΣΟΧΗ! Ψήφισε στην
ειδική σελίδα στο
athensvoice.gr

Ο πρώτος νικητής κερδίζει
ένα smartphone της Honor

Το top smartphone «**Honor 10**» με διπλή κάμερα τεχνητής νοημοσύνης 24MP+16MP στην πίσω όψη και 24MP μπροστινή κάμερα για τις πιο τέλειες selfies! Δώρο αξίας €429 Προσφορά από τη **Honor**.

honor 10

Ο δεύτερος νικητής κερδίζει
μια φωτογραφική μηχανή
Canon

CANON DSLR EOS-4000D, σε μαύρο χρώμα για φωτογραφίες σε υπέρροχα χρώματα και ταινίες full HD. Συνοδεύεται από φακούς 18-55(standard zoom) και 75-300mm (telephoto zoom) για κοντινές και μακρινές λήψεις. Δώρο αξίας €569. Προσφορά από το **Πλαίσιο**.

πλαίσιο

Η οδύσσεια μιας μάνας μαθητή

Η συναρμολόγηση της μαθητικής στολής παρέλασης ζαλίζει τις μαμάδες, πριν από κάθε εθνική εορτή

Της ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ

Τι μπορεί να χρειάζεται η στολή παρέλασης Πέμπτης και Έκτης Δημοτικού δημόσιου σχολείου, για την εθνική εορτή 28ης Οκτωβρίου: φούστα, πουκάμισο, ζακετάκι ΟΧΙ ΦΟΥΤΕΡ, κάλτσες, παπούτσια ΟΧΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ και μαντίλι, αν το παιδί είναι κορίτσι. Μπλε παντελόνι ΟΧΙ ΤΖΙΝ, πουκάμισο, ζακετάκι ΟΧΙ ΦΟΥΤΕΡ, παπούτσια ΟΧΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ, μαντίλι, αν το παιδί είναι αγόρι. Ωραία. Δεν μπορεί, κάπου μέσα στο σπίτι βόσκουν όλα τα απαραίτητα, ή έστω τα μισά. Τα μισά, είναι μια καλή αρχή, η αρχή του παντός, το οποίο (άπαν) είναι το συμπληρωμένο σύνολο, μέχρι μαντιλιού.

Κανένα σπίτι δεν διαθέτει μαντίλι μπλε σκούρο με άσπρες βούλες, μακρόστενο ή ίσως παραλληλόγραμμο (οι γνώμες διίστανται), έτσι ώστε να σχηματίζει τρίγωνο όταν δένεται στο λαιμό. Μετά από ψάξιμο και οικογενειακά Βατερλώ, καταλήγουμε ότι κανένα σπίτι δεν διαθέτει μπλε φούστα, μπλε σκούρες κάλτσες μέχρι το γόνατο, μπλε-σκούρα φλατ παπούτσια κοριτσιίστικα, μπλε παντελόνι ΟΧΙ ΤΖΙΝ, μπλε ή άντε μαύρα παπούτσια ΟΧΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ, κι ας μην πιάσουμε τα μπλε σκούρα ζακετάκια ή τα γαλάζια πουκάμισα. Με τα άσπρα πουκάμισα παλαιότερων εποχών, τα πράγματα ήταν πιο εύκολα – όλα τα μαγαζιά πουλάνε κι από κανένα άσπρο πουκάμισο. Με τα γαλάζια πουκάμισα, ζορίζει η υπόθεση: υπάρχουν άφθονα αγορίστικα, αλλά καθόλου κοριτσιίστικα (οι πωλήτριες επιμένουν «μα γιατί δεν παίρνετε ροζ ή σομόν, που αρέσει σε όλα τα κοριτσάκια;» ενώ το κοριτσάκι χτυπέται για γαλάζιο, ΟΧΙ ΤΖΙΝ, πουκάμισο). Οι μπλε ζακέτες με τα κουμπάκια επίσης «είναι σε έλλειψη» – όχι από τη μάνα τους, απλώς επειδή χιλιάδες παιδάκια έπεσαν με λύσσα πάνω στις μπλε ζακέτες, ΟΧΙ ΦΟΥΤΕΡ, ΟΧΙ ΜΕ ΦΕΡΜΟΥΑΡ. Για τα αγόρια, αυτό μεταφράζεται σε «ζακέτες του παππού» (Zara, 12.99), και γκρίνια. Για τα κορίτσια, σε πολύ κλάμα, επειδή έχουν μείνει μόνο μικρά νούμερα.

GIRLS

ZARA
Πλεκτή ζακέτα κάρντιγκαν €12,95

ZARA
Γαλάζιο πουκάμισο Oxford Basic €12,95 και δερμάτινες μπαλαρίνες με φιόγκο €29,95

CALZEDONIA
Μπλε κάλτσες €3,20

ZARA
Κοριτσιίστικη φούστα με πιέτες €19,95

BOYS

BENETTON
Παντελόνι βελούδο €24,95

ZARA
Μαύρα παπούτσια €25,95

Το κλάμα συνεχίζεται με το ψάξιμο για μπλε κάλτσες, που υπάρχουν τελικά μόνο σε συγκεκριμένα μαγαζιά (Calzedonia, 3.20) και πουθενά αλλού. Βρίσκουμε μαύρες μπαλαρίνες (H&M, 9.90), που σε ένα ορισμένο φως δείχνουν μπλε σκούρες, και αγορίστικο γαλάζιο πουκάμισο για το κορίτσι (Zara, 12.99) – γλιτώνουμε το άλλο γαλάζιο πουκάμισο για το αγόρι κάρη σε ένα ξεχασμένο του μεγάλου αδερφού. Βρίσκουμε μπλε φούστα (Zara, 12.99) και πανάκριβο μπλε παντελόνι ΟΧΙ ΤΖΙΝ (Benetton, 24.95) που σκίζει τον προϋπολογισμό, αλλά τι να κάνουμε; Δεν μπορεί να πάει στην παρέλαση με φούστα, το αγόρι...

Πάνω που όλα είναι έτοιμα, η μικρή λεπτομέρεια τα τινάζει όλα στον αέρα: μαντίλι! Μπλε με άσπρες βούλες; Επανερχεται το ερώτημα, ποιος έχει στο σπίτι του τέτοιο μαντίλι; Κανείς, όπως αποδεικνύεται. Η λύση είναι τα υφασματάδικα γύρω από την Αθναϊδος και την Καλαμιώτου, στο κέντρο, από όπου αγοράζονται μερικά μέτρα μπλε σκούρο ύφασμα με σχεδιάκια, που κάτω από ορισμένο φως δείχνουν πραγματικά και αξεπέραστα, σαν άσπρες βούλες. Το ύφασμα κόβεται στραβά ξανά και ξανά μέχρι να μείνουν τα τελευταία, στραβότερα των στραβών, κομμάτια, τα οποία θα χρησιμοποιηθούν ως μαντίλια. ΟΧΙ ΓΑΖΩΜΕΝΑ, επειδή αν ήξερα και να γαζώνω ως μαμά, σόρι, την έκανα και μόνη μου την παρέλαση.

Ολα αυτά γίνονται με την ψυχή στο στόμα, τελευταία στιγμή, όπως τους αρμόζει. Παλιά αγορίστικα αθλητικά παπούτσια βάζονται βιαστικά με καραμπογιά ώστε να δείχνουν, κάτω από ορισμένο φως, ΟΧΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑ. Τα παιδιά πείθονται ότι η παρέλαση γίνεται κάτω από ορισμένο φως έτσι κι αλλιώς. Και εμείς οι γονείς τα παρακολουθούμε με τρελή περηφάνια, επίσης κάτω από το ίδιο ορισμένο φως... **A**

CITY GUIDE

Η «ΟΠΕΡΑ ΤΟΥ ΖΗΤΙΑΝΟΥ» ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ

Η σπουδαία όπερα-μπαλάντα των John Gay & Johann Christoph Pepusch σε νέα προσαρμογή κειμένου των Ian Burton και Robert Carsen, με το κορυφαίο μπαρόκ μουσικό σύνολο Les Arts Florissants και σε μουσική διεύθυνση William Christie, έρχεται στο Μέγαρο σε μια διεθνή παραγωγή με 16 ηθοποιούς-τραγουδιστές. Παραγωγή C.I.C.T. - Théâtre des Bouffes du Nord, σε συμπαραγωγή με την Αττική Πολιτιστική Εταιρεία, Αθήνα.

Η «Όπερα του Ζητιάνου» γράφτηκε πριν από 300 χρόνια και θεωρείται η πρώτη μουσική κωμωδία της ιστορίας. Εξερευνά έναν κυνικό κόσμο, όπου βασιλεύουν η απληστία του καπιταλισμού, το έγκλημα και η κοινωνική ανισότητα. Όλοι οι πολιτικοί και οι αξιωματούχοι είναι εξορισμού διεφθαρμένοι και το μόνο που μπορεί να κάνει κανείς, εάν θέλει να πάει μπροστά, είναι να πάρει το μέρος τους. Η αιχμηρή κωμική όπερα-μπαλάντα του γερμανού συνθέτη Johann-Christoph Pepusch (Γιόχαν-Κρίστοφ Πέπους) και του άγγλου θεατρικού συγγραφέα και ποιητή John Gay (Τζον Γκέυ) –εμπλουτισμένη και με χορογραφίες–,

μετά την πρώτη της επιτυχημένη παρουσίαση τον προηγούμενο Απρίλιο στο Théâtre des Bouffes du Nord στο Παρίσι, ταξιδεύει στον κόσμο με επόμενο σταθμό το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Σ' αυτό το προκλητικό παραμύθι του 1728 –μέσα από τη φρέσκια ματιά των Ian Burton (Ιαν Μπάρτον) και Robert Carsen (Ρόμπερτ Κάρσεν) που προσάρμοσαν το κείμενο του Gay στο σήμερα– ζωντανεύει επί σκηνής ένας σκληρός κόσμος, με πρωταγωνιστές κλεφτρόνια, ζητιάνους, πόρνες και νταβατζήδες του Λονδίνου, ντυμένος μουσικά με γνωστές μπαλάντες και μελωδίες εκείνης της εποχής. Χορηγός επικοινωνίας η ATHENS VOICE.

INFO

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, Αίθουσα «Αλεξάνδρα Τριάντη», Πέμπτη 1 και Παρασκευή 2 Νοεμβρίου, στις 20.00 (στα αγγλικά με ελληνικούς υπέρτιτλους). Διάρκεια 1 ώρα και 50 λεπτά χωρίς διάλειμμα. Τιμές εισιτηρίων: €11 (φοιτητές, νέοι έως 25 ετών, άνεργοι, ΑΜΕΑ, 65+, πολύτεκνοι), €16, €26, €34, €42, €52, €60 (Διακεκριμένη Ζώνη). Προπώληση: 2107282333, megaron.gr και σε όλα τα καταστήματα Public

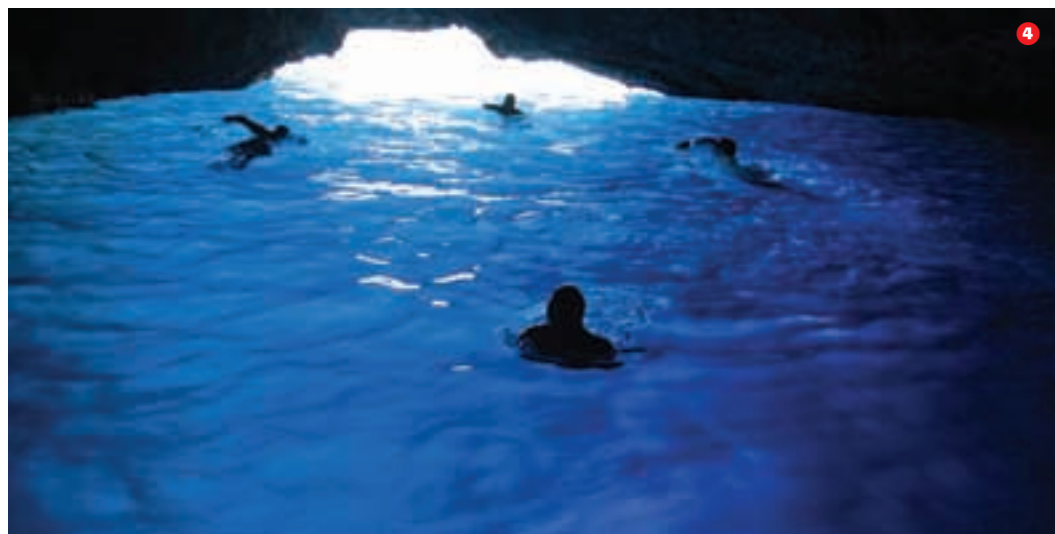

ΤΕΧΝΗ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

- 1 Μαρόκο, υπαίθρια συνοικιακή αγορά
- 2 Στη Λίμνη Κερκίνη, μοναχικός περιπατητής με μόνη παρέα τις σκέψεις του και την ομορφιά της φύσης
- 3 Βαγδάτη, ο άνθρωπος που θέλει να ξεφύγει από τη μοίρα του, διαβάζει για να σταματήσει να σέρνει το καρότσι
- 4 Καστελόριζο, κολυμπώντας προς το φως

ΝΙΚΟΣ ΜΕΓΓΡΕΛΗΣ

«Η στιγμή που περνάει και δε χάνεται...»

Τον έχουμε γνωρίσει ως δημοσιογράφο, ανήσυχο πνεύμα και δημιουργό ντοκιμαντέρ με πολλά βραβεία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Τώρα μας αποκαλύπτει το προσωπικό του πάθος, τη φωτογραφία.

Η φωτογραφία ήταν πάντα το μεγάλο μου χόμπι. Για μένα η φωτογραφία λειτουργεί αποσυμπίεστικά. Με δραπετεύει από τις έγνοιες και την πίεση της καθημερινότητας. Μου επιτρέπει να παίρνω δυνάμεις και να ξεφεύγω από τα προβλήματα, τη μιζέρια, την απονοσία, την υποκρισία και τον κυνισμό που υπάρχει γύρω μας.

Όταν έχω τη φωτογραφική μου μηχανή με συναρπάξει να αποτυπώνω την ομορφιά, τις έγνοιες της ζωής ή τις στιγμές των άλλων. Νομίζω ότι «αιχμαλωτίζοντας» τη στιγμή μπορείς να εκτιμήσεις την αξία της. Πρώτα από όλα την αξία της ίδιας της ζωής. Ότι είσαι ζωντανός, με δύο χέρια, δυο πόδια και ένα μυαλό να λειτουργεί. Και ταυτόχρονα εκτιμάς αυτό που βλέπεις. Βλέπεις τις λεπτομέρειές του, το ψηλαφίζεις, το αφουγκράζεσαι. Είτε αυτό είναι ένα τοπίο, είτε ένα πορτρέτο, είτε ένα στιγμιότυπο. Η αξία της φωτογραφίας δεν κρίνεται μόνο από τη στιγμή του κλικ αλλά και σε βάθος χρόνου. Για παράδειγμα, μια φωτογραφία με κόσμο στην

Ομόνοια, όταν τραβήχτηκε πριν από 60 χρόνια, ίσως δεν ήταν κάτι το ξεχωριστό εκείνη την εποχή. Ήταν μία από τις χιλιάδες, ίσως δεκάδες χιλιάδες που τραβήχτηκαν τότε. Και ίσως ο φωτογράφος να νόμιζε πως η Ομόνοια πάντα έτσι θα ήταν. Τώρα, όμως, εκείνη η συγκεκριμένη φωτογραφία έχει άλλη αξία, γιατί μας επιτρέπει να δούμε τις αλλαγές που έχουν γίνει στους ανθρώπους, στον περιβάλλοντα χώρο, ακόμα και στο τρόπο ζωής. Τι είναι, λοιπόν, η φωτογραφία; Η φωτογραφία είναι μαγεία: Πρώτον, γιατί είναι... κιβωτός μνήμης. Όχι μόνο για τη στιγμή ή την εικόνα που απαθανατίζει, αλλά επειδή ανασύρει στην επιφάνεια της μνήμης σου μια αλληλουχία γεγονότων που βίωσες και εικόνων που είδες. Λίγο πολύ λειτουργεί ως ντόμινο της μνήμης μας, ατομικής ή συλλογικής.

Δεύτερον, γιατί σου δίνει τη δυνατότητα να δεις με άλλο μάτι αυτό που καθημερινά έχεις μπροστά σου και πολλές φορές το προσπερνάς αδιάφορα. Σου επιτρέπει, αν φυσικά είσαι σε θέση να το κά-

νεις, να εκτιμήσεις αυτό που αποτυπώνεται ±την ομορφιά ή την ασχήμια, τη χαρά ή τον πόνο± και το γεγονός ότι ήσουν εκεί, το είδες με τα ίδια τα μάτια σου και με ένα κλικ το μοιράστηκες με έναν κύκλο ±μικρό ή μεγάλο± ανθρώπων, σήμερα, αύριο, αλλά ίσως και μετά από 50 ή 100 χρόνια. (Ακόμα και οι πιο σκληρές φωτογραφίες, αυτές που δείχνουν βαρβαρότητα και θάνατο, μπορεί να σε κάνουν να εκτιμήσεις την αξία της ζωής και να αντιληφθείς πόσο καταστροφικός και ανόητος είναι ο πόλεμος και το μίσος για τον συνάνθρωπό σου).

Τρίτον, γιατί όπως είπε ο Henri Cartier Bresson απ' όλα τα μέσα έκφρασης η φωτογραφία είναι το μόνο που ακινητοποιεί μια συγκεκριμένη στιγμή στο χρόνο.

Είναι η στιγμή που περνάει αλλά δε χάνεται...

Η έκθεση «Η στιγμή που περνάει και δε χάνεται...» περιλαμβάνει φωτογραφίες τραβηγμένες σε πολλά μέρη του κόσμου, από τη Βαγδάτη μέχρι το Μαρακές και από τη Βιέννη μέχρι την αγαπημένη μου Πάρο. Με πορτρέτα ανθρώπων, φωτογραφίες δρόμου και τοπίων, σχηματίζεται ένα νοερό ταξίδι στα συναισθήματα της έντασης, της μοναχικότητας και της ηρεμίας που μπορεί να σου χαρίσει η φύση.

Τέλος, οφείλω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε δύο ανθρώπους: στον Κωνσταντίνο Πίττα, που παρακολουθώντας τα σεμινάρια του μού έδωσε αυτοπεποίθηση, και στη Δώρα Λαφαζού, που πίστεψε στη δύναμη και στην αξία των φωτογραφιών μου» και επιμελήθηκε την έκθεση.

INFO

«Η στιγμή που περνάει και δε... χάνεται».

Έκθεση φωτογραφίας του Νίκου Μεγγρέλη. 2-10 Νοεμβρίου. Γκαλερί Ifocus, Ακαδημίας 57 (στοά της Οπερας) Είσοδος ελεύθερη.

Στα LIDL είστε 100% σίγουροι ότι το ελαιόλαδο που επιλέξατε είναι πράγματι εξαιρετικό παρθένο! Εκτός από τους ελέγχους ποιότητας που διενεργούν οι προμηθευτές τους, συνεργάζονται με το Εργαστήριο Γεωσιγνώσις Ελαιολάδου Καλαμάτας (Ε.Γ.Ε.Κ.) του Τ.Ε.Ι. Πελοποννήσου. Αυτό πιστοποιεί αποκλειστικά για το LIDL ότι το ελληνικό ελαιόλαδο, που προορίζεται για τα ράφια των καταστημάτων είναι εξαιρετικό παρθένο.

Εὔ... ΑΡΧΑΪΚΑ

Το εξαιρετικό παρθένο ελαιόλαδο της LIDL Hellas έχει τη δική του υπογραφή

Αν έπρεπε να διαλέξουμε ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ελληνικής κουζίνας, που να συντροφεύει και να αναδεικνύει όλα τα πιάτα της, που να εξηγεί την ιστορία και την προέλευσή της, αυτό θα ήταν σίγουρα το ελαιόλαδο. Αυτός ο τόσο μικρός, μα και τόσο πολύτιμος καρπός της ελιάς που μας θρέφει εδώ και χιλιάδες χρόνια. Το ελαιόλαδο, ως το βασικότερο συστατικό της ελληνικής διατροφής, δεν λείπει από καμία κουζίνα. Πόσο σίγουρος είσαι όμως ότι το ελαιόλαδο που αγοράζεις είναι όντως εξαιρετικά παρθένο;

Οι παραγωγοί των Εὔ και ΑΡΧΑΪΚΑ, των ἔξτρα παρθένων ελαιολάδων που παράγονται αποκλειστικά για τα καταστήματα LIDL, καλλιεργούν τις ελιές τους στις πιο λακουσιές ελαιοπαραγωγικές περιοχές της χώρας. Πριν όμως εμφιαλώσουν το ελαιόλαδο που θα καταλήξει στα ράφια των LIDL, μια ομάδα από εκπαιδευμένους και έμπειρους γεωσιγνώστες αξιολογεί το άρωμα και τη γευστική του ποιότητα και πιστοποιεί ότι πράγματι πρόκειται για εξαιρετικά παρθένο. Αλλά αυτό είναι μόνο η αρχή.

Εκτός από τους ελέγχους ποιότητας που διενεργούν όλοι οι προμηθευτές των LIDL, τα καταστήματα συνεργάζονται επίσης με το Εργαστήριο Γεωσιγνώσις Ελαιολάδου Καλαμάτας (Ε.Γ.Ε.Κ.) του Τ.Ε.Ι. Πελοποννήσου. Αυτό πιστοποιεί αποκλειστικά για τα LIDL ότι το ελληνικό ελαιόλαδο που θα φτάσει στα ράφια είναι πραγματικά εξαιρετικά παρθένο.

Καταλαβαίνεις αν ένα ελαιόλαδο είναι εξαιρετικά παρθένο από το άρωμά του. Κάθε μπουκάλι Εὔ ή ΑΡΧΑΪΚΑ σε μεταφέρει με το άνοιγμά του στους ελαιώνες της Ελλάδας. Πλούσιο άρωμα, μια πικάντικη αίσθηση στο λαιμό και επίγευση που διαρκεί. Έτσι ξέρεις ότι το λάδι σου είναι πραγματικά παρθένο.

Θα περίμενε κανείς ότι ένα εξαιρετικά παρθένο ελαιόλαδο που περνά τόσους ποιοτικούς ελέγχους θα ήταν ακριβό. Όχι όμως και στα Lidl. Εδώ, η ποιότητα παραμένει υψηλή, αλλά οι τιμές χαμηλές. Όπως πάντα.

ΓΕΥΣΤΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟΥ
Αποκλειστικά στα LIDL

Βρείτε περισσότερες πληροφορίες στο www.lidl-hellas.gr/el/eksairetiko-partheno-elaiolado.htm

ΘΕΑΤΡΟ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

ΒΙΚΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

«Θέλω να δουλεύω με ανθρώπους που θαυμάζω»

Μένει από πάντα στο Χαλάνδρι. Βλέπει από πάντα ταινίες. Ζει το παραμύθι. Επιλέγει τους ρόλους της. Συνεργάζεται με σκηνοθέτες που θαυμάζει. Που την κάνουν καλύτερο άνθρωπο, πέρα από ηθοποιό. Πρωταγωνιστεί μαζί με τον Γιωργή Τσαμπουράκη, λίγα χρόνια μετά τη συνεργασία τους στην «Οδύσσεια» του Μπομπ Ουίλσον στο έργο «Ένα μάθημα χορού» του Mark St. Germain, σε σκηνοθεσία του Δημήτρη Μπογδάνου, στο θέατρο Θησείο. Ένα έργο που δεν προσφέρει εύκολες απαντήσεις. Με πολύ χιούμορ και χωρίς διάθεση διδασκασμού μιλά για μερικά πολύ ανθρώπινα πράγματα, όπως η επικοινωνία μεταξύ ανθρώπων που συνήθως έχουν περισσότερα κοινά από όσο μπορούσαν να φανταστούν. Ένα έργο για την ικανότητα των ανθρώπων να αλλάζουν, τη στιγμή που το θεωρούσαν αδύνατο. Λίγο πριν την προμιέρα μιλήσαμε με τη Βίκυ Παπαδοπούλου για τη συνεργασία της αυτή, τα επόμενα καλλιτεχνικά της βήματα και γιατί θέλει να δουλεύει με ανθρώπους που θαυμάζει.

INFO

ΘΗΣΕΙΟΝ, Τουρναβίτου 7, Ψυρρή, 2103255444, κάθε Δευτ & Τρ., 21.15. Είσοδος από €10 (ticketservices.gr και τα ταμεία του θεάτρου) Από 29/10. Για 12 μόνο παραστάσεις.

νταχθεί στον κανονικό κόσμο. Με αυτή την αφορμή γνωρίζει τη Σέγκα, μια χορεύτρια του Μπρόντγουεϊ, προσφάτως βαριά τραυματισμένη, η οποία δεν μπορεί πια να χορέψει. Προσπαθεί να επαναπροσδιοριστεί γιατί θεωρεί ότι όλη της η ζωή είναι ο χορός. Έχει πέσει σε κατάθλιψη, κλεισμένη στο διαμέρισμά της. Ο Ever της ζητάει ένα μάθημα χορού. Μιας ώρας. Για να χορέψει στην εκδήλωση. Η Senga στην αρχή αρνείται, αλλά εξαιτίας της αμοιβής, υποκύπτει. Όταν γνωρίζονται, αρχίζουν και έρχονται κοντά. Ξεδιπλώνεται η προσωπική ιστορία του καθενός. Ξεκινά και η δική τους κοινή ιστορία.

» Ένα πράγμα που με γοήτευσε στο συγκεκριμένο έργο είναι ότι ο κάθε άνθρωπος βλέπει και αντιλαμβάνεται τον κόσμο

διαφορετικά. Η κοινωνία είναι αυτή που μας βάζει να συμπεριφερόμαστε με συγκεκριμένο τρόπο και κώδικα. Τελικά αυτό που έχει αξία είναι ότι μέσα στα διαφορετικότητά μας όλοι μπορούμε να ζούμε αρμονικά, να είμαστε ο εαυτός μας. Με την τρυφερότητα και την αγάπη μπορούμε να εκφραζόμαστε ελεύθερα και να δεχόμαστε τον άλλο όπως ακριβώς είναι.

» Η Senga ακουμπά όλη της ζωή σε κάτι που ξαφνικά χάνει. Συνειδητοποιεί όλα τα άλλα ουσιαστικά στη ζωή και έτσι ανοίγει το μυαλό της και την ψυχική της. Έρχεται αντιμέτωπη με μια δυσκολία που στην αρχή δεν κατανοεί. Και οι δύο τους βρίσκονται σε ένα στάδιο που πρέπει να αποφασίσουν ποιο θα είναι το επόμενο βήμα. Ο ένας χρειάζεται τη βοήθεια του άλλου για να το επιτύχουν.

» Φοβόμαστε το διαφορετικό γιατί δεν μπορούμε να το κατανοήσουμε. Δεν μπορούμε και να το αγαπήσουμε. Από τον φόβο ξεκινούν όλα.

» Κινηματογραφικά μόλις τελειώσαμε τη νέα ταινία του Πάννη Οικονομίδη «Η μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς», που γυρίστηκε στα Λουτρά Υπάτης, έξω από τη Λαμία. Πολύ ωραία δουλειά. Τον λατρεύω τον Πάννη. Τον εκτιμώ απεριόριστα και τον θαυμάζω. Τώρα θα κάνω κάποια γυρίσματα για την ταινία του Μιχάλη Κωνσταντάτου «All the Pretty Little Horses». Ένα μικρό ρόλο. Συμμετείχα και στη νέα ταινία του Πύργου Γεωργόπουλου «Δεν θέλω να γίνω δυσάρεστος, αλλά πρέπει να μιλήσουμε για κάτι πολύ σοβαρό». Εξαιρετικό παιδί, εξαιρετικός σκηνοθέτης. Ήμουν τυχερή στο σινεμά.

Κάθε δουλειά που έχω κάνει είναι ένα κομμάτι αυτού που είμαι σήμερα. Δεν έχω συγκεκριμένο ρεπερτόριο. Προσπαθώ να κάνω ρόλους που μου αρέσουν, από προτάσεις που με αγγίζουν. Θέλω να δουλεύω με ανθρώπους που θαυμάζω. Μου αρέσει, γίνομαι καλύτερος άνθρωπος πέρα από ηθοποιός. Και μαθαίνω πολλά πράγματα. Ακόμη, ευτυχώς, δεν έχω κάνει εκπτώσεις στη δουλειά μου. Γιατί μπορώ να ζήσω και με πάρα πολύ λίγα.

» Μένω στο Χαλάνδρι, είναι το σουχαστήριό μου. Εκεί ξέρω τους ανθρώπους, τον περιπτερά, τον φούρναρη. Εκεί είναι τα μέρη που έχω πέσει, που έχω δώσει το πρώτο μου φιλί, έχω βγει οικογενειακά. Είναι όπως παλιά, τα μέρη που αγαπώ. Η Αθήνα μου αρέσει για βόλτα αλλά είναι αλλιώς να γυρνάς σπίτι και να νιώθεις ότι είσαι σε απόσταση από τη βαβούρα της πόλης.

» Μπορώ να θυσιάσω και τον ύπνο μου για να δω ταινίες και σειρές, που είναι πλέον γυρισμένες σαν ταινίες βέβαια. Είναι το καταφύγιό μου, το παραμύθι μου. Μου άρεσε πολύ το Florida Project (του Σον Μπέικερ), με εξέπληξε ευχάριστα αυτή η ταινία. Το Fargo είναι μια σειρά που κόλλησα άσχημα. Από καινούργιες έχω δει το The Handmaid's Tale, το Top of the Lake. Στο Happy Valley μου άρεσε πολύ η πρωταγωνίστρια. Με συγκλόνισε η ερμηνεία της.

» Ο κινηματογράφος είναι η τέχνη που με καθόρισε. Μου έκανε συντροφιά στις πιο μοναχικές στιγμές μου. Με έμαθε να ακούω σωστά, να διαβάζω σωστά, να ξεχωρίζω την αλήθεια από το ψέμα. Μπορεί να σου ακούγεται υπερβολικό, αλλά έτσι αισθάνομαι. Μου αρέσει να παραμυθιάζομαι, μπαίνοντας σε κόσμους που δεν γνωρίζω με αυτό τον τρόπο.

» Η συμμετοχή μου στο Ένα μάθημα χορού στο ρόλο της Senga είναι μία πολύ ευτυχής συγκυρία. Δουλεύω με δύο ανθρώπους που σέβομαι και αγαπώ πολύ. Διαθέτουμε έναν κοινό κώδικα. Θέλαμε και οι τρεις να δουλέψουμε μαζί. Με τον Γιωργή Τσαμπουράκη είχαμε συνεργαστεί στην Οδύσσεια του Μπομπ Γουίλσον. Τον Δημήτρη τον γνώρισα μέσω του Γιωργή, πριν από λίγα χρόνια. Εκτίμησα το μυαλό του, τη δουλειά του, τη γενναιοδωρία του. Είναι σημαντικό να είσαι σε μια ομάδα όπου αισθάνεσαι ασφαλής. Και μάλιστα σε ένα θέατρο που αγαπώ πολύ.

» Το «Ένα μάθημα χορού» είναι ένα αφοπλιστικά αστείο και βαθιά συγκινητικό έργο. Διαβάζοντάς το με συγκίνησε στον πυρήνα μου και ταυτόχρονα γελοούσα με την ψυχική μου. Μιλάει για τη διαφορετικότητα. Ένας καθηγητής γεωφυσικής που πάσχει από σύνδρομο Άσπεργκερ, μια μορφή αυτισμού, πρόκειται να βραβευτεί σε μια κοινωνική εκδήλωση. Επιδιώκοντας να ε-

ΑΛΚΙΝΟΟΣ ΙΩΝΝΙΔΗΣ
SOLO 2018

ΚΥΤΤΑΡΟ LIVE
έναρξη: 22.00

ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ & ΣΑΒΒΑΤΟ
ΑΠΟ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΩΣ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

50 ΧΡΟΝΙΑ **Deep Purple** ΣΑΒΒΑΤΟ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 27

A Unique Live Tribute by **STORMBRINGER**

Ηπείρου 48 & Αχαρνών • Τηλ: 210 8224134 • www.kyttarolive.gr

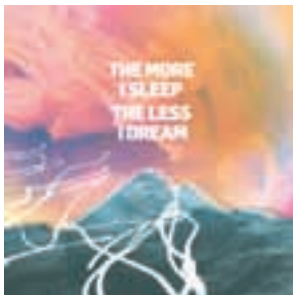

ΜΟΥΣΙΚΗ

Είναι απλώς rock 'n' roll και είναι ακόμη ζωντανό

Άσε τις Κασσάνδρες να λένε (πάλι) πως είναι νεκρό

Το ροκ δεν πουλάει πια. Ο κόσμος δεν ενδιαφέρεται. Το χιπ-χοπ είναι παντού. Δεν βλέπεις τι γίνεται με τις κιθάρες, ακόμη και η Gibson έκλεισε. Ένας ακόμη προαναγγεληθείς θάνατος του ροκ πιστοποιείται από τον ιατροδικαστή. Αιτία θανάτου; Η αδιαφορία του κόσμου και οι πολύ χαμηλές πωλήσεις. Άκουσα για πρώτη φορά να ανακοινώνεται επισήμως και από «σοβαρές» πένες ο θάνατος του ροκ, όταν το πανκ άρχισε να υποχωρεί, κι από τότε έχω δει το ροκ να πεθαίνει 2-3 φορές ακόμη. Πώς συμβαίνει αυτό το μαγικό που ούτε η επιστήμη δεν μπορεί να εξηγήσει και το «πολυπεθαμένο» ροκ συνεχίζει άλλοτε κουτσαίνοντας, άλλοτε σκυφτό και αποκαμωμένο, άλλοτε μες στην καλή χαρά χωρίς λόγο και άλλοτε διψασμένο για μελωδίες αλλά πάντως συνεχίζει εδώ και μισό αιώνα. Ε! να λοιπόν. Οι ρυτίδες φαίνονται στο πρόσωπο, το λαμέ του κοστουμί είναι λίγο φθαρμένο, τα μυτερά του δερμάτινα παπούτσια έχουν ανοίξει και τα δαχτυλίδια του έχουν λίγο θαμπώσει. Όμως, όπως κάθε μάγκας δεν το βάζει κάτω. Όταν πέφτει, ξανασηκώνεται και συνεχίζει. It's only Rock 'n' Roll but I like it και να μου το θυμηθείς είναι 7ψυχο.

The Imaginary Friends

- The Imaginary Friends

Ένα τρίο από το Σαν Φρανσίσκο ποτισμένο με την ψυχεδελική παράδοση του τόπου και μπαρουτοκαπνισμένο από δουλειές με τον ιδιοφυή Anton Newcombe και τους Brian Jonestown Massacre μας κάνει δώρο ένα ταξίδι. Μετά από πολλά χρόνια σιωπής η παλιοπαρέα ξαναμαζεύτηκε για να χαλαρώσει, να παίξει για πάρτη της, να διακτινιστεί στο διάστημα, να βουτήξει στη μαρμίτα με το μαγικό υγρό της πανάρχαιας ψυχεδέλειας, να γίνει ένα με το σύμπαν. Φίλοι μπανοβγαίνουν στο στούντιο, οι συνθέσεις κόβονται και ράβονται επιτόπου και 11 «spaceship» κομμάτια μας προσφέρουν ένα ενδιαφέρον διαγαλαξιακό ταξίδι πολύ πιο φτηνό και έντιμο από τα ακριβοπληρωμένα ταξίδια στο διάστημα που υπόσχονται διάφοροι επιχειρηματίες σαν τον Μπράνσον ή τον Μασκ.

WhiteDenim

- Performance

Έφτασαν κίολας στα 8 άλμπουμ αλλά ούτε το κέφι τους έχασαν, ούτε τον δρόμο τους. Η παρέα από το Τέξας (με κάποιες προσθαφαιρέσεις) ροκάρει με αυτό τον κλασικό, παραδοσιακό, λίγο rhythm and blues, λίγο Νότος, λίγο country, λίγο rock 'n' roll τρόπο και μας θυμίζει πώς ακουγόταν το ροκ, όταν ζούσε η μέρες δόξας στα 70s. Ένας ήχος που πάει με μπίρες, χορό και καλή διάθεση σε ένα μπαρ, που πάει με ταξίδια και περιπλάνηση, που δεν έχει πρόβλημα να παραδεχτεί ότι γουστάρει και τη μαύρη μουσική και ότι είναι ανοιχτό στους πειραματισμούς, αλλά βασικά είναι φτιαγμένο με τα σταθερά υλικά της rock κουλτούρας και διασκέδασης. Οι White Denim κάνουν όντως μια θαυμάσια ροκ «performance».

We Were Promised Jetpacks

- The More I Sleep The Less I Dream

Το άγιο πνεύμα της σκοτσέζικης μουσικής παράδοσης φαίνεται να ευλογεί το άγιο τέκνο της, που το 4ο άλμπουμ του δείχνει να ωριμάζει και να χαράζει δρόμο ευδιάκριτο και σε σωστή κατεύθυνση. Με έμφραση στις μελωδίες και στις γερές τραγουδιστικές βάσεις οι Jetpacks ροκάρουν, μελαγχολούν, κοιτάζουν κατάματα τα προβλήματα της κοινωνίας, φτιάχνουν τραγούδια με τα οποία μπορείς να συνδεθείς και να κάνεις παρέα χωρίς απαραίτητα να γίνε-τε και κολλητοί.

VARIOUS ARTISTS
Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

→ maksmilatou@gmail.com

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

ATHENS VOICE RADIO 102.5
Τους δίσκους αυτούς, μαζί με πολλή ακόμα καλή μουσική, μπορείτε να ακούτε κάθε Σάββατο & Κυριακή 18.00 με 20.00 στο Athens Voice Radio 102,5 στην εκπομπή του Μάκη Μηλάτου.

TapasBar & Kitchen

Το στέκι που πάντα έψαχνες

Δεν είναι μόνο ένα εστιατόριο για όσους αναζητούν τη νοστιμιά της αυθεντικής ισπανικής κουζίνας. Είναι το στέκι που έψαχνες τόσο καιρό. Με latin επιρροές από την Κούβα, την Αργεντινή και το Μεξικό η κουζίνα με γαλουργιές σε ρβιροντός σου μερικά αλξνήραστα πιάτα, όπως το ceviche σολομού με χιμούς εσπεριδοειδών ή οι εκπληκτικές empanadas με χειροποίητη ζύμη και γεμιστές με κιμά. Τίποτα όμως δεν ξεπερνάει τη νοστιμιά της paella Valenciana. Συνδέξτε την με κάποιο από τα χιλιάνα και ισπανικά κρασιά θα βρείτε 20 ετικέτες και σε ποτήρι και όσα το ισπανικό ταμπεραμέντο να οδηγήσει τη νύχτα σου. Σε αυτό το στέκι

όμως, μπορείς να έρθεις κι από το πρωί για τέλειο καφέ και αρκετά λαχταριστά σνακ (πες ναι στην tostada!) και να μείνεις μέχρι το Δημέριμα για να δεις πώς διασκεδάζει η Λατινική Αμερική τα βράδια. Θα πεις υπέροχα cocktails που επιμελείται ο Δημήτρης Στέφος και θα ακούσεις latin, soul και jazz ήχους, επλεγμένους (κάθε Παρασκευή και Σάββατο) από dj. Τι άλλο; Μα φυσικά tapas! Έξαρτήσε τα με την ψυχία σου. Πουθενά στην Αθήνα δεν θα βρεις νοστιμότερα.

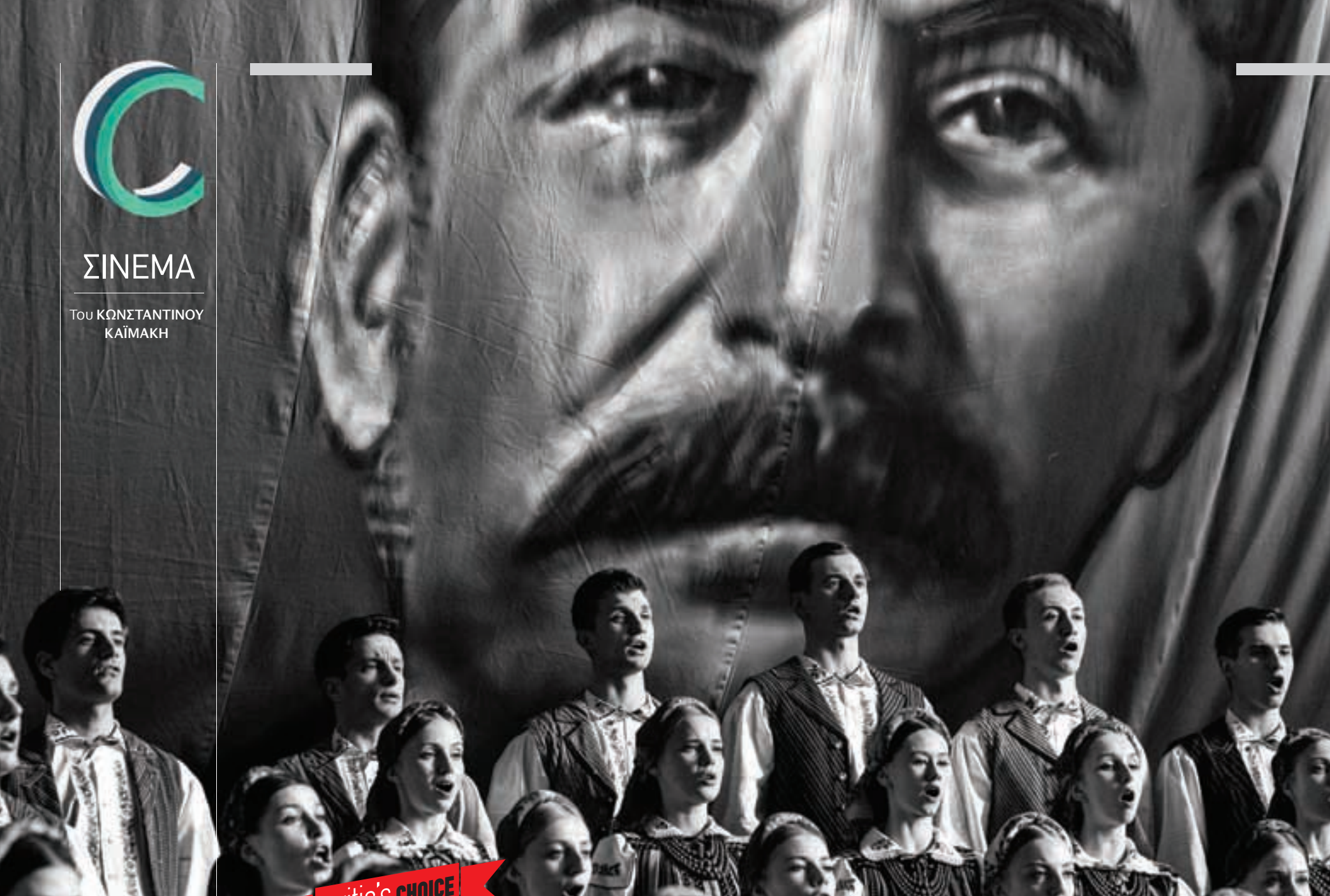
● Βενιζέρη 7, Ιλίσια, 2107212080,
www.glarostapasbar.gr,
Fb: @tapasbarkitchen

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ψυχρός πόλεμος (COLD WAR)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Πάβελ Παβλικόφσκι

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τζοάνα Κούλιγκ, Τόμας Κοτ, Μπόρις Σικ, Αγκάτα Κουλέζα, Σεντρίκ Καν, Ζαν Μπαλιμπάρ

JUST THE FACTS

Ψυχρός πόλεμος ()**
Μην πυροβολείτε τον πιανίστα

Η νύχτα με τις μάσκες ()**
Ο Μάικλ Μάγιερς ζει, βασιλεύει και μακελεύει

Η διαπαιδαγώγηση της Κάμερον Ποστ (½)**
Ύμνος στη σεξουαλική ελευθερία

Εντιμότατοι κλέφτες ()**
Ο Μάικλ Κέιν και η συμμορία του

Mandy ()**
Ο μοχθηρός εκδικητής Νικόλας Κέιτζ

Hunterkiller (1/2)
Από το πολεμικό μυθιστόρημα «Firing Point» των Τζ. Γουάλας και Ντ. Κιθ

Τυφλό σημείο (1/2)**
Ορατότης μπδέν

Ο τελευταίος Παρτιζάνος ()**
Ο Μανώλης Γλέζος αποκαλύπτεται

Ταξιδεύοντας με τον Μίκη (-)
Ο Μίκης Θεοδωράκης μέσα από υλικό 30 χρόνων

Ο γκρινιάρης (-)
Βασισμένος στη σειρά κινουμένων σχεδίων «Here Comes the Grump»

Στη μεταπολεμική Πολωνία, η Ζούλα αναγκάζεται να χαρίζει τη φωνή της σε χορωδία παραδοσιακής μουσικής που υπηρετεί τα ιδανικά του κομμουνισμού. Εκεί γνωρίζει τον μοπέμ πιανίστα Βίκτορ και τον ερωτεύεται παράφορα. Όταν εκείνος το σκάει για το Παρίσι, εκείνη μένει πίσω αλλά όχι για πολύ.

Είναι γνωστό ότι στον έρωτα και την πολιτική δεν χωρούν κανόνες. Με βάση την παραπάνω ρήση ο Πάβελ Παβλικόφσκι έκανε μια προσωπική ταινία, αφιερωμένη στους γονείς του, που αφηγείται το χρονικό ενός καταραμένου έρωτα που δεν υπακούει σε κανένα κανόνα, τοποθετημένου στα τέλη των 50s και αρχές των 60s. Στην καρδιά του Ψυχρού Πολέμου ο εσωστρεφής πολωνός μουσικοσυνθέτης Βίκτορ και η μπριόζα τραγουδίστρια Ζούλα ερωτεύονται με πάθος αλλά δεν μπορούν να ευτυχίσουν παρά μόνο σε εκείνο το «διάλειμμα» στο Παρίσι, όπου γλεντούν με την ψυχή τους και κάνουν έρωτα σαν να μην υπάρχει αύριο. Η ιστορία αυτού του αδύνατου έρωτα έχει αφετηρία ένα καταπιεστικό πολιτικό σκηνικό (η κομμουνιστική Πολωνία) αλλά και τη βεβαιότητα πως και στην ελεύθερη Δύση θα βρουν την ευτυχία. Φευ, όμως. Στον Πόλη του Φωτός τα εμπόδια είναι ακόμη περισσότερα και ανυπέβλητα. Η σκληρή καθημερινότητα, ο επαγγελματικός ανταγωνισμός, η μπλαζέ παρισινή διανόηση και η ερωτική ζήλια χωρίζουν το ζευγάρι, με το ειρωνικό σχόλιο της Ζούλα για το «ειδυλλιακό» Παρίσι να δίνει όλο το μέγεθος της προσωπικής αποτυχίας τους. Εικαστικά μεγαλοπρεπές, απαλλαγμένο από πολιτικές αγκυλώσεις και σεναριακά στεγνό (κάποιες στιγμές η ελλειπτική αφήγηση ξεφορτώνεται ως περιττές ακόμη και σκηνές που σε άλλα φιλμ θα έκαναν τη συγκίνηση να χτυπάει κόκκινο) το νέο φιλμ του δημιουργού του «Ida» είναι μια ωδή στον μελαγχολικό, καταραμένο έρωτα. Γυρισμένο σε ασπρόμαυρο με τη θαυμάσια και πάλι φωτογραφία του Λούκας Ζαλ (είχε υπογράψει και την «Ida»), με χρήση της μουσικής –από πολωνική folk, μέχρι τζαζ και ροκ εν ρολ– που απλώνεται σχεδόν σε ολόκληρη την ταινία και πιστή αναπαράσταση του κλίματος μιας εποχής που δοκιμάζεται διαρκώς από τις έντονες πολιτικές διαμάχες, ο βραβευμένος για τη σκηνοθεσία του στις Κάννες «Ψυχρός πόλεμος» έχει ένα επιπλέον ατού που αφορά στις γεμάτες απελπισία και εσωτερική δύναμη ερμηνείες των δύο εξαιρετών πρωταγωνιστών (ειδικά της εκρηκτικής Τζοάνα Κούλιγκ). Η ταινία θα ήταν αριστούργημα, αν στη φορτισμένη συναισθηματικά σκηνοθεσία της, τα προσωπικά βασάνα και οι θυσίες των δύο εραστών ήταν περισσότερο έντεχνα και πειστικά τοποθετημένα στην ιστορία.

ΑΚΟΜΗ

► Το ακραίο και αποκαλυπτικό «Mandy» (***) του Πάνος Κοσμάτος είναι ένα ντελιριακό και αιματοβαμμένο θρίλερ που χαρίζει επιτέλους στον Νικόλαο Κέιτζ τη ρόλο που του ταιριάζει πλήρως: εκείνου του ανεξέλεγκτου, αφυκολόγητου και υπερβίαιου εκδικητή που καταδιώκει μια σχέση απόκοσμων μηχανόβιων η οποία βασάνισε μέχρι θανάτου τη σύζυγό του.

► Στην καλογυρισμένη υποβρύχια περιπέτεια «Hunterkiller» (1½) του Ντόνοβαν Μαρς ο Τζέραντ Μπάτλερ ως κυβερνήτης ενός πολεμικού υποβρυχίου κάνει ό,τι μπορεί για να αποτρέψει ένα υπερβολικά αφελές θερμό επεισόδιο μεταξύ ΗΠΑ - Ρωσίας.

► Το «Τυφλό σημείο» (Blindspotting) (**½) του Κάρλος Λοπέζ Εστράδα που διακρίθηκε στο φεστιβάλ του Σάντανς αφηγείται μια έξυπνη αντιρατσιστική δραμεντί γύρω από τη φιλία δύο νέων που προκαλούν διαρκώς την αστυνομική δράση.

► Ο «Τελευταίος Παρτιζάνος» (**) του ελληνοαμερικανού Ανδρέα Χατζηπατέρα σκιτσάρει με έντονα χρώματα την προσωπικότητα του Μανώλη Γλέζου.

► Στο ντοκιμαντέρ του Αστέρη Κουτούλα «Ταξιδεύοντας με τον Μίκη» (-) ο μύθος και η πραγματικότητα συναντιούνται στη ζωή του Μίκη Θεοδωράκη μέσα από υλικό 30 χρόνων, ενώ το παιδικό animation «Ο γκρινιάρης» (-) περιγράφει την περιπέτεια ενός αγοριού που βρίσκεται ξαφνικά στον πολύχρωμο κόσμο του Γκρούβιναμ, όπου ο δόλιος μάγος Γκρινιάρης έχει ρίξει ολόγυρα το ξόρκι του.

«Οι απατεώνες είναι σαν τους πνιγιάχους. Πρώτα χάνουν τα πόδια, μετά τα αντανάκλαστικά και στο τέλος τους φίλους τους»
 («Εντιμότατοι κλέφτες»)

«Η νύχτα με τις μάσκες»

«Η διαπαιδαγώγηση της Κάμερον Ποστ»

«Εντιμότατοι κλέφτες»

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Ο Παβλικόφσκι μάς διηγείται τη ζωή των γονιών του

20
 ~ ΠΕΣ ΤΟ ΜΕΛΕΞΕΙΣ ~

TAINIA
«To All The Boys I've Loved Before»
 στο Netflix

Γιαπωνέζα πρωταγωνίστρια, ο σύγχρονος Hugh Grant και μία ζαχαρένια ιστορία αγάπης που θα σε κάνει να χαμογελάσεις. Τα romcoms επέστρεψαν.
 - Κρίστου Περρή

Η νύχτα με τις μάσκες (HALLOWEEN)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν **ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ:** Τζέιμι Λι Κέρτις, Τζούντι Γκριν, Άντι Μάτιτσοκ, Γουίλ Πάτον, Νικ Καστλ

Έχουν περάσει 40 χρόνια από τη νύχτα που ο Μάικλ Μάγιερς σκόρπισε τον τρόμο για πρώτη φορά. Πλέον τον συναντάμε έγκλειστο σε ψυχιατρική κλινική, αλλά ύστερα από ένα τερτίπι της τύχης (η ανατροπή της αστυνομικής κλούβας απελευθερώνει ένα τσούρμιο ψυχωσικούς δολοφόνους) επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος, τη γενέτειρά του, όπου ζει ακόμη η Λόρι Στρώουντ, την οποία υποδύεται ξανά η εμβληματική Τζέιμι Λι Κέρτις σε μια μεγάλη στιγμή του φανταστικού σινεμά.

Ανατριχιαστικό, νοσηρό, κατασκότεινο. Η σινεφιλική διάθεση του ανεξάρτητου σκηνοθέτη Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν («Όλα τα αληθινά κορίτσια», «Joe») δίνει και με το παραπάνω ώθηση στο να περάσει ένας κινηματογραφικός μύθος στη σύγχρονη εποχή. Μπορεί να μην προσφέρει πολλά νέα χαρακτηριστικά στην ιστορία του Μάικ Μάγιερς, αλλά διαθέτει νοσταλγία (μπρρρ...) και φρέσκια ματιά σε μια αιματοβαμμένη ιστορία που... ξεκοιλιάστηκε τόσο από τα αμέτρητα σίκουελ και ριμέικ, ώστε χρειαζόταν να τραβήξει κάποιος το καλώδιο από την πρίζα για να επανέλθει το αρχικό στόρι στα κανονικά μέτρα του. Ο Γκριν βασίζεται εκ νέου στο κλασικό ζευγάρι Λόρι - Μάικλ (η επιζήσασα μπίμπι σίτερ και το παιδί-δολοφόνος) για να δώσει μια διάσταση του αστικού τρόμου που συνδέει θεσπέσια την οικογένεια, την εύθραυστη ασφάλεια, τον φόβο και τις ανέμελες γιορτές. Όπως αυτή του «Halloween» όπου μικροί και μεγάλοι φορούν τις αγαπημένες τους μάσκες –ένα υπέροχο σχόλιο για την υποκρισία και τις ψεύτικη ευδαιμονία των ειδυλλιακών προαστίων– και παίρνουν μέρος σε ανώδυνο πάρτι με γλυκά και κατασκευασμένο τρόμο, πριν εμφανιστεί ο επίσημος προσκεκλημένος που θα δώσει... ζωή σε αυτό. Περί Μάικλ Μάγιερς ο λόγος, που ψάχνει να βρει ταυτότητα και νόημα στη νέα του (ελεύθερη) ζωή και τη βρίσκει από τη στιγμή που φορά με μια υπέροχη τελετουργική σκηνή τη μάσκα του μετά από τη σφαγή στο βενζινάδιο και βαδίζει ξανά προς το πεπρωμένο του...

Η διαπαιδαγώγηση της Κάμερον Ποστ (THE MISEDUCATION OF CAMERON POST) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέζιρε Άκαβαν
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κλόι Γκρέις Μορέτς, Τζον Γκάλαγκερ Τζ., Σάσα Λέιν, Φόρεστ Γκούντλακ

Η Κάμερον Ποστ είναι το πρότυπο της καλής μαθήτριας, ώσπου τη βραδιά του σχολικού χορού την πιάνει ο φίλος της στα πράσα με μία συμμαθήτριά της στο πίσω κάθισμα ενός αυτοκινήτου. Μετά από λίγες μέρες η θεία και κηδεμόνας της τη «φυλακίζει» σε ένα κέντρο θεραπείας για έφηβους που «πάσχουν» από ερωτική έλξη για άτομα του ίδιου φύλου.

Το βιβλίο της Έμιλι Μ. Ντάνφορθ χρησιμεύει στην Ντέζιρε Άκαβαν για να προβεί σε μια ταινία-καταγγελία για κέντρα αποκατάστασης και απεξάρτησης. Μόνο που εδώ δεν μιλάμε για ουσίες ή αλκοόλ αλλά για την «αρρώστια» της ομοφυλοφιλίας! Είναι εξωφρενικά όσα διαδραματίζονται στο παράδοξο αυτό ίδρυμα όπου με τη δύναμη του χριστιανισμού και της ψυχολογίας προσπαθούν οι νεαροί μαθητές να ξεφύγουν από την «ανωμαλία» τους. Πειθαρχία, πρωτοποριακοί μέθοδοι θεραπείας και τραγούδια χριστιανικής ροκ συνθέτουν ένα περίεργο κοκτέιλ που οδηγεί την ιστορία ενηλικίωσης της Κάμερον σε μια απρόβλεπτα χιουμοριστική και τρυφερή ταινία που απέσπασε το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ του Σάντανς. Η αισθαντική ερμηνεία της Κλόι Γκρέις Μορέτς ταιριάζει γάντι στην προσωπικότητα της Κάμερον.

Εντιμότατοι κλέφτες (KING OF THIEVES) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τζέιμς Μαρς
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μάικλ Κέιν, Τζιμ Μπρόουντμπεντ, Τομ Κόρντνεϊ, Τσάρλι Κοξ, Πολ Γουάιτχουζ

Ο Μπράιαν Ρίντερ, διάσημος κλέφτης στα νιάτα του, στα 77 του συγκροτεί μια συμμορία από έμπειρους ληστές με σκοπό να διαπράξουν μια πρωτοφανή ληστεία στο Θησαυροφυλάκιο του Hatton Garden. Οι κλέφτες, όλοι μεταξύ 60 και 70 ετών, εκτός από έναν που είχε και την ιδέα της ληστείας, επιστρατεύουν τις παλιομοδίτικες μεθόδους τους και σχεδιάζουν το κόλπο για το Σαββατοκύριακο του Πάσχα.

Ατμόσφαιρα ρετρό, χαρακτήρες που δεν το βάζουν κάτω ακόμη και στα προχωρημένα ήντα, ατάκες που συνδυάζουν το βρετανικό φλέγμα με την αποκρυσταλλωμένη σοφία της ζωής. Ο σκηνοθέτης Τζέιμς Μαρς («Θεωρία των πάντων», «Man Wire») καταφέρνει να ισορροπεί όσο του επιτρέπει το σενάριο μεταξύ κωμωδίας και δράματος –η ταινία ξεκινά με το θάνατο της συντρόφου του Μπράιαν, γεγονός που θα κινεί τα νήματα της δράσης σε όλη τη διάρκεια του φιλμ– αλλά στα καίρια σημεία φαίνεται αναποφάσιτος ως προς το ποιο δρόμο θα ακολουθήσει. Διαθέτει πάντως μια χούφτα από ηθοποιούς first class που ξέρουν να βγάξουν άσους από το μανίκι ακόμη και στις πιο δύσκολες σκηνές.

B

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Ο NICCI FRENCH ΕΙΝΑΙ ΖΕΥΓΑΡΙ

Το συγγραφικό ζεύγος των δημοσιογράφων **Nicci Gerrard** και **Sean French** μας μιλάει για την «8η μέρα», το κύκνειο άσμα της ηρωίδας Φρίντα Κλάιν και για το πόσο δύσκολο ήταν να την αποχωριστούν

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

«αρνήθηκε» να βγει. Από μικρό χαρακτήρα, τον μετατρέψαμε με τα τράπηκε από μόνος του, μάλλον, σε έναν από τους καλύτερους φίλους της Frieda.

Αν έχεις διαβάσει τη σειρά των βιβλίων των εκδόσεων Διόπτρα με ηρωίδα τη Φρίντα Κλάιν, δεν χρειάζονται συστάσεις. Απλά διάβασε το ανατριχιαστικό φινάλε αυτής της συναρπαστικής ιστορίας. Αν δεν έχεις μπλεχτεί ακόμα στα δίκτυα της παρανοϊκής εμμονής του Ντιν Ριβ και της αγωνιώδους προσπάθειας της Φρίντα να ξεφύγει από τον ασφυκτικό κλοιό του, τότε ξεκίνα τώρα και αφέσου στην καταιγιστική δράση και των οκτώ μυθιστορημάτων των Nicci French. Όπου Nicci French είναι το ψευδώνυμο του συγγραφικού ζεύγους στη συγγραφή και στη ζωή, των δημοσιογράφων Nicci Gerrard και Sean French.

Η εβδομάδα έχει επτά ημέρες. Πώς προέκυψε μια «όγδοη»; Όταν αποφασίσαμε να χρησιμοποιήσουμε τις ημέρες της εβδομάδας ως τίτλους των βιβλίων, φαινόταν λογικό να υπάρχουν επτά βιβλία. Μας άρεσε βέβαια και η ιδέα μιας «όγδοης» ημέρας, μιας ημέρας αναμνήσεων, μιας ημέρας για να βάζεις «τελείες», να κλείνεις τις υποθέσεις σου. Θέλαμε πάντα το κάθε βιβλίο να αποτελεί από μόνο του μια αυτοτελή ιστορία, όμως υπάρχει και μια ιστορία η οποία διατρέχει σωληρά και τα επτά βιβλία και ξέραμε πως το τέλος αυτής της ιστορίας θα δοθεί στο όγδοο βιβλίο.

Υπάρχει ένταση σε κάθε μυθιστόρημα. Πόσο δύσκολο ήταν να διατηρήσετε αυτή την καθηλωτική ατμόσφαιρα σε όλα σας τα βιβλία;

Παρόλο που υπάρχει ένας ήρωας, ένας πρωταγωνιστικός χαρακτήρας, η Frieda Klein, ήταν σημαντικό να δημιουργούνται δυνατά και διαφορετικά κάθε φορά συναισθήματα. Για παράδειγμα, στο πρώτο βιβλίο, το «Blue Monday», η Frieda βρίσκεται μπλεγμένη σε έναν σκοτεινό κόσμο εγκλήματος και κινδύνου. Στο «Thursday's Child», επιστρέφει στο δικό της γνώριμο παρελθόν. Στο «Sunday Morning Coming Down» ανακαλύπτει πως απειλούνται οι φίλοι της και η οικογένειά της. Στο καινούργιο βιβλίο τα πράγματα επίσης διαφέρουν: εδώ συσσωρεύεται όλη η ηλεκτρισμένη ατμόσφαιρα ανάμεσα στη Frieda Klein και τον Dean Reeve και από τα επτά βιβλία. Στο όγδοο βιβλίο η Frieda αποφασίζει να δώσει ένα τέλος, με οποιοδήποτε τρόπο και κόστος.

Πόσο καλά γνωρίζατε τη Frieda Klein, πριν της δώσετε μια θέση στο «χαρτί»; Ο χαρακτήρας της Frieda Klein ήταν αυτός που ενέπνευσε και ολόκληρη τη σειρά των βιβλίων. Θα μπορούσες να πεις πως εκείνη μας βρήκε. Ήταν ο ψυχοθεραπευτής που πιστεύει πως δεν μπορούμε να λύσουμε τα πολύπλοκα προβλήματα που δημιουργεί η ρουτίνα μας, αλλά ίσως να μπορούμε να λύσουμε αυτά που φτιάχνει το «μυαλό» μας. Τι θα γινόταν αν αυτή η γυναίκα έβγαινε από το ασφαλές περιβάλλον του γραφείου της και βουτούσε σε έναν βίαιο, επικίνδυνο κόσμο; Ξοδέψαμε ώρες να μιλάμε για αυτή τη γυναίκα πριν γράψουμε οτιδήποτε. Όταν όμως ξεκίνησε το γράψιμο, όταν εκείνη άρχισε να γνωρίζει ανθρώπους, να δημιουργεί σχέσεις και μια οικογένεια γύρω της, να ζει πρωτόγνωρα σκοτεινές καταστάσεις, μαθαίναμε περισσότερα γι' αυτή και άλλαζε ως χαρακτήρας, εξελισσόταν, προχωρούσε.

Υπήρχε κάποιο βιβλίο από τη σειρά που «ακολουθούσε» διαφορετικό δρόμο από αυτόν που είχατε αρχικά σκεφτεί; Αυτό συνήθως συμβαίνει περισσότερο στους χαρακτήρες, παρά στα ίδια τα βιβλία. Το να γράψεις μια σειρά βιβλίων είναι σαν να προσκαλείς εντελώς διαφορετικούς μεταξύ τους ανθρώπους σε ένα πάρτι. Δεν είσαι σίγουρος ποτέ για το αν θα «κολληθεί» η παρέα. Κάποιοι άνθρωποι που γνωρίζεις ελάχιστα περνάνε τέλεια, άλλοι πάλι, απλά κάθονται σε μια γωνία μόνοι τους. Στο πρώτο βιβλίο, υποθέσαμε πως ο Josef, ο ουκρανός οικοδόμος, θα έπαιζε σύντομο ρόλο στην ιστορία. Όταν όμως μπήκε στην ιστορία, απλά

χουν ζήσει άσχημες μέρες και δεν υπάρχει τρόπος να αποδράσεις, να κρυπτείς για λίγο. Σίγουρα δεν μπορούν να το κάνουν όλοι. Αν αντιμετωπίζεις κάποιο πρόβλημα στο γάμο σου, για παράδειγμα, δεν θα σου συνιστούσαμε να προσπαθήσεις να γράψεις ένα μυθιστόρημα με τον/την σύντροφό σου, για να το λύσεις!

Όταν γράφατε το βιβλίο, όταν διαφωνούσατε με την πλοκή όπως εξελισσόταν, ποια από τις δύο κατάφερε συνήθως να επικρατήσει; Αυτό που μετράει περισσότερο όταν γράφεις μαζί με κάποιον άλλο, είναι η εμπιστοσύνη. Δεν πρόκειται για μια επιδειξη πνεύματος ή ισχύος, δεν πρόκειται για έναν αγώνα κατά τον οποίο ο καθένας από τους δυο πρέπει να υπερισχύσει με τη δική του ιδέα. Όταν γράφουμε, δεν γράφουμε σαν Sean French και Nicci Gerrard προσπαθώντας να ανακαλύψουμε κοινό τόπο. Γράφουμε σαν Nicci French, ένα τρίτο πρόσωπο, το οποίο έχει τη δική του φαντασία, το δικό του περιεχόμενο, τη δική του σκέψη, το δικό του στιλ. Φυσικά και κουβεντιάζουμε συνέχεια, και διαφωνούμε βεβαίως. Το θέμα όμως δεν είναι «τι θέλει ο Sean» ή «τι θέλει η Nicci». Το θέμα είναι «τι θέλει αυτό το βιβλίο». Τι θα κάνει αυτό το βιβλίο να πραγματοποιήσει το «θέλω» του, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Προσπαθούμε να μην το ξεχνάμε αυτό. Βέβαια, άνθρωποι είμαστε κι εμείς!

Η Nicci French έγραψε αστυνομικά μυθιστορήματα με τη Frieda Klein. Τι θέλει να γράψει ο Sean Gerrard; Καλή ερώτηση, έχουμε αναρωτηθεί κι εμείς. Η Nicci French είναι μια συγγραφέας που γράφει βιβλία με γυναικίους χαρακτήρες στους πρωταγωνιστικούς ρόλους. Την ενδιαφέρει η ψυχολογία, η μνήμη, τα παράξενα τοπία του μυαλού. Αν υπήρχε μια ιστορία για έναν άντρα, μια ιστορία με όπλα και γρήγορα αυτοκίνητα, μια περιπέτεια, τότε αυτή θα την είχε γράψει ο Sean Gerrard. Για την ώρα πάντως, η Nicci French μας κρατά απασχολημένους!

Όταν δεν γράφετε αστυνομικά μυθιστορήματα, σας αρέσει να διαβάσετε αστυνομική λογοτεχνία; Θα μας πείτε μερικούς τίτλους που διαβάσατε τελευταία και σας άρεσαν; Διαβάζουμε και οι δυο μανιώς όλα τα είδη βιβλίων, λογοτεχνικά και μη. Για τον Sean, ένα από τα αγαπημένα του ήταν το πρώτο βιβλίο του Scott Turow, «Presumed Innocent». Πρόσφατα διάβασε τις ιστορίες του Parker στα μυθιστορήματα του Donald Westlake που του άρεσαν πολύ και τα αστυνομικά της Ιρλανδίας συνονόματης Tana French. Όσο για τη Nicci, λατρεύει τα βικτωριανά γκόθικ νουάρ του Wilkie Collins, ο οποίος θεωρείται και όχι άδικα ο «πατέρας» των αστυνομικών θρίλερ. Επίσης, τα βιβλία της Erin Kelly, της Sophie Hannah και του A.J. Finn είναι αναντιβλήτα πάντως υπάρχουν πολλοί ακόμη αξιόλογοι εκπρόσωποι του είδους, άλλωστε αποτελεί ανεξάντλητη πηγή έμπνευσης.

Εκτός από το γράψιμο, τι άλλο κάνετε με το ίδιο πάθος; Μας αρέσουν οι μεγάλοι, «κουραστικοί» περίπατοι, το ποδήλατο, το μαγείρεμα και τα οικογενειακά τραπέζια, να μαζεύουμε μανιτάρια στη Σουηδία. Η τέχνη σε οποιαδήποτε μορφή της. Η Nicci είναι εθισμένη με το κολύμπι επίσης, σε ποτάμια, λίμνες και ωκεανούς όσο πιο κρύο το νερό τόσο καλύτερα.

Η Frieda είναι μια σύγχρονη γυναίκα, ένα πρόσωπο οικείο, με αναγνωρίσιμα άγχη και ανασφάλειες. Ποιες είναι οι δικές σας ανασφάλειες, οι ανυποχώρητες, για την οικογένεια, για τη χώρα σας, τώρα που βρίσκεται και αντιμέτωπη με το Brexit; Το Brexit είναι ίσως η μεγαλύτερη πράξη σκόπιμης αυτοκαταστροφής που διαπράττει ποτέ μια δημοκρατική χώρα. Δεν είμαστε ακούσιοι υποστηρικτές της Ευρωπαϊκής Ένωσης (για παράδειγμα, πιστεύουμε πως η πολιτική της απέναντι στην Ελλάδα υπήρξε ολέθρια). Όμως σε αυτούς τους επικίνδυνους καιρούς, είναι τρελό η Βρετανία να σκέφτεται πως μπορεί να σταθεί μόνη της. Ήδη είναι κακό για μας, που έχουμε ζήσει τη μισή μας ζωή σχεδόν, φανταστείτε για την επόμενη γενιά, τα μικρά παιδιά, που αυτά θα πληρώσουν το πραγματικό τίμημα.

Φοβηθήκατε ποτέ πως δεν θα καταφέρετε να ολοκληρώσετε τη σειρά «Blue Monday»; Από την πρώτη στιγμή, όταν δημιουργήθηκε η ιδέα, τα οκτώ βιβλία ήταν δεδομένα. Νιώθαμε πως η Frieda Klein χρειαζόταν και το χώρο και τον χρόνο. Κοιτώντας μπροστά, έμοιαζε ταυτόχρονα και αδύνατο, ένας ευσεβής πόθος. Όταν όμως αρχίσαμε να γράφουμε το πρώτο βιβλίο, παθιαστήκαμε με τη Frieda. Το πρόβλημα δεν θα ήταν πώς θα συνεχίσει η Frieda, αλλά η ανάγκη να την αφήσουμε ελεύθερη να προχωρήσει όπως νομίζει προς το τέλος της σειράς.

Οι τίτλοι των βιβλίων αντικατοπτρίζουν τον χρόνο που περνάει. Ποια η σχέση σας με το χρόνο; Μεγάλο κομμάτι της συγγραφής είναι για τον χρόνο που περνάει, αναμνήσεις από το παρελθόν, η θλίψη που σου προκαλεί η σκέψη πως μεγαλώνεις, γερνάς. Ξέραμε από την αρχή πως αυτή η σειρά δεν θα ήταν απλά οκτώ αυτοτελείς περιπέτειες της Frieda Klein. Αυτά τα βιβλία θα «μετρούσαν» το χρόνο που περνάει. Μια γυναίκα που διανύει τη δεκαετία από τα 30 στα 40 της χρόνια, ένα κορίτσι που περνάει από την παιδική ηλικία στην εφηβεία. Το τίμημα που η Frieda και οι φίλοι της έπρεπε να πληρώσουν για να ζήσουν την επικίνδυνη ζωή που εκείνη είχε επιλέξει.

Ήταν δύσκολο να αποχωριστείτε τη Frieda; Πιστεύετε πως θα τη συναντήσετε ξανά κάποια στιγμή σε ένα νέο συγγραφικό εγχείρημα; Γράφοντας τις τελευταίες σελίδες του νέου βιβλίου, νιώσαμε βαθιά λυπημένοι. Η Frieda ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας για δέκα χρόνια. Περιπατήσαμε μαζί στο Λονδίνο, είδαμε την πόλη μέσα από τα μάτια της. Ρωτούσαμε συνέχεια τους εαυτούς μας: Τι θα έκανε η Frieda; Τι θα σκεφτόταν η Frieda; Όταν «έφυγε» ήταν σαν το παιδί που αποπαιζίζει να φύγει από το πατρικό του σπίτι. Ξέραμε όμως από την αρχή πως αυτό τον δρόμο θα ακολουθούσε. Δεν θέλαμε η ιστορία της Frieda Klein να καταλήξει ρουτίνα. Όχι, δεν θα επιστρέψει.

Τι θεωρείτε ομορφότερο όταν γράφετε μαζί με τη γυναίκα σας/τον σύζυγό σας, και τι θεωρείτε χειρότερο; Πολλοί πιστεύουν πως η ευτυχία σε έναν γάμο εξαρτάται από τις ευκαιρίες σε «ξεχωριστές» ζωές ανάμεσα στο ζευγάρι, να κάνεις διαφορετική δουλειά, να έχεις δικούς σου φίλους, να έχεις τον δικό σου χώρο. Εμείς δουλεύουμε μαζί σχεδόν πάντα, οι ώρες που δουλεύουμε και ο ελεύθερος χρόνος μας είναι ταυτόχρονοι, δεν διαχωρίζεται. Υπάρχει κάτι εξαιρετικά δλεαστικό να εξερευνάς τον κόσμο μαζί με κάποιον άλλο, πόσο μάλλον να δημιουργείς έναν φανταστικό κόσμο μαζί με κάποιον άλλο. Από την άλλη, όταν κάτι «στραβώνει» στη δουλειά και όλοι οι συγγραφείς έ-

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλο το κείμενο στο site

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΕΛΕΝΗ ΑΡΒΕΛΕΡ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ
Τα έμμετρα

ΕΡΜΗΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ
ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ 34, ΑΘΗΝΑ
Τ 210-3845625, E hermes69@otenet.gr

25 ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ 1993-2018
μεγαλώνουμε διαβάζοντας www.metaximio.gr

Κάποιος παρακολουθεί.
Κάποιος γνωρίζει.
Κάποιος σκοτώνει
μόνο για τον εαυτό του.

Ένα πανέξυπνο θρίλερ
που ξεπερνά τα πρότυπα
της αστυνομικής λογοτεχνίας.

Ο ARNE DAHL ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο αρχηγός της πρώτης εθνικής των σουπδών συγγραφέων επισκέπτεται την Αθήνα στο πλαίσιο της «Αθήνα 2018 – Παγκόσμια Πρωτεύουσα Βιβλίου».

• Πέμπτη, 1 Νοεμβρίου 2018, στις 8:30 μ.μ., στο Βιβλιοπωλείο ΙΑΝΟΣ (Σταδίου 24, Αθήνα)
• Παρασκευή, 2 Νοεμβρίου 2018, στις 7 μ.μ., στο βιβλιοπωλείο ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ (Λ. Κηφισίας 310, Κηφισιά)

Μυρτώ μου, έχω ερωτευτεί έναν όμορφο και διασκεδαστικό τύπο αλλά δυστυχώς είναι παντρεμένος και, το χειρότερο, μεγαλύτερός μου 12 χρόνια. Την πρώτη φορά που έγινε φάση μεταξύ μας (όχι σεξ, μόνο τα προκαταρκτικά) μου είπε ότι τον βγάξω από τον εαυτό του και θα μπορούσε για μένα να τα τινάξει όλα στον αέρα. Και οικογένεια και δουλειά (ο θείος της γυναίκας του είναι διευθυντής του), τα πάντα. Μπορεί να σου φαίνεται παράξενο, Μυρτώ, αλλά παρ' ότι μικρότερη εγώ είμαι πιο συγκρατημένη από κείνον. Του είπα ότι είναι πολύ νωρίς για τέτοιες αποφάσεις, ας το αφήσουμε να μας πάει μόνο του. Είμαστε μαζί μόλις δύο μήνες και πολλές φορές στεναχωριέμαι με αυτή την κατάσταση ειδικά τις νύχτες, όταν τον σκέφτομαι να κοιμάται με την άλλη (αν και μου λέει ότι κοιμούνται σε ξεχωριστά κρεβάτια). Χτες του έστειλα στο msg ότι ίσως είναι καλύτερα να το κόψουμε, αλλά αυτός επιμένει ότι ο τρελός έρωτας είναι μόνο για μια φορά και αν έρθει στη ζωή μας πρέπει να τον ζήσουμε. Τι να κάνω, Μυρτώ μου; Από τη μία σκέφτομαι ότι θέλω να συνεχίσω μαζί του και απ' την άλλη δεν μου αρέσει να είμαι αυτή που έγινε η αιτία να χάσει τη δουλειά του και να χαλάσει την οικογένειά του. SOS. E.

Θα σας πω τι να κάνετε. Αν αυτά τα πράγματα που γράφετε δεν είναι τρολ και αν είστε πάνω από 15 χρονών, κάντε αμέσως ένα τεστ νοημοσύνης και μετά πράξτε αναλόγως των αποτελεσμάτων.

Υ.Γ. 1 Είμαι βέβαιη πως αν του δώσετε το πράσινο φως, θα χωρίσει αμέσως, θα παραιτηθεί από τη δουλειά του και θα επαναφέρει σε νορμάλ κατάσταση τον δράκο της Καλίσσι που τώρα είναι ζόμπι. Και ύστερα θα 'ρθουν οι μέλισσες.

Υ.Γ. 2 Καιρό είχα να διαβάσω τόσα φούμαρα μαζεμένα. Αλήθεια, τώρα πιστεύετε ότι είναι τόσο απλό να αλλάξει κάποιος τη ζωή του για μια ιστορία 2 μηνών που μπορεί –μπορεί λέω– να αποδειχτεί επιπόλαιη και πρόσκαιρη; Και αν ναι, πόσο σοβαρός μπορεί να είναι ένας τέτοιος τύπος;

Υ.Γ. 3 Βρείτε το λάθος στην παρακάτω φράση: «Δυστυχώς είναι παντρεμένος και, το χειρότερο, μεγαλύτερός μου 12 χρόνια».

**ΜΙΛΑ ΜΟΥ
ΒΡΩΜΙΚΑ**
Της ΜΥΡΤΩΣ
ΚΟΝΤΟΒΑ

Μυρτώ μου, είμαι 17 (ήδη πιστεύω καταλαβαίνεις τη φύση του προβλήματος που θα ακολουθήσει) και θέλω έναν που είναι σε σχέση. Αυτός δεν περνάει καλά στη σχέση του και με αυτήν δεν ταιριάζει καθόλου (υποκειμενική άποψη, το ξέρω, αλλά όντως φαίνεται ότι δεν έχουν καλή χημεία, trust me). Εγώ με αυτόν μιλάμε πολύ και κάθε μέρα με πειράζει και κάνουμε πλάκα και, βρε παιδί μου, βγάξει μάτι (το 'χουν πει και άλλοι) ότι ταιριάζουμε. Εγώ δεν κάνω βήμα, Μυρτώ μου, γιατί αυτός είναι ακόμη (κακώς) σε σχέση. Και στους δύο τρίτος δεν χωράει, σύμφωνα με το παλιό σοφό ρητό. Το θέμα είναι ότι όσο πάει, το πράγμα γίνεται πιο σοβαρό και αυτός μου δείχνει ότι με θέλει, αλλά μετά κάνει πίσω γιατί μάλλον καταλαβαίνει ότι δεν είναι σωστό. ΕΓΩ η καμμένη μέχρι τότε θα περιμένω, όμως; Δε θέλω να 'χω αυτό το συνεχές φλερτ χωρίς να γίνεται τίποτα στην πράξη!

Ε, άμα κρίνετε εσείς ότι κακώς είναι σε σχέση και ότι δεν περνάει καλά με την γκόμενά του, πρέπει να τσακιστούν να χωρίσουν και να αφήσουν τις απδιές. Δεν είναι καθόλου σωστό κι ευγενικό να ασχολούνται με άσχετα θέματα ενώ σας έχουν στο σταντ μπιά και στο κάτω-κάτω, αφού φαινόταν απ' την αρχή ότι εσείς θα ταιριάζετε μαζί του, ας μην τα έφτιαχναν. Τώρα τι σημαίνει ταιριάζω με τον άλλο (και αυτό βγαίνει προς τα έξω) είναι κάτι που μόνο εσείς ξέρετε. Εννοείτε φυσιογνωμικά; Αν ναι, μπράβο, γαμώ τα κριτήρια. Εννοείτε ότι έχετε χημεία; Αν ναι, σας υπενθυμίζω ότι το φλερτ συνήθως θαμπώνει το τζάμι και βλέπουμε κάπως άλλα αντ' άλλων. Σόρι για το ύφος, δεν αμφισβητώ ότι αλληλογουστάρεστε, απλώς έχω πειστεί ότι σε κάθε φάση της ζωής μας και σε κάθε ηλικία, υπάρχει μια συγκεκριμένη διαδρομή από το ένα «θέλω» στο άλλο. Ίσως το μελλοντικό αγόρι σας να μην την έχει κάνει ακόμα. Ίσως χρειάζεται άλλη μια βδομάδα, μήνα, χρόνο ξέρω γω.

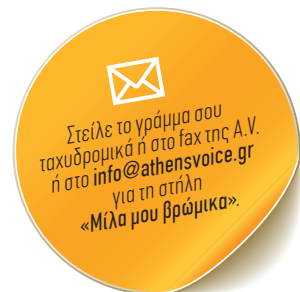
Υ.Γ. Κορίτσια, τι έχετε πάθει αυτή τη βδομάδα, λάβατε καμιά ενημέρωση ότι σας έχρισαν βασίλισσες του γαλαξία; Κρατήστε λίγο το αλογάκι σας. Ό,τι είναι να γίνει, θα γίνει, σούνερ ορ λείτερ.

Μυρτώ, υπάρχει τρόπος να τον χωρίσω χωρίς να τον πληγώσω; -Αννα

Μπα.

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μουσικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαρικό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ,** 40χρονος Ελ. Επαγγελματίας, ευκατάστατη, με εισόδημα €2.000 μηνιαίως, ακίνητη περιουσία, εμφανίσιμη και ψηλή, επιθυμεί σοβαρή γνωριμία. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, Αριστοτέλους 24, Θεσσαλονίκη, 2310 231051, 698 0290679 www.pappas.gr

ALESSANDRO CATTANI, ALEX KRATENA, ALEXANDRE GABRIEL, ALEXIS SIMONIDIS, ALPER DELI, ANDREAS MATTHIDIS DIPWSET, ANESTIS ZAMANOPOULOS, ANGUS WINCHESTER, ANISTATIA MILLER, ANNA SEBASTIAN, DANIELE LIBERATI, ANTONIO NARANJO NEVARES, ANTONIS MANTZARIDIS, ARISTOTELIS PAPADOPOULOS, AVERY GLASSER, DANIL NEVSKY, DANIEL JONES, DESMOND PAYNE, DIONISIS POLATOS, DR. HARRY KOHLMANN, DR. ROBERT BIRNECKER, FINLAY NICOL, EDDIE RUDZINSKAS, EDMUND WEIL, GEGAM KAZARIAN, GEORGE KAVAKLIS, GEORGE LOUKAKIS, GEORGI RADEV, GIANCARLO MANCINO, GIANNIS PETROS PETRIS, GORDON DUNDAS, GUILLAUME LE DORNER, IAIN GRIFFITHS, IAN BURRELL, IVAN LYASHUK, JAKE BURGER, JARED BROWN, JESSE ESTES, JOHN QUINN, JORA KUCHERENKO, KELSEY RAMAGE, SALVATORE 'THE MAESTRO' CALABRESE, LORETA TOSKA, KEVIN VOLLEBREGT, KONSTANTINOS STEFANAKIS, KONSTANTINOS VASILAKOPOULOS, LEONARDO LEUCI, LUCA MISSAGLIA, MANOLIS AFORDAKOS, MARIAN BEKE, MAROS DZURUS, MICHAEL PAPAZISSIS, MICHALIS BOTONAKIS, NAREN YOUNG, NICK BLACKNELL, NICOLA RISKE, NICK STRANGWAY, NICOLA OLIANAS, NIKOS ARVANITIS, NIKOS BAKOULIS, NIKOS GARTZOLAKIS, NIKOS POUSBOURIDES, OUNAL BAILEY, PANAGIOTIS FRAGKOS, PAUL VOZA, PHILIP GILLER, PIETRO RIZZO, REMY SAVAGE, ROBERT SCHINKEL, ROBERTA MARIANNI, ROSIE STIMPSON, SAKIS STOILIS, SAKIS PAPAGIANNIS, SIMONE CAPORALE, STEPHANIE RAINBOW, STEWART HOWARD, SUMAIYAH CONNOLLY, PETER DORELLI, WILL THOMPSON, THANOS KRIMPOURAS, THANOS PRUNARUS, THEMOS KONTODIMAS, TOM VERNON, TIM ETHERINGTON - JUDGE, TOMAS ESTES, VASILIS KYRITSIS, TROY RONDON GUASQUE, VLADIMIR NIKOLAEV, YIANNIS CHANIOTIS

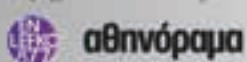

**athens
bar
show**

**stirring up
the future
of bars**

6 & 7 Νοεμβρίου, τα μεγαλύτερα ονόματα του Bartending παγκοσμίως θα είναι στο Athens Bar Show. **Εσύ θα λείπεις;**

Χορηγοί επικοινωνίας

Με την υποστήριξη

**Τεχνόπολη
Δήμου Αθηναίων**

**6-7.11
2018**

La Pasteria
CUCINA ITALIANA

PASTA •FEST•

Γιορτάζουμε την
Παγκόσμια Ημέρα Ζυμαρικών στις 25/10
και σας προσφέρουμε τα αγαπημένα σας
πιάτα **pasta** με έκπτωση

-50%!

Η προσφορά ισχύει στα καταστήματα με την ειδική σήμανση. Η έκπτωση -50% ισχύει μόνο για τις Classico μερίδες pasta, δεν συνδυάζεται με άλλες προσφορές ή εκπτώσεις, δεν ισχύει για τα ειδικά μενού, ούτε και για το πιάτο Pasta Alla Parmigiana.